

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 26

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

26 ianuarie 2013

Număr de referință	Cuprins	Pagina
--------------------	---------	--------

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2013/C 26/01

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 9, 12.1.2013 1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2013/C 26/02

Cauza C-457/10 P: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 decembrie 2012 — AstraZeneca AB, AstraZeneca plc/Comisia Europeană, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (Recurs — Concurență — Abuz de poziție dominantă — Piața medicamentelor împotriva ulcerului — Utilizare abuzivă a procedurilor privind certificatele suplimentare de protecție pentru medicamente și a procedurilor privind autorizațiile de introducere pe piață a medicamentelor — Declarații înșelătoare — Retragerea autorizațiilor de introducere pe piață — Obstacole în calea introducerii pe piață a medicamentelor generice și a importurilor paralele) 2

2013/C 26/03

Cauza C-552/10 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 noiembrie 2012 — Usha Martin Ltd/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană [Recurs — Dumping — Regulamentul (CE) nr. 121/2006 — Importuri de cabluri din oțel originare, printre altele, din India — Decizia 2006/38/CE — Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 8 alineatul (9) — Angajamente oferite în cadrul procedurilor antidumping] 2

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

2013/C 26/04	Cauza C-566/10 P: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 27 noiembrie 2012 — Republica Italiană/Comisia Europeană, Republica Lituania, Republica Elenă (Recurs — Regim lingvistic — Anunțuri de concursuri generale pentru recrutarea de administratori și de asistenți — Publicare integrală în trei limbi oficiale — Limba în care se desfășoară examenele — Alegerea celei de a doua limbi dintre cele trei limbi oficiale)	3
2013/C 26/05	Cauza C-600/10: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania (Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a capitalurilor — Impozitarea dividendelor și a dobânzilor plătite fondurilor de pensii și caselor de pensii — Tratamente aplicate dividendelor și dobânzilor plătite instituțiilor nerezidente — Deducerea cheltuielilor de exploatare legate direct de încasarea unui venit sub formă de dividende și de dobânzi — Sarcina probei)	3
2013/C 26/06	Cauza C-89/11 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 noiembrie 2012 — E.ON Energie AG/Comisia Europeană (Recurs — Acțiune în anulare împotriva unei decizii a Comisiei privind stabilirea unei amenzi pentru rupere de sigilii — Sarcina probei — Denaturarea probelor — Obligația de motivare — Cuantumul amenzii — Competență de fond — Principiul proporționalității)	4
2013/C 26/07	Cauza C-116/11: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w Poznaniu — Polonia) — Bank Handlowy w Warszawie SA, PPHU „ADAX”/Ryszard Adamiak/Christianapol sp. z o.o. [Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Proceduri de insolvență — Noțiunea „închiderea procedurii” — Posibilitatea instanței sesizate cu o procedură secundară de insolvență de a aprecia insolvența debitorului — Posibilitatea de a deschide o procedură de lichidare ca procedură secundară de insolvență în cazul în care procedura principală este o procedură de protecție]	4
2013/C 26/08	Cauzele conexe C-124/11, C-125/11 și C-143/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 6 decembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Bundesrepublik Deutschland/Karen Dittrich (C-124/11), Bundesrepublik Deutschland/Robert Klinke (C-125/11) și Jörg-Detlef Müller/Bundesrepublik Deutschland (C-143/11) (Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Reglementare națională — Ajutor plătit funcționarilor în caz de boală — Directiva 2000/78/CE — Articolul 3 — Domeniu de aplicare — Noțiunea „remunerație”)	5
2013/C 26/09	Cauza C-136/11: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Schienen-Control Kommission — Austria) — Westbahn Management GmbH/ÖBB Infrastruktur AG (Transport — Transport feroviar — Obligația gestionarului de infrastructură feroviară de a furniza întreprinderilor feroviare, în timp real, toate informațiile referitoare la circulația trenurilor și mai ales cele referitoare la eventualele întârzieri ale trenurilor, care permit asigurarea legăturilor feroviare)	5
2013/C 26/10	Cauza C-139/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 noiembrie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Audiencia Provincial de Barcelona — Spania) — Joan Cuadrench Moré/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (Transporturi aeriene — Compensarea și asistența acordată pasagerilor — Refuzul la îmbarcare, anularea sau întârzierea prelungită a unui zbor — Termen de introducere a acțiunii)	6
2013/C 26/11	Cauza C-152/11: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 6 decembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Arbeitsgericht München — Germania) — Johann Odar/Baxter Deutschland GmbH (Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Directiva 2000/78/CE — Interzicerea oricărei discriminări pe motive de vârstă și de handicap — Compensație de concediere — Plan social care prevede reducerea cuantumului compensației de concediere plătite lucrătorilor care suferă de un handicap)	6

2013/C 26/12	Cauzele conexe C-182/11 și C-183/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 29 noiembrie 2012 (cereri de decizie preliminară formulate de Consiglio di Stato — Italia) — Econord Spa/Comune di Cagno (C-182/11), Comune di Varese, Comune di Solbiate (C-183/11), Comune di Varese [Contracte de achiziții publice de servicii — Directiva 2004/18/CE — Autoritate contractantă care exercită asupra unei entități adjudecatore distincte din punct de vedere juridic un control analog celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii — Lipsa obligației de a organiza o procedură de atribuire potrivit normelor dreptului Uniunii (așa-numita atribuire „in house”) — Entitate adjudecată controlată în comun de mai multe colectivități administrativ-teritoriale — Condiții de aplicabilitate a atribuirii „in house”]	7
2013/C 26/13	Cauza C-219/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Brain Products GmbH/BioSemi VOF, Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn (Trimitere preliminară — Dispozitive medicale — Directiva 93/42/CEE — Domeniu de aplicare — Interpretarea noțiunii „dispozitiv medical” — Produs comercializat care are alte utilizări decât cele medicale — Investigație a unui proces fiziologic — Libera circulație a mărfurilor)	7
2013/C 26/14	Cauza C-257/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 29 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București — România) — SC Gran Via Moinești Srl/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București (Directiva 2006/112/CE — Taxă pe valoarea adăugată — Articolele 167, 168 și 185 — Drept de deducere — Regularizarea deducerilor — Achiziționarea unei suprafețe de teren și a construcțiilor edificate pe aceasta din urmă, în vederea demolării acestor construcții și a realizării unui proiect imobiliar pe suprafața de teren respectivă)	8
2013/C 26/15	Cauza C-262/11: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 29 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad — Bulgaria) — Kremikovtzi AD/Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma [Aderarea Republicii Bulgaria la Uniunea Europeană — Acordul de asociere CE Bulgaria — Sectorul siderurgic — Ajutoare publice pentru restructurare acordate înainte de aderare — Condiții — Viabilitatea beneficiarilor la sfârșitul perioadei de restructurare — Declarație de insolvabilitate a unui beneficiar după aderare — Competențele autorităților naționale și ale Comisiei Europene — Decizie națională de constatare a existenței unei creanțe publice constând în ajutoare de stat devenite ilegale — Decizia UE BG nr. 3/2006 — Anexa V la actul de aderare — Ajutoare aplicabile după aderare — Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Ajutoare existente]	8
2013/C 26/16	Cauza C-277/11: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 noiembrie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Ireland — Irlanda) — M.M./Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlande, Attorney General [„Trimitere preliminară — Sistemul european comun de azil — Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile de acordare a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară — Articolul 4 alineatul (1) a doua teză — Cooperarea statului membru cu solicitantul pentru evaluarea elementelor relevante ale cererii sale — Conținut — Legalitatea procedurii naționale urmate pentru examinarea unei cereri de protecție subsidiară ulterior respingerii unei cereri de acordare a statutului de refugiat — Respectarea drepturilor fundamentale — Dreptul de a fi ascultat”]	9
2013/C 26/17	Cauza C-285/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 6 decembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad — Varna — Bulgaria) — BONIK (EOOD)/Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (TVA — Directiva 2006/112/CE — Drept de deducere — Refuz)	10

2013/C 26/18	Cauzele conexe C-320/11, C-330/11, C-382/11 și C-383/11: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 noiembrie 2012 (cereri de decizie preliminară formulate de Administrativen sad — Varna — Bulgaria) — DIGITALNET OOD (C-320/11 și C-383/11), Tsifrova kompania OOD (C-330/11), M SAT CABLE AD (C-382/11)/Nachalnik na Mitnicheski punkt — Varna Zapad pri Mitnitsa Varna (Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Aparate care pot să primească semnale de televiziune având încorporat un modem pentru acces la internet și asigurând o funcție de schimb de informații interactiv)	10
2013/C 26/19	Cauzele conexe C-356/11 și C-357/11: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 6 decembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — O. S./Maahanmuuttovirasto (C-356/11) și Maahanmuuttovirasto/L. (C-357/11) (Cetățenia Uniunii — Articolul 20 TFUE — Directiva 2003/86/CE — Dreptul la reîntregirea familiei — Cetățeni ai Uniunii de vârstă mică, ce locuiesc cu mamele lor, resortisanți ai unor țări terțe, pe teritoriul statului membru a cărui cetățenie o dețin acești copii — Dreptul de ședere permanentă în acest stat membru al mamelor cărora le-au fost încredințați exclusiv cetățenii Uniunii — Recompunerea familiilor în urma recăsătoririi mamelor cu resortisanți ai unor țări terțe și a nașterii unor copii, de asemenea resortisanți ai unor țări terțe, rezultați din aceste căsătorii — Cereri de reîntregire a familiei în statul membru de origine al cetățeanului Uniunii — Refuzul de a acorda dreptul de ședere noilor soți pentru motivul lipsei resurselor suficiente — Dreptul la respectarea vieții de familie — Luarea în considerare a interesului superior al copiilor)	11
2013/C 26/20	Cauza C-385/11: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 22 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social de Barcelona — Spania) — Isabel Elbal Moreno/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS) (Articolul 157 TFUE — Directiva 79/7/CEE — Directiva 97/81/CE — Acordul-cadru privind munca pe fracțiune de normă — Directiva 2006/54/CE — Pensie pentru limită de vârstă de tip contributiv — Egalitate de tratament între lucrătorii de sex masculin și lucrătorii de sex feminin — Discriminare indirectă pe criterii de sex)	12
2013/C 26/21	Cauza C-410/11: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Barcelona — Spania) — Pedro Espada Sánchez, Alejandra Oviedo Gonzales, Lucía Espada Oviedo, Pedro Espada Oviedo/Iberia Líneas Aéreas de España SA [Transporturi aeriene — Convenția de la Montréal — Articolul 22 alineatul (2) — Răspunderea transportatorilor cu privire la bagaje — Limitele în caz de distrugere, de pierdere, de deteriorare sau de întârziere a bagajelor — Bagaj comun mai multor pasageri — Înregistrare doar de unul dintre aceștia]	12
2013/C 26/22	Cauza C-416/11 P: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 29 noiembrie 2012 — Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Comisia Europeană (Recurs — Directiva 92/43/CEE — Conservarea habitatelor naturale — Lista siturilor de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică mediteraneană — Includerea în listă a unui sit propus de Regatul Spaniei — Sit care ar include o zonă aparținând apelor teritoriale britanice din Gibraltar și o zonă de mare liberă — Acțiune în anulare — Act pur confirmativ)	13
2013/C 26/23	Cauza C-430/11: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 decembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Rovigo — Italia) — Procedură penală împotriva Md Sagor (Spațiul de libertate, securitate și justiție — Directiva 2008/115/CE — Standarde și proceduri comune pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală — Reglementare națională care prevede o pedeapsă cu amendă care poate fi înlocuită cu măsura expulzării sau cu sancțiunea domiciliului forțat)	13
2013/C 26/24	Cauza C-441/11 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 6 decembrie 2012 — Comisia Europeană/Verhuizingen Coppens NV (Recurs — Concurență — Înțelegeri — Articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind SEE — Piața serviciilor de mutări internaționale din Belgia — Înțelegere constând în trei acorduri specifice — Încălcare unică și continuă — Nedovedirea cunoașterii, de către un participant la un acord specific, a celorlalte acorduri specifice — Anularea în parte sau în totalitate a unei decizii a Comisiei — Articolele 263 TFUE și 264 TFUE)	14

2013/C 26/25	Cauza C-562/11: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 6 decembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)/Hauptzollamt Hamburg-Jonas [„Agricultură — Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 — Articolul 11 — Restituiri la export — Cerere de restituire pentru un export care nu dă dreptul la restituire — Sancțiune administrativă”]	14
2013/C 26/26	Cauza C-119/12: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Josef Probst/mr.nexnet GmbH [Comunicații electronice — Directiva 2002/58/CE — Articolul 6 alineatele (2) și (5) — Prelucrare de date cu caracter personal — Date de transfer necesare pentru întocmirea și încasarea facturilor — Recuperare a creanțelor de către o societate terță — Persoane care acționează sub autoritatea furnizorilor de rețele de comunicații publice și de servicii de comunicații electronice]	15
2013/C 26/27	Cauza C-370/12: Hotărârea Curții (Plenul) din 27 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court — Irlanda) — Thomas Pringle/Government of Ireland, Ireland și the Attorney General [„Mecanism de stabilitate pentru statele membre a căror monedă este euro — Decizia 2011/199/UE — Modificare a articolului 136 TFUE — Validitate — Articolul 48 alineatul (6) TUE — Procedură de revizuire simplificată — Tratatul MES — Politică economică și monetară — Competența statelor membre”]	15
2013/C 26/28	Cauza C-446/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 3 octombrie 2012 — W. P. Willems/Burgemeester van Nuth	16
2013/C 26/29	Cauza C-447/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 5 octombrie 2012 — H.J. Kooistra/Burgemeester van Skarsterlân	16
2013/C 26/30	Cauza C-448/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 8 octombrie 2012 — M. Roest/Burgemeester van Amsterdam	17
2013/C 26/31	Cauza C-449/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 8 octombrie 2012 — L.J.A. van Luijk/Burgemeester van Den Haag	18
2013/C 26/32	Cauza C-452/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Krefeld (Germania) la 9 octombrie 2012 — NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd/Inter-Zuid Transport BV	18
2013/C 26/33	Cauza C-456/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 10 octombrie 2012 — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel și O/B	19
2013/C 26/34	Cauza C-457/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 10 octombrie 2012 — S și Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel/G	19
2013/C 26/35	Cauza C-469/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Handelsgericht Wien (Austria) la 22 octombrie 2012 — Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH/Olbrich Transport und Logistik GmbH	19
2013/C 26/36	Cauza C-473/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 22 octombrie 2012 — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)/Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte	20

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 26/37	Cauza C-474/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 22 octombrie 2012 — Schiebel Aircraft GmbH	20
2013/C 26/38	Cauza C-475/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (korábbi Fővárosi Bíróság) (Ungaria) la 22 octombrie 2012 — UPC DTH SárI/Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese	20
2013/C 26/39	Cauza C-477/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 24 octombrie 2012 — Hogan Lovells International LLP/Bayer CropScience	21
2013/C 26/40	Cauza C-478/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Feldkirch (Austria) la 24 octombrie 2012 — Armin Maletic, Marianne Maletic/lastminute.com GmbH și TUI Österreich GmbH	22
2013/C 26/41	Cauza C-480/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 25 octombrie 2012 — Minister van Financiën, cealaltă parte din procedură: X BV	22
2013/C 26/42	Cauza C-483/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Grondwettelijk Hof (Belgia) la 29 octombrie 2012 — Pelckmans Turnhout NV/Walter Van Gastel Balen NV și alții	22
2013/C 26/43	Cauza C-484/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank 's-Gravenhage (Țările de Jos) la 31 octombrie 2012 — Georgetown University/Octrooicentrum Nederland, handelend onder de naam NL Octrooicentrum	23
2013/C 26/44	Cauza C-485/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Olanda) la 31 octombrie 2012 — Maatschap T. van Oosterom și A. van Oosterom-Boelhauer/Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie	23
2013/C 26/45	Cauza C-486/12: Cerere de decizie preliminară, introdusă de het Gerechtshof te 's Hertogenbosch (Țările de Jos) la 31 octombrie 2012 — X/Heffingsambtenaar van de gemeente Z	24
2013/C 26/46	Cauza C-487/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ourense (Spania) la 2 noiembrie 2012 — Vueling Airlines S.A./Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia	24
2013/C 26/47	Cauza C-492/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 5 noiembrie 2012 — Conseil national de l'ordre des médecins/Ministère des affaires sociales et de la santé	24
2013/C 26/48	Cauza C-494/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 5 noiembrie 2012 — Dixons Retail Plc/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	25
2013/C 26/49	Cauza C-497/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italia) la 7 noiembrie 2012 — Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas/Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania	25
2013/C 26/50	Cauza C-498/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Tivoli (Italia) la 7 noiembrie 2012 — Antonella Pedone/Maria Adele Corrao	26

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 26/51	Cauza C-499/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Tivoli (Italia) la 7 noiembrie 2012 — Elisabetta Gentile/Ufficio Finanziario della Direzione Ufficio Territoriale di Tivoli și alții	26
2013/C 26/52	Cauza C-500/12: Acțiune introdusă la 6 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Polonă	26
2013/C 26/53	Cauza C-501/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 8 noiembrie 2012 — Thomas Specht/Land Berlin	27
2013/C 26/54	Cauza C-502/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 8 noiembrie 2012 — Jens Schombera/Land Berlin	28
2013/C 26/55	Cauza C-503/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichts Berlin (Germania) la 8 noiembrie 2012 — Alexander Wieland/Land Berlin	28
2013/C 26/56	Cauza C-504/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 8 noiembrie 2012 — Uwe Schönefeld/Land Berlin	29
2013/C 26/57	Cauza C-505/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 8 noiembrie 2012 — Antje Wilke/Land Berlin	30
2013/C 26/58	Cauza C-506/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 8 noiembrie 2012 — Gerd Schini/Land Berlin	31
2013/C 26/59	Cauza C-507/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 8 noiembrie 2012 — Jessy Saint Prix/Secretary of State for Work and Pensions ...	32
2013/C 26/60	Cauza C-511/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Central Administrativo Norte (Portugalia) la 12 noiembrie 2012 — Joaquim Fernando Macedo Maia, și alții/Fundo de Garantia Salarial, IP	32
2013/C 26/61	Cauza C-512/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 13 noiembrie 2012 — Octapharma France/Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé	32
2013/C 26/62	Cauza C-515/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 14 noiembrie 2012 — UAB 4finance/Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba și Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos	33
2013/C 26/63	Cauza C-516/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 15 noiembrie 2012 — CTP/Regione Campania, Provincia di Napoli	34
2013/C 26/64	Cauza C-517/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 15 noiembrie 2012 — CTP/Regione Campania	34
2013/C 26/65	Cauza C-518/12: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 15 noiembrie 2012 — CTP/Regione Campania, Provincia di Napoli	34

2013/C 26/66	Cauza C-520/12 P: Recurs introdus la 16 noiembrie 2012 de Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 13 septembrie 2012 în cauza T-369/11, Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE/Comisia Europeană, Delegația Uniunii Europene în Turcia, Central Finance & Contracts Unit (CFCU)	35
2013/C 26/67	Cauza C-525/12: Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania	35
2013/C 26/68	Cauza C-527/12: Acțiune introdusă la 20 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania	36
2013/C 26/69	Cauza C-530/12 P: Recurs introdus la 21 noiembrie 2012 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 13 septembrie 2012 în cauza T-404/10, National Lottery Commission/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	36
2013/C 26/70	Cauza C-532/12: Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului	37
2013/C 26/71	Cauza C-538/12: Acțiune introdusă la 26 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Slovenia	38
2013/C 26/72	Cauza C-547/12 P: Recurs introdus la 28 noiembrie 2012 de Republica Elenă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 10 octombrie 2012 în cauza T-158/09, Grecia/Comisia	38

Tribunalul

2013/C 26/73	Cauza T-491/07: Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2012 — CB/Comisia [„Concurență — Decizie a unei asocieri de întreprinderi — Piața emiterii cardurilor de plată în Franța — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Măsuri tarifare aplicabile «noilor operatori pe piață» — Taxă de adeziune și mecanisme numite de «reglementare a funcției de achiziție» și al «membriilor latenți care devin activi» — Piața relevantă — Obiectul măsurilor în cauză — Restrângerea concurenței prin intermediul obiectului — Articolul 81 alineatul (3) CE — Erori vădite de apreciere — Principiul bunei administrări — Proportionalitate — Securitate juridică»]	39
2013/C 26/74	Cauza T-42/09: Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2012 — A. Loacker/OAPI — Editrice Quadratum (QUADRATUM) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale QUADRATUM — Marca comunitară verbală anterioară LOACKER QUADRATINI — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009) — Articolul 74 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 76 din Regulamentul nr. 207/2009)»]	39
2013/C 26/75	Cauza T-167/10: Hotărârea Tribunalului din 6 decembrie 2012 — Evropaiki Dynamiki/Comisia [„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Cereri de deviz — Refuzul accesului — Acțiune în anulare — Termen de introducere a acțiunii — Punct de plecare — Admisibilitate — Excepție privind protecția politicii economice a Uniunii Europene — Excepție privind protecția intereselor comerciale ale unui terț — Excepție privind protecția interesului public în domeniul siguranței publice — Obligația de motivare»]	40

2013/C 26/76	Cauza T-390/10 P: Hotărârea Tribunalului din 6 decembrie 2012 — Füller-Tomlinson/Parlamentul European („Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Securitate socială — Boală profesională — Stabilirea gradului de invaliditate de origine — Aplicarea baremului european de evaluare în scopuri medicale a afectării integrității fizice și psihice — Denaturarea faptelor — Termen rezonabil”) 40	40
2013/C 26/77	Cauza T-537/10 și T-538/10: Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2012 — Adamowski/OAPI — Fagumit [„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală Fagumit și marca comunitară figurativă FAGUMIT — Marca națională figurativă anterioară FAGUMIT — Cauză de nulitate relativă — Articolul 8 alineatul (3) și articolul 165 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 40	40
2013/C 26/78	Cauza T-590/10: Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2012 — Thesing și Bloomberg Finance/BCE („Acces la documente — Decizia 2004/258/CE — Documente referitoare la datoria publică și la deficitul public ale unui stat membru — Refuz de acces — Excepție în ceea ce privește politica economică a Uniunii sau a unui stat membru — Refuz parțial de acces”) 41	41
2013/C 26/79	Cauza T-15/11: Hotărârea Tribunalului din 11 decembrie 2012 — Sina Bank/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Acțiune în anulare — Obligația de motivare”) 41	41
2013/C 26/80	Cauza T-143/11: Hotărârea Tribunalului din 5 decembrie 2012 — Consorzio vino Chianti Classico/OAPI — FFR (F.F.R.) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative «F.F.R.» — Mărci naționale figurative anterioare CHIANTI CLASSICO — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 42	42
2013/C 26/81	Cauza T-171/11: Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2012 — Hopf/OAPI (Clampflex) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Clampflex — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”] 42	42
2013/C 26/82	Cauza T-421/11: Hotărârea Tribunalului din 5 decembrie 2012 — Qualitest/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Acțiune în anulare — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere”) 43	43
2013/C 26/83	Cauza T-630/11 P: Hotărârea Tribunalului din 6 decembrie 2012 — Strobl/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Recrutare — Concurs general — Candidați înscriși pe o listă de rezervă anterior intrării în vigoare a noului statut — Anunț pentru ocuparea unui post vacant — Numire — Încadrare în grad conform noilor norme mai puțin favorabile — Articolul 12 din anexa XIII la statut — Eroare de drept — Obligație de motivare de către Tribunalul Funcției Publice”) 43	43
2013/C 26/84	Cauza T-22/12: Hotărârea Tribunalului din 11 decembrie 2012 — Fomanu/OAPI (Qualität hat Zukunft) [„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Qualität hat Zukunft — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”] 44	44

2013/C 26/85	Cauza T-29/12: Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2012 — Bauer/OAPI — BenQ Materials (Daxon) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Daxon — Marcă comunitară verbală anterioară DALTON — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	44
2013/C 26/86	Cauza T-17/10: Ordonanța Tribunalului din 27 noiembrie 2012 — Steinberg/Comisia [„Acțiune în anulare — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind decizii de finanțare pentru subvenții acordate unor organizații neguvernamentale israeliene și palestinieni în cadrul programului «Parteneriat pentru pace» și al Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului — Respingere parțială a cererii de acces — Excepție privind protecția interesului public în materie de securitate publică — Obligația de motivare — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată”]	44
2013/C 26/87	Cauza T-302/10: Ordonanța Tribunalului din 23 noiembrie 2012 — Crocs/OAPI — Holey Soles Holdings și PHI (Reproduceri privind o încălțăminte) („Marcă comunitară — Cerere de declarare a nulității — Retragerea cererii de declarare a nulității — Nepronunțare asupra fondului”)	45
2013/C 26/88	Cauza T-541/10: Ordonanța Tribunalului din 27 noiembrie 2012 — ADEDY și alții/Consiliul („Acțiune în anulare — Decizii adresate unui stat membru pentru remedierea unei situații de deficit excesiv — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)	45
2013/C 26/89	Cauza T-215/11: Ordonanța Tribunalului din 27 noiembrie 2012 — ADEDY și alții/Consiliul („Acțiune în anulare — Decizie adresată unui stat membru în vederea remedierii unei situații de deficit excesiv — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)	45
2013/C 26/90	Cauza T-278/11: Ordonanța Tribunalului din 13 noiembrie 2012 — ClientEarth și alții/Comisia [„Acțiune în anulare — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Respingerea implicită a cererii de acces — Termen de introducere a acțiunii — Tardivitate — Inadmisibilitate vădită”]	46
2013/C 26/91	Cauza T-466/11: Ordonanța Tribunalului din 19 octombrie 2012 — Ellinika Nafpigeia și Hoern/Comisia („Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Construcții navale — Ajutoare acordate de autoritățile elene unui șantier naval — Măsuri de executare a deciziei Comisiei prin care se constată incompatibilitatea ajutoarelor și prin care se dispune recuperarea acestora — Inadmisibilitate”)	46
2013/C 26/92	Cauza T-491/11 P: Ordonanța Tribunalului din 20 noiembrie 2012 — Marcuccio/Comisia [„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Durata procedurii de recunoaștere a unei invalidități permanente parțiale — Prejudiciu pe care recurentul pretinde că l-a suferit — Rambursare a unor cheltuieli care ar fi putut fi evitate — Respingere a acțiunii în primă instanță ca vădit nefondată — Articolul 94 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice”]	47
2013/C 26/93	Cauza T-548/11: Ordonanța Tribunalului din 26 noiembrie 2012 — MIP Metro/OAPI — Real Seguros (real,- QUALITY) („Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Decădere din drepturile conferite de mărci naționale anterioare — Nepronunțare asupra fondului”)	47
2013/C 26/94	Cauza T-549/11: Ordonanța Tribunalului din 26 noiembrie 2012 — MIP Metro/OAPI — Real Seguros (real,- BIO) („Marcă comunitară — Procedura de opoziție — Decăderea din drepturile asupra mărcilor naționale anterioare — Nepronunțare asupra fondului”)	47

2013/C 26/95	Cauza T-616/11 P: Ordonanța Tribunalului din 8 noiembrie 2012 — Marcuccio/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Respingerea acțiunii în primă instanță ca vădit lipsită de orice temei juridic — Prejudiciu despre care se pretinde că a fost suferit de reclamant — Rambursarea cheltuielilor de judecată care ar fi putut fi evitate — Articolul 94 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției publice”)	48
2013/C 26/96	Cauza T-672/11: Ordonanța Tribunalului din 27 noiembrie 2012 — H-Holding/Parlamentul European („Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Acțiune în despăgubire — Acțiune parțial vădit inadmisibilă și parțial vădit nefondată”)	48
2013/C 26/97	Cauza T-120/12: Ordonanța Tribunalului din 20 noiembrie 2012 — Shahid Beheshti University/Consiliul („Acțiune în anulare — Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Termen de introducere a acțiunii — Tardivitate — Inadmisibilitate”)	48
2013/C 26/98	Cauza T-138/12: Ordonanța Tribunalului din 20 noiembrie 2012 — Geipel/OAPI — Reeh (BEST BODY NUTRITION) („Marcă comunitară — Opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)	49
2013/C 26/99	Cauza T-164/12 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 noiembrie 2012 — Alstom/Comisia („Măsuri provizorii — Concurență — Decizie a Comisiei de a transmite documente unei instanțe naționale — Confidențialitate — Dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă — Cerere de măsuri provizorii — Fumus boni iuris — Urgență — Evaluare comparativă a intereselor”)	49
2013/C 26/100	Cauza T-341/12 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 16 noiembrie 2012 — Evonik Degussa/Comisia („Procedură privind măsurile provizorii — Concurență — Publicarea unei decizii prin care Comisia constată o încălcare a dispozițiilor care interzic înțelegerea — Respingerea cererii de aplicare a regimului de confidențialitate informațiilor transmise Comisiei în cadrul punerii în aplicare a Comunicării privind cooperarea — Evaluare comparativă a intereselor — Urgență — Fumus boni iuris”)	49
2013/C 26/101	Cauza T-343/12: Ordonanța Tribunalului din 21 noiembrie 2012 — Grupo T Diffusión/OAPI — ABR Producción Contemporánea (Lampe) („Marcă comunitară — Cerere de declarare a nulității — Retragera cererii de declarare a nulității — Nepronunțare asupra fondului”)	50
2013/C 26/102	Cauza T-453/12: Acțiune introdusă la 12 octombrie 2012 — Zoo Sport/OAPI — K-2 (ZOOSPORT)	50
2013/C 26/103	Cauza T-470/12: Acțiune introdusă la 22 octombrie 2012 — Sothys Auriac/OAPI — Grand Hotel Primavera (BEAUTY GARDEN)	51
2013/C 26/104	Cauza T-473/12: Acțiune introdusă la 1 noiembrie 2012 — Aer Lingus/Comisia	51
2013/C 26/105	Cauza T-480/12: Acțiune introdusă la 5 noiembrie 2012 — Coca-Cola/OAPI — Mitico (Master)	52
2013/C 26/106	Cauza T-482/12: Acțiune introdusă la 29 octombrie 2012 — Internationaler Hilfsfonds/Comisia	53
2013/C 26/107	Cauza T-483/12: Acțiune introdusă la 5 noiembrie 2012 — Nestlé Unternehmungen Deutschland/OAPI — Lotte (LOTTE)	53

<u>Număr de referință</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2013/C 26/108	Cauza T-484/12: Acțiune introdusă la 6 noiembrie 2012 — CeWe Color/OAPI (SMILECARD)	53
2013/C 26/109	Cauza T-485/12: Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2012 — Grupo Bimbo/OAPI (SANISSIMO)	54
2013/C 26/110	Cauza T-487/12: Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2012 — Eckes-Granini/OAPI — Panini (PANINI)	54
2013/C 26/111	Cauza T-489/12: Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2012 — Planet/Comisia	55
2013/C 26/112	Cauza T-490/12: Acțiune introdusă la 6 noiembrie 2012 — Mondadori Editore/OAPI — Grazia Equity (GRAZIA)	55
2013/C 26/113	Cauza T-493/12: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2012 — Sanofi/OAPI — GP Pharm (GEPRAL)	56
2013/C 26/114	Cauza T-494/12: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2012 — Biscuits Poult/OAPI — Banketbakkerij Merba (Biscuiți)	56
2013/C 26/115	Cauza T-495/12: Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — European Drinks/OAPI — Alexandrion Grup Romania (Dracula Bite)	57
2013/C 26/116	Cauza T-496/12: Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — European Drinks/OAPI — Alexandrion Grup România (DRACULA BITE)	57
2013/C 26/117	Cauza T-497/12: Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — European Drinks/OAPI — Alexandrion Grup România (DRACULA BITE)	58
2013/C 26/118	Cauza T-498/12: Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — Koinopraxia Touristiki Loutrakiou/Comisia	58
2013/C 26/119	Cauza T-499/12: Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2012 — HSH Investment Holdings Coinvest-C și HSH Investment Holdings FSO/Comisia	59
2013/C 26/120	Cauza T-500/12: Acțiune introdusă la 15 noiembrie 2012 — Ryanair/Comisia	60
2013/C 26/121	Cauza T-501/12: Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2012 — Farmaceutisk Laboratorium Ferring/OAPI — Tillotts Pharma (OCTASA)	61
2013/C 26/122	Cauza T-502/12: Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2012 — Ferring/OAPI — Tillotts Pharma (OCTASA)	62
2013/C 26/123	Cauza T-503/12: Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — Regatul Unit/Comisia	62
2013/C 26/124	Cauza T-504/12: Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2012 — Murnauer Markenvertrieb/OAPI (NOTFALL CREME)	63

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 26/125	Cauza T-505/12: Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2012 — Compagnie des montres Longines, Francillon/OAPI — Cheng (B)	63
2013/C 26/126	Cauza T-508/12: Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2012 — Automobile Association/OAPI — Duncan Petersen Publishing (Folders)	64
2013/C 26/127	Cauza T-509/12: Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — Advance Magazine Publishers/OAPI — Nanso Group (TEEN VOGUE)	64
2013/C 26/128	Cauza T-510/12: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2012 — Conrad Electronic/OAPI — Sky IP International (EuroSky)	65
2013/C 26/129	Cauza T-513/12: Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2012 — NCL/OAPI — (NORWEGIAN GETAWAY)	65
2013/C 26/130	Cauza T-514/12: Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2012 — NCL/OAPI (NORWEGIAN BREAKAWAY)	66
2013/C 26/131	Cauza T-515/12: Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2012 — El Corte Inglés/OAPI — English Cut (The English Cut)	66
2013/C 26/132	Cauza T-519/12: Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2012 — mobile.international/OAPI — Comisia (PL mobile.eu)	67
2013/C 26/133	Cauza T-527/12: Acțiune introdusă la 6 decembrie 2012 — DeMaCo Holland/Comisia	68
2013/C 26/134	Cauza T-468/09: Ordonanța Tribunalului din 3 decembrie 2012 — JSK International Architekten und Ingenieure/BCE	68
2013/C 26/135	Cauza T-100/10: Ordonanța Tribunalului din 28 noiembrie 2012 — Nordzucker/Comisia	69
2013/C 26/136	Cauza T-364/11: Ordonanța Tribunalului din 4 decembrie 2012 — Arla Foods/OAPI — Artax (Lactofree)	69
2013/C 26/137	Cauza T-590/11: Ordonanța Tribunalului din 14 noiembrie 2012 — S & S Szlegiel Szlegiel i Wiśniewski/OAPI — Scotch & Soda (SODA)	69
2013/C 26/138	Cauza T-77/12: Ordonanța Tribunalului din 4 decembrie 2012 — Wahl/OAPI — Tenacta Group (bellissima)	69
2013/C 26/139	Cauza T-200/12: Ordonanța Tribunalului din 12 noiembrie 2012 — Shannon Free Airport Development/Comisia	69
2013/C 26/140	Cauza T-230/12: Ordonanța Tribunalului din 21 noiembrie 2012 — Axa Belgium/Comisia	69

Tribunalul Funcției Publice

2013/C 26/141	Cauza F-103/12: Acțiune introdusă la 27 septembrie 2012 — ZZ/Europol	70
2013/C 26/142	Cauza F-104/12: Acțiune introdusă la 27 septembrie 2012 — ZZ/Europol	70
2013/C 26/143	Cauza F-105/12: Acțiune introdusă la 27 septembrie 2012 — ZZ/Europol	70
2013/C 26/144	Cauza F-113/12: Acțiune introdusă la 9 octombrie 2012 — ZZ/Comisia	71
2013/C 26/145	Cauza F-114/12: Acțiune introdusă la 10 octombrie 2012 — ZZ/Comisia	71
2013/C 26/146	Cauza F-115/12: Acțiune introdusă la 15 octombrie 2012 — ZZ/Comisia	71
2013/C 26/147	Cauza F-122/12: Acțiune introdusă la 22 octombrie 2012 — ZZ/Consiliul	72
2013/C 26/148	Cauza F-124/12: Acțiune introdusă la 22 octombrie 2012 — ZZ/OEDT	72
2013/C 26/149	Cauza F-125/12: Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2012 — ZZ/OAPI	72
2013/C 26/150	Cauza F-128/12: Acțiune introdusă la 29 octombrie 2012 — ZZ/Parlamentul European	73
2013/C 26/151	Cauza F-129/12: Acțiune introdusă la 31 octombrie 2012 — CH/Parlamentul European	73
2013/C 26/152	Cauza F-132/12: Acțiune introdusă la 7 noiembrie 2012 — ZZ și alții/Comisia Europeană	73
2013/C 26/153	Cauza F-134/12: Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2012 — ZZ/Consiliul	74
2013/C 26/154	Cauza F-135/12: Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2012 — ZZ/REA	74
2013/C 26/155	Cauza F-136/12: Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2012 — ZZ/Consiliul	75
2013/C 26/156	Cauza F-137/12: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia	75
2013/C 26/157	Cauza F-138/12: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia	75
2013/C 26/158	Cauza F-139/12: Acțiune introdusă la 14 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia	76
2013/C 26/159	Cauza F-140/12: Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia	76
2013/C 26/160	Cauza F-141/12: Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia	76
2013/C 26/161	Cauza F-142/12: Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia	77

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

*(2013/C 26/01)***Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene***

JO C 9, 12.1.2013

Publicații anterioare

JO C 399, 22.12.2012

JO C 389, 15.12.2012

JO C 379, 8.12.2012

JO C 373, 1.12.2012

JO C 366, 24.11.2012

JO C 355, 17.11.2012

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 decembrie 2012 — AstraZeneca AB, AstraZeneca plc/Comisia Europeană, European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA)

(Cauza C-457/10 P) ⁽¹⁾

(Recurs — Concurență — Abuz de poziție dominantă — Piața medicamentelor împotriva ulcerului — Utilizare abuzivă a procedurilor privind certificatele suplimentare de protecție pentru medicamente și a procedurilor privind autorizațiile de introducere pe piață a medicamentelor — Declarații înșelătoare — Retragera autorizațiilor de introducere pe piață — Obstacole în calea introducerii pe piață a medicamentelor generice și a importurilor paralele)

(2013/C 26/02)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: AstraZeneca AB, AstraZeneca plc (reprezențanți: M. Brealey QC, M. Hoskins QC, D. Jowell, Barrister și F. Murphy, Solicitor)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezențanți: F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier și J. Bourke, agenți), European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) (reprezentant: M. Van Kerckhove, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea extinsă) din 1 iulie 2010 — AstraZeneca/Comisia (T-321/05), prin care Tribunalul a anulat în parte Decizia Comisiei din 15 iunie 2005 referitoare la o procedură de aplicare a articolului 82 din Tratatul CE și a articolului 54 din Acordul privind SEE (Cazul COMP/A.37.507/F3-AstraZeneca), aplicând o amendă de 60 milioane de euro recurentelor pentru utilizarea abuzivă a sistemului de brevete și a procedurilor de comercializare a produselor farmaceutice în scopul prevenirii sau al întârzierii sosirii pe piață a medicamentelor generice concurente — Definiția pieței — Interpretarea articolului 19 din Regulamentul (CEE) nr. 1768/92 privind instituirea unui certificat suplimentar de protecție pentru medicamente

Dispozitivul

1. Respinge recursul principal și recursurile incidente.
2. Obligă AstraZeneca AB și AstraZeneca plc la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului principal.
3. Obligă European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA) la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului incident formulat de aceasta și la plata propriilor cheltuieli de judecată aferente recursului principal.
4. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată aferente recursului incident formulat.

⁽¹⁾ JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 noiembrie 2012 — Usha Martin Ltd/Consiliul Uniunii Europene, Comisia Europeană

(Cauza C-552/10 P) ⁽¹⁾

[Recurs — Dumping — Regulamentul (CE) nr. 121/2006 — Importuri de cabluri din oțel originare, printre altele, din India — Decizia 2006/38/CE — Regulamentul (CE) nr. 384/96 — Articolul 8 alineatul (9) — Angajamente oferite în cadrul procedurilor antidumping]

(2013/C 26/03)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Usha Martin Ltd (reprezențanți: V. Akritidis și E. Petrissi, dikigoroși, F. Crespo, avocat)

Celelalte părți în proces: Consiliul Uniunii Europene (reprezențanți: B. Driessen, agent, G. Berrisch, Rechtsanwalt și N. Chesaites, Barrister), Comisia Europeană (reprezențanți: T. Scharf și S. Thomas, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a cincea) din 9 septembrie 2010, Usha Martin/Consiliul și Comisia (T-119/06), prin care Tribunalul a respins o acțiune de anulare, pe de o parte, a Deciziei 2006/38/CE a Comisiei din 22 decembrie 2005 de modificare a Deciziei 1999/572/CE privind acceptarea angajamentelor oferite în cadrul procedurilor antidumping privind importurile de cabluri din oțel originare, *inter alia*, din India (JO 2006, L 22, p. 54, Ediție specială, 11/vol. 44, p. 164), precum și, pe de altă parte, a Regulamentului (CE) nr. 121/2006 al Consiliului din 23 ianuarie 2006 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1858/2005 de instituire a unui drept antidumping la importurile de cabluri din oțel originare, printre altele, din India (JO L 22, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 44, p. 136)

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Usha Martin Ltd la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri.

(¹) JO C 55, 19.2.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 27 noiembrie 2012 — Republica Italiană/Comisia Europeană, Republica Lituania, Republica Elenă

(Cauza C-566/10 P) (¹)

(Recurs — Regim lingvistic — Anunțuri de concursuri generale pentru recrutarea de administratori și de asistenți — Publicare integrală în trei limbi oficiale — Limba în care se desfășoară examenele — Alegerea celei de a doua limbi dintre cele trei limbi oficiale)

(2013/C 26/04)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și J. Baquero Cruz, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat), Republica Lituania, Republica Elenă (reprezentanți: A. Samoni-Rantou, S. Vodina și G. Papagianni, agenți)

Obiectul

Recurs introdus împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 13 septembrie 2010 Italia/Comisia Europeană (cauzele conexe T-166/07 și T-285/07), prin care Tribunalul a respins o cerere de anulare a anunțurilor de concursuri

generale EPSO/AD/94/07 (JO 2007, C 45 A, p. 3), EPSO/AST/37/07 (JO 2007, C 45 A, p. 15) și EPSO/AD/95/07 (JO 2007, C 103 A, p. 7)

Dispozitivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 13 septembrie 2010, Italia/Comisia (T-166/07 și T-285/07).
2. Anulează anunțurile de concursuri generale EPSO/AD/94/07, privind constituirea unei liste de recrutare de administratori (AD 5) în domeniul informării, comunicării și mass-media, EPSO/AST/37/07, privind constituirea unei liste de recrutare de asistenți (AST 3) în domeniul comunicării și informării, și EPSO/AD/95/07, privind constituirea unei liste de recrutare de administratori (AD 5) în domeniul științelor informației (bibliotecă/docu-mentare).
3. Comisia Europeană suportă cheltuielile de judecată efectuate de Republica Italiană și propriile cheltuieli de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.
4. Republica Elenă și Republica Lituania suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 63, 26.2.2011.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 22 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-600/10) (¹)

(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a capitalurilor — Impozitarea dividendelor și a dobânzilor plătite fondurilor de pensii și caselor de pensii — Tratamente aplicate dividendelor și dobânzilor plătite instituțiilor nerezidente — Deducerea cheltuielilor de exploatare legate direct de încasarea unui venit sub formă de dividende și de dobânzi — Sarcina probei)

(2013/C 26/05)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal și W. Mölls, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania (reprezentanți: T. Henze și J. Möller, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Republica Franceză (reprezentanți: G. de Bergues și N. Rouam, agenți), Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C. Wissels și C. Schillemans, agenți), Republica Finlanda (reprezentanți: M. Pere, agent), Regatul Suediei (reprezentanți: A. Falk și S. Johannesson, agenți), Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: H. Walker, agent, asistat de G. Facenna, barrister)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Încălcarea articolului 63 TFUE și a articolului 40 din Acordul privind SEE — Reglementare națională privind impozitarea dividendelor și a dobânzilor plătite fondurilor de pensii și caselor de pensii care rezervă anumite avantaje fiscale numai dividendelor și dobânzilor plătite instituțiilor rezidente

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Republica Federală Germania.
3. Republica Franceză, Regatul Țărilor de Jos, Republica Finlanda, Regatul Suediei și Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 80, 12.3.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 noiembrie 2012 — E.ON Energie AG/Comisia Europeană

(Cauza C-89/11 P) (¹)

(Recurs — Acțiune în anulare împotriva unei decizii a Comisiei privind stabilirea unei amenzi pentru rupere de sigilii — Sarcina probei — Denaturarea probelor — Obligația de motivare — Cuantumul amenzii — Competență de fond — Principiul proporționalității)

(2013/C 26/06)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: E.ON Energie AG (reprezentanți: A. Röhling, F. Dietrich și R. Pfromm, Rechtsanwälte)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet, V. Bottka și R. Sauer, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) din 15 decembrie 2010 — E.ON Energie/Comisia (T-141/08), prin care Tribunalul a respins acțiunea în anulare împotriva Deciziei C(2008) 377 final a Comisiei din 30 ianuarie 2008 privind stabilirea unei amenzi, pentru rupere de sigilii, în temeiul articolului 23 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1/2003 al Consiliului — Încălcarea principiilor generale de drept, precum prezumția de nevinovăție, principiile „in dubio pro reo” și proporționalității, precum și a normelor privind sarcina și administrarea probelor — Încălcarea obligației de motivare

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă E.ON Energie AG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 152, 21.5.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w Poznaniu — Polonia) — Bank Handlowy w Warszawie SA, PPHU „ADAX”/Ryszard Adamiak/Christianapol sp. z o.o.

(Cauza C-116/11) (¹)

[Cooperare judiciară în materie civilă — Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 — Proceduri de insolvență — Noțiunea „închiderea procedurii” — Posibilitatea instanței sesizate cu o procedură secundară de insolvență de a aprecia insolvența debitorului — Posibilitatea de a deschide o procedură de lichidare ca procedură secundară de insolvență în cazul în care procedura principală este o procedură de protecție]

(2013/C 26/07)

Limba de procedură: polona

Instanța de trimitere

Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w Poznaniu

Părțile din procedura principală

Reclamante: Bank Handlowy w Warszawie SA, PPHU „ADAX”/Ryszard Adamiak

Pârâtă: Christianapol sp. z o.o.

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Sąd Rejonowy Poznań — Interpretarea articolului 4 alineatul (1) și alineatul (2) litera (j), precum și a articolului 27 din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (JO L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143) — Proceduri secundare de insolvență — Dreptul instanței competente să deschidă o astfel de procedură de a examina capacitatea de plată a debitorului

Dispozitivul

1. Articolul 4 alineatul (2) litera (j) din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 788/2008 al Consiliului din 24 iulie 2008, trebuie interpretat în sensul că dreptul național al statului membru în care a fost deschisă procedura de insolvență determină momentul în care survine închiderea acestei proceduri.

2. *Articolul 27 din Regulamentul nr. 1346/2000, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 788/2008, trebuie interpretat în sensul că permite deschiderea unei proceduri secundare de insolvență în statul membru în care se află un sediu al debitorului atunci când procedura principală are un scop de protecție. Instanța competentă să deschidă o procedură secundară are obligația să ia în considerare obiectivele procedurii principale și să țină cont de economia regulamentului pentru respectarea principiului cooperării loiale.*
3. *Articolul 27 din Regulamentul nr. 1346/2000, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 788/2008, trebuie interpretat în sensul că instanța sesizată cu o cerere de deschidere a unei proceduri secundare de insolvență nu poate verifica insolvența debitorului împotriva căruia a fost deschisă o procedură principală în alt stat membru, chiar dacă această din urmă procedură are un scop de protecție.*

(¹) JO C 152, 21.5.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 6 decembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesverwaltungsgericht — Germania) — Bundesrepublik Deutschland/Karen Dittrich (C-124/11), Bundesrepublik Deutschland/Robert Klinke (C-125/11) și Jörg-Detlef Müller/Bundesrepublik Deutschland (C-143/11)

(Cauzele conexe C-124/11, C-125/11 și C-143/11) (¹)

(Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Reglementare națională — Ajutor plătit funcționarilor în caz de boală — Directiva 2000/78/CE — Articolul 3 — Domeniu de aplicare — Noțiunea „remunerație”)

(2013/C 26/08)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesverwaltungsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamant: Bundesrepublik Deutschland (C-124/11 și C-125/11), Jörg-Detlef Müller (C-143/11)

Pârâți: Karen Dittrich (C-124/11), Robert Klinke (C-125/11), Bundesrepublik Deutschland (C-143/11)

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Bundesverwaltungsgericht — Interpretarea Directivei 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială 05/vol. 6, p. 7) — Reglementare națională care prevede un ajutor plătit funcționarilor în caz de boală care exclude partenerii înregistrați dintre membrii familiei susceptibili să beneficieze de ajutorul în cauză — Egalitate de tratament a

lucrătorilor care au un partener de viață în raport cu lucrătorii căsătoriți — Domeniul de aplicare al Directivei 2000/78/CE — Noțiunea de remunerare

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) litera (c) și alineatul (3) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretat în sensul că un ajutor plătit funcționarilor în caz de boală precum cel acordat funcționarilor Bundesrepublik Deutschland în temeiul Legii privind funcționarii federali (Bundesbeamtengesetz) intră în domeniul de aplicare al directivei menționate dacă finanțarea acestuia revine statului în calitate de angajator public, aspect a cărui verificare revine instanței naționale.

(¹) JO C 269, 10.9.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Schienen-Control Kommission — Austria) — Westbahn Management GmbH/ÖBB Infrastruktur AG

(Cauza C-136/11) (¹)

(Transport — Transport feroviar — Obligația gestionarului de infrastructură feroviară de a furniza întreprinderilor feroviare, în timp real, toate informațiile referitoare la circulația trenurilor și mai ales cele referitoare la eventualele întârzieri ale trenurilor, care permit asigurarea legăturilor feroviare)

(2013/C 26/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Schienen-Control Kommission

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Westbahn Management GmbH

Pârâtă: ÖBB Infrastruktur AG

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Schienen-Control Kommission — Interpretarea art. 8 alin. (2) și a părții II din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar (JO L 315, p. 14), precum și a art. 5 și a anexei II la Directiva 2001/14/CE Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tarifarea utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță (JO L 75, p. 29, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 66) — Obligația administratorului de infrastructură feroviară de a furniza întreprinderilor feroviare, în timp real, toate informațiile privind circulația trenurilor și, în special, eventualele întârzieri ale legăturilor feroviare

Dispozitivul

1. Dispozițiile articolului 8 alineatul (2) coroborate cu cele ale părții a II-a din anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1371/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind drepturile și obligațiile călătorilor din transportul feroviar trebuie interpretate în sensul că informațiile cu privire la principalele legături feroviare trebuie să cuprindă, pe lângă orele de plecare programate, și întârzierile sau anulările cu privire la aceste legături, oricare ar fi întreprinderea feroviară care le asigură.
2. Dispozițiile articolului 8 alineatul (2) coroborate cu cele ale părții a II-a din anexa II la Regulamentul nr. 1371/2007, precum și dispozițiile articolului 5 coroborate cu cele ale anexei II la Directiva 2001/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2001 privind alocarea capacităților de infrastructură feroviară, tariful utilizării infrastructurii feroviare și certificarea în materie de siguranță, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2004/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004, trebuie interpretate în sensul că gestionarul de infrastructură are obligația de a furniza în mod nediscriminatoriu întreprinderilor feroviare datele în timp real cu privire la trenurile exploatare de alte întreprinderi feroviare atunci când aceste trenuri reprezintă principalele legături în sensul părții a II-a din anexa II la Regulamentul nr. 1371/2007.

(¹) JO C 173, 11.6.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 noiembrie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Audiencia Provincial de Barcelona — Spania) — Joan Cuadrench Moré/Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

(Cauza C-139/11) (¹)

(Transporturi aeriene — Compensarea și asistența acordată pasagerilor — Refuzul la îmbarcare, anularea sau întârzierea prelungită a unui zbor — Termen de introducere a acțiunii)

(2013/C 26/10)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Barcelona

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Joan Cuadrench Moré

Pârât: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Audiencia Provincial de Barcelona — Interpretarea articolelor 5 și 6 din Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și a anulării sau a întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 (JO L 46, p. 1, Ediție specială 07/vol. 12, p. 218) — Lipsa unui termen de introducere a acțiunilor —

Articolul 35 din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional (Convenția de la Montréal), aprobată prin Decizia din 5 aprilie 2001 a Consiliului (JO L 194, p. 38, Ediție specială 07/vol. 8, p. 113) — Legea aplicabilă

Dispozitivul

Regulamentul (CE) nr. 261/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 februarie 2004 de stabilire a unor norme comune în materie de compensare și de asistență a pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 295/91 trebuie interpretat în sensul că termenul în care trebuie introduse acțiunile având ca obiect plata compensației prevăzute la articolele 5 și 7 din acest regulament este stabilit în conformitate cu normele fiecărui stat membru în materia prescripției acțiunilor.

(¹) JO C 179, 18.6.2011.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 6 decembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Arbeitsgericht München — Germania) — Johann Odar/Baxter Deutschland GmbH

(Cauza C-152/11) (¹)

(Egalitate de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă — Directiva 2000/78/CE — Interzicerea oricărei discriminări pe motive de vârstă și de handicap — Compensatie de concediere — Plan social care prevede reducerea cuantumului compensației de concediere plătite lucrătorilor care suferă de un handicap)

(2013/C 26/11)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Arbeitsgericht München

Părțile din procedura principală

Reclamant: Johann Odar

Pârâtă: Baxter Deutschland GmbH

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Arbeitsgericht München — Interpretarea articolului 1, a articolului 6 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) și a articolului 16 din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7) — Reglementare națională care permite excluderea de la dreptul la prestațiile prevăzute în planul social al întreprinderii pe lucrătorii care se încadrează în grupe de vârstă apropiate de dobândirea dreptului la pensie pentru limită de vârstă — Interzicerea oricărei discriminări pe motiv de vârstă și handicap

Dispozitivul

1. *Articolul 2 alineatul (2) și articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă trebuie interpretate în sensul că nu se opun unei reglementări cuprinse într-un regim de securitate socială la nivel de întreprindere care prevede, pentru lucrătorii aceștia în vârstă de peste 54 de ani și care sunt supuși unei concedieri din motive economice, că valoarea compensației la care au dreptul este calculată în funcție de data de pensionare cea mai apropiată cu putință, contrar metodei standard de calcul, potrivit căreia o asemenea compensație se întemeiază în special pe vechimea în întreprindere, astfel încât compensația plătită acestor lucrători este mai mică decât compensația care rezultă din aplicarea acestei metode standard, deși este cel puțin egală cu jumătate din aceasta din urmă.*
2. *Articolul 2 alineatul (2) din Directiva 2000/78 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări cuprinse într-un regim de securitate socială la nivel de întreprindere care prevede, pentru lucrătorii în vârstă de peste 54 de ani și care sunt supuși unei concedieri din motive economice, că valoarea compensației la care au dreptul este calculată în funcție de data de pensionare cea mai apropiată cu putință, contrar metodei standard de calcul, potrivit căreia o astfel de compensație se întemeiază în special pe vechimea în întreprindere, astfel încât compensația plătită este mai mică decât compensația care rezultă din aplicarea acestei metode standard, fiind însă cel puțin egală cu jumătate din aceasta din urmă, și care nu ia în considerare, la momentul punerii în aplicare a acestei alte metode de calcul, posibilitatea de a primi o pensie pentru limită de vârstă anticipată plătită ca urmare a unui handicap.*

(¹) JO C 204, 9.7.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 29 noiembrie 2012 (cereri de decizie preliminară formulate de Consiglio di Stato — Italia) — Econord Spa/Comune di Cagno (C-182/11), Comune di Varese, Comune di Solbiate (C-183/11), Comune di Varese

(Cauzele conexate C-182/11 și C-183/11) (¹)

[Contracte de achiziții publice de servicii — Directiva 2004/18/CE — Autoritate contractantă care exercită asupra unei entități adjudecatară distincte din punct de vedere juridic un control analog celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii — Lipsa obligației de a organiza o procedură de atribuire potrivit normelor dreptului Uniunii (așa-numita atribuire „in house”) — Entitate adjudecatară controlată în comun de mai multe colectivități administrativ-teritoriale — Condiții de aplicabilitate a atribuirii „in house”]

(2013/C 26/12)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Econord Spa

Pârâte: Comune di Cagno (C-182/11), Comune di Varese, Comune di Solbiate (C-183/11), Comune di Varese

Obiectul

Cereri de decizie preliminară — Consiglio di Stato — Interpretarea articolelor 49 TFUE și 56 TFUE — Proceduri de atribuire a contractelor de achiziții publice de servicii — Atribuire fără cerere de ofertă — Concesionare a serviciului public de igienă urbană de către două autorități publice, în absența unei proceduri oficiale de atribuire a contractelor de achiziții publice, în favoarea unei societăți pe acțiuni la al cărei capital dețin o participare autoritățile contractante — Absență a unui control efectiv al uneia dintre respectivele autorități publice asupra societății concesionare

Dispozitivul

În cazul în care mai multe autorități publice, în calitate de autorități contractante, constituie în comun o entitate însărcinată cu îndeplinirea misiunii lor de serviciu public sau în cazul în care o autoritate publică aderă la o astfel de entitate, condiția stabilită în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, potrivit căreia pentru a fi exonerate de obligația de a organiza o procedură de atribuire a contractului de achiziții publice în conformitate cu normele dreptului Uniunii autoritățile respective trebuie să exercite împreună asupra acestei entități un control analog celui pe care îl exercită asupra propriilor servicii, este îndeplinită dacă fiecare dintre aceste autorități participă atât la capitalul entității respective, cât și în organele de conducere ale acesteia.

(¹) JO C 211, 16.7.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Brain Products GmbH/BioSemi VOF, Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn

(Cauza C-219/11) (¹)

(Trimitere preliminară — Dispozitive medicale — Directiva 93/42/CEE — Domeniu de aplicare — Interpretarea noțiunii „dispozitiv medical” — Produs comercializat care are alte utilizări decât cele medicale — Investigație a unui proces fiziologic — Libera circulație a mărfurilor)

(2013/C 26/13)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Brain Products GmbH

Pârâți: BioSemi VOF, Antonius Pieter Kuiper, Robert Jan Gerard Honsbeek, Alexander Coenraad Metting van Rijn

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 1 alineatul (2) litera (a) a treia liniuță din Directiva 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale (JO L 169, 12.7.1993, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 11, p. 244), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 (JO L 247, 21.9.2007, p. 21) — Interpretarea noțiunii „dispozitiv medical” — Aplicarea directivei în cazul unui articol destinat să fie folosit în scop de investigație a unui proces fiziologic atunci când nu este comercializat în scop medical.

Dispozitivul

Articolul 1 alineatul (2) litera (a) a treia liniuță din Directiva 93/42/CEE a Consiliului din 14 iunie 1993 privind dispozitivele medicale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2007/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007, trebuie interpretat în sensul că noțiunea „dispozitiv medical” include un obiect conceput de producătorul său spre a fi utilizat pentru om în scopul investigației unui proces fiziologic numai dacă este destinat unui scop medical.

(¹) JO C 232, 6.8.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 29 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Curtea de Apel București — România) — SC Gran Via Moinești Srl/Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

(Cauza C-257/11) (¹)

(Directiva 2006/112/CE — Taxă pe valoarea adăugată — Articolele 167, 168 și 185 — Drept de deducere — Regularizarea deducerilor — Achiziționarea unei suprafețe de teren și a construcțiilor edificate pe aceasta din urmă, în vederea demolării acestor construcții și a realizării unui proiect imobiliar pe suprafața de teren respectivă)

(2013/C 26/14)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din procedura principală

Reclamantă: SC Gran Via Moinești Srl

Pârâte: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Curtea de Apel București — Interpretarea articolelor 167, 168 și a articolului 185 alineatul

(2) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7) — Drept de deducere a TVA-ului aferent cumpărării unor clădiri în scopul de a fi demolate, în vederea realizării unui proiect imobiliar — Activitate economică prealabilă realizării proiectului imobiliar, care constă în primele cheltuieli de investiție efectuate în scopul realizării proiectului menționat — Regularizarea deducerilor TVA-ului

Dispozitivul

1. Articolele 167 și 168 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, o societate care a achiziționat o suprafață de teren și construcții edificate pe aceasta din urmă, în vederea demolării acestor construcții și a realizării unui complex rezidențial pe suprafața de teren respectivă, are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achiziționării construcțiilor menționate.
2. Articolul 185 din Directiva 2006/112 trebuie interpretat în sensul că, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, demolarea unor construcții, achiziționate împreună cu suprafața de teren pe care au fost edificate, efectuată în vederea realizării unui complex rezidențial în locul acestor construcții, nu determină o obligație de regularizare a deducerii inițiale a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziționării construcțiilor menționate.

(¹) JO C 238, 13.8.2011.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 29 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad Sofia-grad — Bulgaria) — Kremikovtzi AD/Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma

(Cauza C-262/11) (¹)

[Aderarea Republicii Bulgaria la Uniunea Europeană — Acordul de asociere CE Bulgaria — Sectorul siderurgic — Ajutoare publice pentru restructurare acordate înainte de aderare — Condiții — Viabilitatea beneficiarilor la sfârșitul perioadei de restructurare — Declarație de insolvabilitate a unui beneficiar după aderare — Competențele autorităților naționale și ale Comisiei Europene — Decizie națională de constatare a existenței unei creanțe publice constând în ajutoare de stat devenite ilegale — Decizia UE BG nr. 3/2006 — Anexa V la actul de aderare — Ajutoare aplicabile după aderare — Regulamentul (CE) nr. 659/1999 — Ajutoare existente]

(2013/C 26/15)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad Sofia-grad

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Kremikovtzi AD

Pârât: Ministar na ikonomikata, energetikata i turizma i zamestnik-ministar na ikonomikata, energetikata i turizma

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Administrativen sad Sofia-grad — Interpretarea Acordului european de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Bulgaria, pe de altă parte (JO L 358, p. 1), și a alineatului (1) al anexei V la Actul privind condițiile de aderare a Republicii Bulgaria și a României și adaptările tratatelor pe care se întemeiază (JO 2005, L 157, p. 203), precum și a articolului 9 alineatul (4) din Protocolul nr. 2 privind produsele care intră sub incidența Tratatului de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului (CECO), a articolului 3 din Protocolul adițional la Acordul european de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Bulgaria, pe de altă parte (JO L 317, p. 25) și a articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41) — Ajutor de stat pentru restructurare acordat înainte de aderarea Bulgariei la Uniunea Europeană unor întreprinderi siderurgice în cadrul unui program de restructurare — Decizie de constatare a existenței unei creanțe publice constând în ajutorul de stat devenit ilegal ca urmare a declarării insolvenței beneficiarului — Competențele autorităților naționale și ale Comisiei Europene de a decide incompatibilitatea unui ajutor de stat cu piața comună și, respectiv, de a solicita recuperarea acestuia ca ajutor ilegal

Dispozitivul

O procedură de recuperare a ajutoarelor publice acordate întreprinderii Kremikovtzi AD înainte de aderarea Republicii Bulgaria la Uniunea Europeană, măsuri de ajutor care, după această aderare, nu erau „aplicabile” în sensul anexei V la Actul privind condițiile de aderare la Uniunea Europeană a Republicii Bulgaria și a României și adaptările tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, trebuie să se întemeieze, în cazul încălcării condițiilor impuse la articolul 9 alineatul (4) din Protocolul nr. 2 la Acordul european de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Bulgaria, pe de altă parte, încheiat și aprobat în numele Comunității prin Decizia 94/908/CECO, CE, Euratom a Consiliului și a Comisiei din 19 decembrie 1994, pe articolul 3 din protocolul adițional la acest acord european, astfel cum a fost modificat prin Decizia nr. 3/2006 a Consiliului de Asociere UE Bulgaria din 29 decembrie 2006. În acest context, autoritățile naționale competente din Republica Bulgaria pot, conform celui de al treilea paragraf al acestui articol, să adopte o decizie de recuperare a ajutoarelor publice care nu îndeplinesc aceste condiții. O decizie adoptată de Comisia Europeană în temeiul articolului 3 al doilea paragraf din acest protocol adițional nu constituie o condiție prealabilă recuperării de către aceste autorități a unor astfel de ajutoare.

(¹) JO C 232, 6.8.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 noiembrie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de High Court of Ireland — Irlanda) — M.M./Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlande, Attorney General

(Cauza C-277/11) (¹)

[„Trimitere preliminară — Sistemul european comun de azil — Directiva 2004/83/CE — Standarde minime referitoare la condițiile de acordare a statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară — Articolul 4 alineatul (1) a doua teză — Cooperarea statului membru cu solicitantul pentru evaluarea elementelor relevante ale cererii sale — Conținut — Legalitatea procedurii naționale urmate pentru examinarea unei cereri de protecție subsidiară ulterior respingerii unei cereri de acordare a statutului de refugiat — Respectarea drepturilor fundamentale — Dreptul de a fi ascultat”]

(2013/C 26/16)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Ireland

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: M.M.

Pârât: Minister for Justice, Equality and Law Reform, Irlande, Attorney General

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — High Court of Ireland — Interpretarea articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate (JO L 304, p. 12, Ediție specială, 19/vol. 7, p. 52) — Cerere de protecție subsidiară ca urmare a refuzului de acordare a statutului de refugiat — Propunere de respingere a cererii de protecție subsidiară — Obligația de a furniza solicitantului rezultatele evaluării cererii sale înaintea luării unei decizii finale

Dispozitivul

Cerința de cooperare a statului membru în cauză cu solicitantul de azil, astfel cum este prevăzută la articolul 4 alineatul (1) a doua teză din Directiva 2004/83/CE a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind standardele minime referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de statutul de refugiat sau persoanele care, din alte motive, au nevoie de protecție internațională și referitoare la conținutul protecției acordate, nu poate fi interpretată în sensul că, în ipoteza în care un străin solicită beneficiul statutului conferit prin protecție subsidiară

ulterior respingerii cererii de acordare a statutului de refugiat, iar autoritatea națională competentă intenționează să respingă și cea de a doua cerere, această autoritate ar fi ținută în acest scop, înainte de adoptarea deciziei sale, să informeze persoana interesată cu privire la rezultatul negativ pe care își propune să îl rezerve cererii sale, precum și să îi comunice argumentele pe care înțelege să întemeieze respingerea acesteia, astfel încât să permită solicitantului respectiv să își prezinte punctul de vedere în această privință.

Cu toate acestea, în ceea ce privește un sistem precum cel instituit prin reglementarea națională în discuție în litigiul principal, caracterizat prin existența a două proceduri distincte și succesive pentru examinarea cererii prin care se urmărește obținerea statutului de refugiat și, respectiv, a cererii de protecție subsidiară, revine instanței de trimitere sarcina de a asigura respectarea, în cadrul fiecăreia dintre aceste proceduri, a drepturilor fundamentale ale solicitantului și în special a dreptului de a fi ascultat, în sensul că trebuie să aibă posibilitatea să își prezinte în mod util observațiile înainte de adoptarea oricărei decizii de respingere a acordării beneficiului protecției solicitate. Într-un asemenea sistem, împrejurarea că persoana interesată a fost deja ascultată în mod legal cu ocazia examinării cererii sale de acordare a statutului de refugiat nu înseamnă că se poate face abstracție de această formalitate în cadrul procedurii privind cererea de protecție subsidiară.

(¹) JO C 226, 30.7.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 6 decembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Administrativen sad — Varna — Bulgaria) — BONIK (EOD)/Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Cauza C-285/11) (¹)

(TVA — Directiva 2006/112/CE — Drept de deducere — Refuz)

(2013/C 26/17)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad — Varna

Părțile din procedura principală

Reclamantă: BONIK (EOD)

Pârât: Direktor na Direktsia „Obzhalvane I upravlenie na izpalnenieto” — Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Administrativen sad — Varna — Interpretarea articolelor 14, 62, 63, 167, 168 și a articolului 178 literele (a) și (b) din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3,

p. 7) — Formalități ale statelor membre în materia dreptului de deducere a TVA-ului — Măsuri luate în scopul de a evita anumite forme de fraude sau evaziuni fiscale — Refuzarea dreptului la deducerea TVA-ului unei persoane impozabile care este destinatară unor livrări intracomunitare, pentru motivul lipsei de probe ale realității livrărilor între furnizorii precedenți, în pofida existenței unor probe care demonstrează efectuarea livrărilor de la furnizorul direct către persoana impozabilă

Dispozitivul

Articolele 2, 9, 14, 62, 63, 167, 168 și 178 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretate în sensul că se opun posibilității de a refuza unei persoane impozabile, în împrejurări precum cele în cauză în litigiul principal, dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă unei livrări de bunuri pentru motivul că, ținând seama de fraude sau de nereguli săvârșite anterior sau ulterior acestei livrări, se consideră că livrarea ulterioară nu a fost efectiv realizată, fără să se fi stabilit, în raport cu elemente obiective, că această persoană impozabilă știa sau ar fi trebuit să știe că operațiunea invocată pentru a justifica dreptul de deducere era implicată într-o fraudă privind taxa pe valoarea adăugată care a intervenit în amonte sau în aval în lanțul de livrări, fapt ce revine instanței de trimitere să îl verifice.

(¹) JO C 238, 13.8.2011.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 noiembrie 2012 (cereri de decizie preliminară formulate de Administrativen sad — Varna — Bulgaria) — DIGITALNET OOD (C-320/11 și C-383/11), Tsifrova kompania OOD (C-330/11), M SAT CABLE AD (C-382/11)/Nachalnik na Mitnicheski punkt — Varna Zapad pri Mitnitsa Varna

(Cauzele conexate C-320/11, C-330/11, C-382/11 și C-383/11) (¹)

(Tariful vamal comun — Clasificare tarifară — Nomenclatura combinată — Aparate care pot să primească semnale de televiziune având încorporat un modem pentru acces la internet și asigurând o funcție de schimb de informații interactiv)

(2013/C 26/18)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Administrativen sad — Varna

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: DIGITALNET OOD (C-320/11 și C-383/11), Tsifrova kompania OOD (C-330/11), M SAT CABLE AD (C-382/11)

Pârât: Nachalnik na Mitnicheski punkt — Varna Zapad pri Mitnitsa Varna

Obiectul

Cereri de decizie preliminară — Administrativen sad — Varna — Interpretarea Regulamentului (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 256, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 4, p. 3), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 1031/2008 al Comisiei din 19 septembrie 2008 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 291, p. 1) — Subpoziția 8528 71 13 din Nomenclatura combinată [Aparate cu microprocesor având încorporat un modem pentru acces la Internet și asigurând o funcție de schimb interactiv de informații, capabil de a primi semnale de televiziune („set-top boxes cu funcție de comunicație”)] sau subpoziția 8521 90 00 (Alte aparate de înregistrare sau de reproducere videofonică, chiar încorporând un receptor de semnale videofonice) — Aparat care poate să recepționeze semnale de televiziune sau să servească drept modem de acces la internet care asigură o funcție de schimb de informații interactiv — Semnificația noțiunilor „Internet”, „modem” și „modulare și demodulare” în raport cu Notele explicative la Nomenclatura combinată

Dispozitivul

1. *Nomenclatura combinată cuprinsă în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 1214/2007 al Comisiei din 20 septembrie 2007, prin Regulamentul (CE) nr. 1031/2008 al Comisiei din 19 septembrie 2008 și, respectiv, prin Regulamentul (CE) nr. 948/2009 al Comisiei din 30 septembrie 2009, trebuie interpretată în sensul că, în vederea clasificării unor mărfuri la subpoziția 8528 71 13, un modem pentru acces la internet se analizează drept un dispozitiv capabil singur, fără intervenția niciunui alt aparat sau mecanism, să aibă acces la internet și să asigure o interactivitate și un schimb de informații bidirecțional. Doar capacitatea de a avea acces la internet, iar nu tehnica utilizată în acest sens, este relevantă în vederea clasificării la subpoziția menționată.*
2. *Nomenclatura combinată menționată trebuie să fie interpretată în sensul că primirea de semnale de televiziune și prezența unui modem care permite accesul la internet sunt două funcții echivalente pe care trebuie să le îndeplinească aparatele pentru a fi clasificate la subpoziția 8528 71 13. În lipsa uneia sau a celeilalte dintre aceste funcții, aparatele trebuie să fie clasificate la subpoziția 8528 71 19.*
3. *Articolul 78 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar trebuie interpretat în sensul că controlul a posteriori al mărfurilor și schimbarea subsecventă a clasificării lor tarifare pot fi efectuate pe baza unor documente scrise fără ca autoritățile vamale să fie obligate să verifice fizic mărfurile menționate.*

(¹) JO C 252, 27.8.2011.
JO C 298, 8.10.2011.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 6 decembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus — Finlanda) — O. S./Maahanmuuttovirasto (C-356/11) și Maahanmuuttovirasto/L. (C-357/11)

(Cauzele conexe C-356/11 și C-357/11) (¹)

(Cetățenia Uniunii — Articolul 20 TFUE — Directiva 2003/86/CE — Dreptul la reîntregirea familiei — Cetățeni ai Uniunii de vârstă mică, ce locuiesc cu mamele lor, resortisanți ai unor țări terțe, pe teritoriul statului membru a cărui cetățenie o dețin acești copii — Dreptul de ședere permanentă în acest stat membru al mamelor cărora le-au fost încredințați exclusiv cetățeniei Uniunii — Recompunerea familiilor în urma recăsătoririi mamelor cu resortisanți ai unor țări terțe și a nașterii unor copii, de asemenea resortisanți ai unor țări terțe, rezultați din aceste căsătorii — Cereri de reîntregire a familiei în statul membru de origine al cetățeanului Uniunii — Refuzul de a acorda dreptul de ședere noilor soți pentru motivul lipsei resurselor suficiente — Dreptul la respectarea vieții de familie — Luarea în considerare a interesului superior al copiilor)

(2013/C 26/19)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Reclamanți: O., S. (C-356/11), Maahanmuuttovirasto (C-357/11)

Pârâți: Maahanmuuttovirasto (C-356/11), L. (C-357/11)

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Korkein hallinto-oikeus — Interpretarea articolului 20 TFUE — Dreptul la libera circulație și ședere pe teritoriul statelor membre — Dreptul la reîntregirea familiei — Permis de ședere într-un stat membru pentru resortisantul unui stat terț, care trăiește fără permis de ședere permanentă în statul membru, în condițiile în care soțul persoanei interesate, cetățean al unui stat terț, locuiește în mod legal în statul membru respectiv și are un copil care este cetățean al acestui stat membru și în care persoana interesată nu este nici părinte al copilului și nici nu răspunde în mod legal pentru acesta — Situație în care soții au și un copil comun care este cetățean al unui stat terț care locuiește împreună cu ei și cu copilul soțului în statul membru în cauză.

Dispozitivul

Articolul 20 TFUE trebuie interpretat în sensul că nu se opune ca un stat membru să refuze unui resortisant al unei țări terțe acordarea unui permis de ședere în scopul reîntregirii familiei, în condițiile în care acest resortisant urmărește să locuiască împreună cu soția sa, care este de asemenea resortisant al unei țări terțe, are reședința în mod legal în acest stat membru și este mama unui copil rezultat dintr-o primă căsătorie care este cetățean al Uniunii, și cu copilul rezultat din

propria lor căsătorie, care are de asemenea calitatea de resortisant al unei țări terțe, în măsura în care un asemenea refuz nu conduce, în ceea ce îl privește pe cetățeanul Uniunii, la privarea de exercițiul efectiv al esenței drepturilor conferite de statutul de cetățean al Uniunii, aspect a cărui verificare cade în sarcina instanței de trimitere.

Cererea de acordare a unor permise de ședere în scopul reîntregirii familiei precum cele în discuție în litigiile principale intră sub incidența Directivei 2003/86 a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei. Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din aceasta trebuie interpretat în sensul că, deși statele membre au posibilitatea să solicite dovada faptului că susținătorul reîntregirii dispune de resurse stabile, constante și suficiente pentru a se întreține pe sine și pe ceilalți membri ai familiei sale, această posibilitate trebuie să fie exercitată în lumina articolului 7 și a articolului 24 alineatele (2) și (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, care impun statelor membre să examineze cererile de reîntregire a familiei în interesul copiilor vizați și de asemenea în scopul de a favoriza viața de familie, precum și să evite să aducă atingere atât obiectivului acestei directive, cât și efectului său util. Instanței de trimitere îi revine sarcina să verifice dacă deciziile prin care se refuză acordarea permiselor de ședere în discuție în litigiile principale au fost adoptate cu respectarea acestor cerințe.

(¹) JO C 269, 10.9.2011

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 22 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Juzgado de lo Social de Barcelona — Spania) — Isabel Elbal Moreno/Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Cauza C-385/11) (¹)

(Articolul 157 TFUE — Directiva 79/7/CEE — Directiva 97/81/CE — Acordul-cadru privind munca pe fracțiune de normă — Directiva 2006/54/CE — Pensie pentru limită de vârstă de tip contributiv — Egalitate de tratament între lucrătorii de sex masculin și lucrătorii de sex feminin — Discriminare indirectă pe criterii de sex)

(2013/C 26/20)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social de Barcelona

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Isabel Elbal Moreno

Pârâte: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS), Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Juzgado de lo Social de Barcelona — Interpretarea clauzei 4 punctul 1 din Acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă încheiat de UCIPE, CEIP și CES, anexă la Directiva 97/81/CE a Consiliului

din 15 decembrie 1997 (JO L 14, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 35), a articolului 4 din Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale (JO L 6, p. 24, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 192) și a articolului 4 din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) (JO L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262) — Noțiunea de condiție de muncă — Pensie pentru limită de vârstă de tip contributiv calculată pe baza sistemului obligatoriu spaniol și contribuții plătite de către și în favoarea lucrătorului — Discriminarea lucrătorilor pe fracțiune de normă

Dispozitivul

Articolul 4 din Directiva 79/7/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1978 privind aplicarea treptată a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în domeniul securității sociale trebuie interpretat în sensul că se opune, în împrejurări precum cele din litigiul principal, unei reglementări a unui stat membru care impune lucrătorilor pe fracțiune de normă, în mare majoritate femei, în raport cu lucrătorii cu normă întreagă, o durată de cotizare proporțional mai îndelungată pentru a avea acces, dacă este cazul, la o pensie pentru limită de vârstă de tip contributiv al cărei cuantum este redus proporțional în funcție de timpul lor de lucru.

(¹) JO C 290, 1.10.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial de Barcelona — Spania) — Pedro Espada Sánchez, Alejandra Oviedo Gonzales, Lucía Espada Oviedo, Pedro Espada Oviedo/Iberia Líneas Aéreas de España SA

(Cauza C-410/11) (¹)

[Transporturi aeriene — Convenția de la Montréal — Articolul 22 alineatul (2) — Răspunderea transportatorilor cu privire la bagaje — Limitele în caz de distrugere, de pierdere, de deteriorare sau de întârziere a bagajelor — Bagaj comun mai multor pasageri — Înregistrare doar de unul dintre aceștia]

(2013/C 26/21)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Barcelona

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Pedro Espada Sánchez, Alejandra Oviedo Gonzales, Lucía Espada Oviedo, Pedro Espada Oviedo

Pârâtă: Iberia Líneas Aéreas de España SA

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Audiencia Provincial de Barcelona — Interpretarea articolului 3 alineatul (3) și a articolului 22 alineatul (2) din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional (Convenția de la Montreal) (Decizia 2001/539/CE a Consiliului, JO L 194, p. 38, Ediție specială, 07/vol. 8, p. 112) — Răspunderea transportatorilor aerieni în ceea ce privește transportul aerian de pasageri și bagajele — Limitele răspunderii în caz de distrugere, pierdere, deteriorare sau întârziere a bagajelor

Dispozitivul

Articolul 22 alineatul (2) din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, încheiată la Montréal la 28 mai 1999, semnată de Comunitatea Europeană la 9 decembrie 1999 și aprobată în numele acesteia prin Decizia 2001/539/CE a Consiliului din 5 aprilie 2001, coroborat cu articolul 3 alineatul (3) din convenția menționată trebuie interpretat în sensul că dreptul la compensație și limita răspunderii transportatorului în cazul pierderii bagajelor sunt de asemenea aplicabile pasagerului care solicită această compensație pentru pierderea unui bagaj înregistrat pe numele altui pasager, în măsura în care acest bagaj pierdut conținea efectiv obiectele primului pasager.

(¹) JO C 290, 1.10.2011.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 29 noiembrie 2012 — Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Comisia Europeană

(Cauza C-416/11 P) (¹)

(Recurs — Directiva 92/43/CEE — Conservarea habitatelor naturale — Lista siturilor de importanță comunitară pentru regiunea biogeografică mediteraneeană — Includerea în listă a unui sit propus de Regatul Spaniei — Sit care ar include o zonă aparținând apelor teritoriale britanice din Gibraltar și o zonă de mare liberă — Acțiune în anulare — Act pur confirmativ)

(2013/C 26/22)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezentanți: S. Ossowski, agent, asistat de D. Wyatt QC și de V. Wakefield, Barrister)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Recchia și K. Mifsud-Bonnici, agenți)

Intervenient în susținerea Comisiei: Regatul Spaniei (reprezentanți: N. Díaz Abad și A. Rubio González, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 24 mai 2011 în cauza T-115/10, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord/Comisia Europeană, prin care Tribunalul a declarat inadmisibilă o acțiune având ca obiect anularea în parte a Deciziei 2010/45/CE a Comisiei din 22 decembrie 2009 de adoptare, în temeiul Directivei 92/43/CEE a Consiliului, a celei de a treia liste actualizate a siturilor de

importanță comunitară pentru regiunea biogeografică mediteraneeană [notificată cu numărul C(2009) 10406], în măsura în care aceasta menține pe listă un sit denumit „Estrecho Oriental” (ES6120032), propus de Spania, care ar include o zonă aparținând apelor teritoriale britanice din Gibraltar și o zonă de mare liberă

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la plata cheltuielilor de judecată.
3. Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 298, 8.10.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 6 decembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunale di Rovigo — Italia) — Procedură penală împotriva Md Sagor

(Cauza C-430/11) (¹)

(Spațiul de libertate, securitate și justiție — Directiva 2008/115/CE — Standarde și proceduri comune pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală — Reglementare națională care prevede o pedeapsă cu amenda care poate fi înlocuită cu măsura expulzării sau cu sancțiunea domiciliului forțat)

(2013/C 26/23)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Rovigo

Partea din procedura penală principală

Md Sagor

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Tribunale di Rovigo — Interpretarea articolelor 2, 4, 6, 7, 8, 15 și 16 din Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, p. 98), precum și a articolului 4 alineatul (3) TUE — Legislație națională care prevede o amendă de la 5 000 la 10 000 de euro pentru străinul care a intrat ilegal pe teritoriul național sau a cărui ședere pe respectivul teritoriu este ilegală — Admisibilitatea infracțiunii de ședere ilegală — Admisibilitatea înlocuirii

amenzii cu expulzarea imediată pentru o perioadă de cel puțin cinci ani sau cu o pedeapsă privată de libertate („permanența domiciliare”) — Obligațiile statelor membre în cursul termenului de transpunere a unei directive

Dispozițivul

Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală trebuie interpretată în sensul că

- nu se opune unei reglementări a unui stat membru precum cea în discuție în litigiul principal prin care este sancționată șederea ilegală a resortisanților țărilor terțe cu o pedeapsă cu amenda care poate fi înlocuită cu măsura expulzării și
- se opune unei reglementări a unui stat membru care permite sancționarea șederii ilegale a resortisanților țărilor terțe cu sancțiunea domiciliului forțat, fără a garanta că executarea acestei sancțiuni trebuie să înceteze în momentul în care este posibil transportul fizic al persoanei interesate în afara statului membru în cauză.

(¹) JO C 25, 28.1.2012.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 6 decembrie 2012 — Comisia Europeană/Verhuizingen Coppens NV

(Cauza C-441/11 P) (¹)

(Recurs — Concurență — Înțelegeri — Articolul 81 CE și articolul 53 din Acordul privind SEE — Piața serviciilor de mutări internaționale din Belgia — Înțelegere constând în trei acorduri specifice — Încălcare unică și continuă — Nedovedirea cunoașterii, de către un participant la un acord specific, a celorlalte acorduri specifice — Anularea în parte sau în totalitate a unei decizii a Comisiei — Articolele 263 TFUE și 264 TFUE)

(2013/C 26/24)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurentă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bouquet, S. Noë și F. Ronkes Agerbeek, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Verhuizingen Coppens NV (reprezentanți: J. Stuyck și I. Buelens, advocaten)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a opta) pronunțate la 16 iunie 2011, Verhuizingen Coppens/Comisia (T-210/08), prin care Tribunalul a anulat articolul 1 litera (i) și articolul 2 litera (k) din Decizia C(2008) 926 final a Comisiei din 11 martie 2008 privind o procedură în temeiul articolului 81 [CE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38.543 — Servicii de mutări internaționale)

Dispozițivul

1. Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 16 iunie 2011, Verhuizingen Coppens/Comisia (T-210/08).
2. Anulează articolul 1 litera (i) din Decizia C(2008) 926 final a Comisiei din 11 martie 2008 privind o procedură în temeiul articolului 81 [CE] și al articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/38.543 — Servicii de mutări internaționale), în măsura în care, prin această dispoziție, Comisia Europeană, fără să se limiteze la a constata participarea Verhuizingen Coppens NV la acordul privind un sistem de devize false, denumite „devize de complezență”, de la 13 octombrie 1992 la 29 iulie 2003, consideră această societate răspunzătoare pentru acordul privind un sistem de compensații financiare pentru oferte respinse sau pentru abțineri de a prezenta oferte, denumite „comisioane”, și stabilește în sarcina acesteia din urmă răspunderea pentru încălcarea unică și continuă.
3. Stabilește cuantumul amenzii aplicate Verhuizingen Coppens NV la articolul 2 litera (k) din Decizia menționată C(2008) 926 final la 35 000 de euro.
4. Obligă Comisia Europeană să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată aferente celor două proceduri, două treimi din cheltuielile de judecată efectuate de Coppens în aceste două proceduri.
5. Coppens suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii în primă instanță și recursului.

(¹) JO C 331, 12.11.2011.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 6 decembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesfinanzhof — Germania) — Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Cauza C-562/11) (¹)

[„Agricultură — Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 — Articolul 11 — Restituiri la export — Cerere de restituire pentru un export care nu dă dreptul la restituire — Sancțiune administrativă”]

(2013/C 26/25)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Société d'Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)

Pârât: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Bundesfinanzhof — Interpretarea Regulamentului (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole (JO L 351, p. 1), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 495/97 al Comisiei din 18 martie 1997 (JO L 77, p. 12), și în special a articolului 11 alineatul (1) din acesta — Cerere de restituire la export într-o situație în care nu se prevede nicio restituire — Posibilitate de aplicare a unor sancțiuni solicitantului

Dispozitivul

Articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei din 27 noiembrie 1987 de stabilire a normelor comune de aplicare a sistemului de restituiri la export pentru produsele agricole, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2945/94 al Comisiei din 2 decembrie 1994 și prin Regulamentul (CE) nr. 495/97 al Comisiei din 18 martie 1997, trebuie interpretat în sensul că, sub rezerva scutiților prevăzute la acest alineat (1) al treilea paragraf, este necesar să se aplice reducerea vizată la alineatul (1) menționat primul paragraf litera (a) în special atunci când se dovedește că marfa pentru exportul căreia s-a solicitat o restituire nu era calitativ sănătoasă și adecvată pentru comercializare, indiferent de faptul că exportatorul a fost de bună credință și a descris corect natura și proveniența mărfii respective.

(¹) JO C 39, 11.2.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 22 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Josef Probst/ mr.nexnet GmbH

(Cauza C-119/12) (¹)

[Comunicații electronice — Directiva 2002/58/CE — Articolul 6 alineatele (2) și (5) — Prelucrare de date cu caracter personal — Date de transfer necesare pentru întocmirea și încasarea facturilor — Recuperare a creanțelor de către o societate terță — Persoane care acționează sub autoritatea furnizorilor de rețele de comunicații publice și de servicii de comunicații electronice]

(2013/C 26/26)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Josef Probst

Pârâtă: mr.nexnet GmbH

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 6 alineatele (2) și (5) din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12

iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, p. 37, Ediție specială, 13/vol. 36, p. 63) — Transmitere de date de transfer referitoare la abonați și la utilizatori, prelucrate și stocate de furnizorul unei rețele publice de comunicații — Reglementare națională care permite o astfel de transmitere cesionarului unei creanțe referitoare la remunerarea unor servicii de telecomunicații, în condițiile existenței unor clauze contractuale care asigură confidențialitatea datelor transmise, precum și posibilitatea celeilalte părți la contract de a verifica respectarea protecției acestor date

Dispozitivul

Articolul 6 alineatele (2) și (5) din Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) trebuie interpretat în sensul că permite unui furnizor de rețele de comunicații publice sau de servicii publice de comunicații electronice să transmită date de transfer cesionarului creanțelor sale privind furnizarea de servicii de telecomunicații în vederea recuperării lor și acestui cesionar să prelucreză respectivele date, cu condiția ca, în primul rând, cesionarul să acționeze sub autoritatea furnizorului de servicii în ceea ce privește prelucrarea respectivelor date și, în al doilea rând, ca respectivul cesionar să se limiteze la prelucrarea datelor de transfer care sunt necesare în vederea recuperării creanțelor cesionate.

Indiferent de calificarea contractului de cesiune, se consideră că cesionarul acționează sub autoritatea furnizorului de servicii, în sensul articolului 6 alineatul (5) din Directiva 2002/58, atunci când, pentru prelucrarea datelor de transfer, urmează exclusiv instrucțiunile și se află sub controlul respectivului furnizor. În special, contractul încheiat de aceștia trebuie să cuprindă dispoziții de natură să garanteze prelucrarea legală de către cesionar a datelor de transfer și să permită furnizorului de servicii să se asigure, în orice moment, că aceste dispoziții sunt respectate de cesionarul menționat.

(¹) JO C 174, 16.6.2012.

Hotărârea Curții (Plenul) din 27 noiembrie 2012 (cerere de decizie preliminară formulată de Supreme Court — Irlanda) — Thomas Pringle/Government of Ireland, Ireland și the Attorney General

(Cauza C-370/12) (¹)

[„Mecanism de stabilitate pentru statele membre a căror monedă este euro — Decizia 2011/199/UE — Modificare a articolului 136 TFUE — Validitate — Articolul 48 alineatul (6) TUE — Procedură de revizuire simplificată — Tratatul MES — Politică economică și monetară — Competența statelor membre”]

(2013/C 26/27)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court

Părțile din procedura principală

Reclamant: Thomas Pringle

Pârâți: Government of Ireland, Ireland și the Attorney General

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Supreme Court — Validitatea Deciziei 2011/199/UE a Consiliului European din 25 martie 2011 de modificare a articolului 136 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cu privire la un mecanism de stabilitate pentru statele membre a căror monedă este euro (JO L 91, p. 1) — Competențe ale Uniunii — Dreptul unui stat membru aparținând zonei euro de a încheia un acord internațional precum Tratatul de instituire a Mecanismului european de stabilitate

Dispozitivul

1. Examinarea primei întrebări nu a revelat niciun element de natură să afecteze validitatea Deciziei 2011/199/UE a Consiliului European din 25 martie 2011 de modificare a articolului 136 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene cu privire la un mecanism de stabilitate pentru statele membre a căror monedă este euro.
2. Articolul 4 alineatul (3) TUE, articolul 13 TUE, articolul 2 alineatul (3) TFUE, articolul 3 alineatul (1) litera (c) și alineatul (2) TFUE și articolele 119 TFUE-123 TFUE și 125 TFUE-127 TFUE, precum și principiul general al protecției jurisdicționale efective nu se opun încheierii între statele membre a căror monedă este euro a unui acord precum Tratatul de instituire a mecanismului european de stabilitate între Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Italiană, Republica Cipru, Marele Ducat al Luxemburgului, Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă și Republica Finlanda, încheiat la Bruxelles la 2 februarie 2012, nici ratificării sale de către aceste state membre.
3. Dreptul unui stat membru de a încheia și de a ratifica tratatul menționat nu este condiționat de intrarea în vigoare a Deciziei 2011/199.

(¹) JO C 303, 6.10.2012.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 3 octombrie 2012 — W. P. Willems/Burgemeester van Nuth

(Cauza C-446/12)

(2013/C 26/28)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamant: W. P. Willems

Pârât: Burgemeester van Nuth

Întrebările preliminare

1. Articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 5, p. 155), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2252/2004 (JO L 142, p. 1), este valid în lumina articolelor 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale?
2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este în sensul validității articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 5, p. 155), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2252/2004 (JO L 142, p. 1), articolul 4 alineatul (3) din regulamentul, în lumina articolelor 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolului 8 alineatul (2) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a articolului 7 litera (f) din Directiva 95/46 (¹) coroborat cu articolul 6 alineatul (1) litera (b) din această directivă, trebuie interpretat în sensul că, atunci când pun în aplicare acest regulament, statele membre trebuie să garanteze prin lege că datele biometrice colectate și stocate în temeiul regulamentului menționat nu pot fi colectate, prelucrate și utilizate în alte scopuri decât în vederea eliberării documentului în cauză?

(¹) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 5 octombrie 2012 — H.J. Kooistra/Burgemeester van Skarsterlân

(Cauza C-447/12)

(2013/C 26/29)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamant: H.J. Kooistra

Pârât: Burgemeester van Skarsterlân

Întrebările preliminare

1. Articolul 1 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 5, p. 155), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2252/2004 trebuie interpretat în sensul că acest regulament nu se aplică cărților de identitate emise de statele membre resortisanților lor, precum cartea de identitate olandeză, indiferent de durata lor de valabilitate și fără a lua în considerare posibilitățile de a le utiliza ca document de călătorie?
2. În măsura în care din răspunsul la prima întrebare rezultă că Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 5, p. 155), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2252/2004 (JO L 142, p. 1) se aplică cărților de identitate, precum cartea de identitate olandeză, având în vedere posibilitățile de a utiliza aceste cărți de identitate ca document de călătorie, articolul 1 alineatul (1) din acest regulament este valid în lumina articolelor 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale?
3. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este în sensul validității articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 5, p. 155), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2252/2004 (JO L 142, p. 1), articolul 4 alineatul (3) din regulament în lumina articolelor 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolului 8 alineatul (2) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a articolului 7 litera (f) din Directiva viață privată⁽¹⁾ coroborat cu articolul 6 alineatul (1) litera (b) din această directivă trebuie interpretat în sensul că, atunci când pun în aplicare acest regulament, statele

membre trebuie să garanteze prin lege că datele biometrice colectate și stocate în temeiul regulamentului menționat nu pot fi colectate, prelucrate și utilizate în alte scopuri decât în vederea eliberării documentului în cauză?

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 8 octombrie 2012 — M. Roest/Burgemeester van Amsterdam

(Cauza C-448/12)

(2013/C 26/30)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamant: M. Roest

Pârât: Burgemeester van Amsterdam

Întrebările preliminare

1. Articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 5, p. 155), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2252/2004 (JO L 142, p. 1), este valid în lumina articolelor 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale?
2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este în sensul validității articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 5, p. 155), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2252/2004 (JO L 142, p. 1), articolul 4 alineatul (3) din regulament în lumina

articolelor 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolului 8 alineatul (2) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a articolului 7 litera (f) din Directiva viață privată ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 6 alineatul (1) litera (b) din această directivă trebuie interpretat în sensul că, atunci când pun în aplicare acest regulament, statele membre trebuie să garanteze prin lege că datele biometrice colectate și stocate în temeiul regulamentului menționat nu pot fi colectate, prelucrate și utilizate în alte scopuri decât în vederea eliberării documentului în cauză?

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 8 octombrie 2012 — L.J.A. van Luijk/Burgemeester van Den Haag

(Cauza C-449/12)

(2013/C 26/31)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamant: L.J.A. van Luijk

Pârât: Burgemeester van Den Haag

Întrebările preliminare

1. Articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 5, p. 155), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2252/2004 (JO L 142, p. 1), este valid în lumina articolelor 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a articolului 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale?
2. În cazul în care răspunsul la prima întrebare este în sensul validității articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2252/2004 al Consiliului din 13 decembrie 2004 privind standardele pentru elementele de securitate și elementele biometrice integrate în pașapoarte și în documente de călătorie emise de statele membre (JO L 385, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 5, p. 155), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 444/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 mai 2009 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2252/2004 (JO L

142, p. 1), articolul 4 alineatul (3) din regulament în lumina articolelor 7 și 8 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolului 8 alineatul (2) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a articolului 7 litera (f) din Directiva viață privată ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 6 alineatul (1) litera (b) din această directivă trebuie interpretat în sensul că, atunci când pun în aplicare acest regulament, statele membre trebuie să garanteze prin lege că datele biometrice colectate și stocate în temeiul regulamentului menționat nu pot fi colectate, prelucrate și utilizate în alte scopuri decât în vederea eliberării documentului în cauză?

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Krefeld (Germania) la 9 octombrie 2012 — NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd/Inter-Zuid Transport BV

(Cauza C-452/12)

(2013/C 26/32)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landgericht Krefeld

Părțile din procedura principală

Reclamantă: NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd

Pârâtă: Inter-Zuid Transport BV

Întrebările preliminare

1. Articolul 71 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială se opune unei interpretări exclusiv autonome a unei convenții sau, la aplicarea unei astfel de convenții, trebuie să se țină seama și de obiectivele și de principiile care stau la baza regulamentului?
2. Articolul 71 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială se opune interpretării unei convenții conform căreia o acțiune în constatare soluționată într-un alt stat membru nu se opune unei acțiuni în realizare formulate ulterior într-un alt stat membru în măsura în care această convenție ar putea fi interpretată și într-o modalitate conformă cu articolul 27 din Regulamentul nr. 44/2001?

⁽¹⁾ JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 10 octombrie 2012 — Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel și O/B

(Cauza C-456/12)

(2013/C 26/33)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel și O

Cealaltă parte în proces: B

Întrebările preliminare

[...]

1. În ceea ce privește condițiile pentru exercitarea dreptului de liberă circulație de către un membru de familie al unui cetățean al Uniunii, care este cetățean al unei țări terțe, Directiva 2004/38/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE trebuie aplicată prin analogie precum în Hotărârile Curții Singh ⁽²⁾ (C 370/90) și Eind ⁽³⁾ (C 291/05) în cazul în care un cetățean al Uniunii se întoarce în statul membru al cărui resortisant este, după ce a locuit în alt stat membru, exercitându-și drepturile prevăzute la articolul 21 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și beneficiind de prestații de servicii în sensul articolului 56 din acest tratat?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea de mai sus: împrejurarea că cetățeanul Uniunii trebuie să fi locuit o anumită perioadă minimă în alt stat membru este o condiție necesară pentru ca, după întoarcerea cetățeanului Uniunii în statul membru al cărui resortisant este, membrului său de familie, care este cetățean al unei țări terțe, să i se recunoască dreptul de ședere în acest stat membru?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă: poate fi îndeplinită această condiție și în cazul în care nu a fost vorba despre o ședere continuă, ci despre o ședere caracterizată de o anumită periodicitate, de exemplu șederea săptămânală la fiecare sfârșit de săptămână sau șederea sub formă de vizite regulate?

[...]

4. În împrejurări precum cele din cauză, în situația în care a trecut o perioadă considerabilă între întoarcerea cetățeanului Uniunii în statul membru al cărui resortisant este și mutarea membrului său de familie, care este cetățean al unei țări

terțe, în statul membru în cauză, membrul de familie care are cetățenia unei țări terțe pierde posibilitatea de a invoca dreptul de ședere derivat din dreptul Uniunii?

⁽¹⁾ JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56

⁽²⁾ Hotărâre din 7 iunie 1992, Rec., I-4265

⁽³⁾ Hotărâre din 11 decembrie 2007, Rep., I-10719

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 10 octombrie 2012 — S și Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel/G

(Cauza C-457/12)

(2013/C 26/34)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamanți: S și Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Cealaltă parte în proces: G

Întrebările preliminare

1. [...]

În împrejurări precum cele din cauza principală, un cetățean al unei țări terțe care este membru de familie al unui cetățean al Uniunii cu reședința în statul membru al cărui resortisant este, dar care lucrează în alt stat membru pentru un angajator rezident în acest din urmă stat membru, poate să invoce un drept de ședere întemeiat pe dreptul Uniunii?

2. [...]

În împrejurări precum cele din acțiunea principală, un cetățean al unui stat terț care este membru de familie al unui cetățean al Uniunii cu reședința în statul membru al cărui resortisant este, dar care în vederea desfășurării activităților încredințate de angajatorul rezident în același stat membru se deplasează zilnic, dus și întors, în alt stat membru, poate să invoce un drept de ședere întemeiat pe dreptul Uniunii?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Handelsgericht Wien (Austria) la 22 octombrie 2012 — Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH/Olbrich Transport und Logistik GmbH

(Cauza C-469/12)

(2013/C 26/35)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Handelsgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Krejci Lager & Umschlagbetriebs GmbH

Pârâtă: Olbrich Transport und Logistik GmbH

Întrebarea preliminară

Un contract de depozit de mărfuri reprezintă un contract de „prestări de servicii” în sensul articolului 5 punctul 1 litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001⁽¹⁾ al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială?

⁽¹⁾ JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour constitutionnelle (Belgia) la 22 octombrie 2012 — Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)/Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

(Cauza C-473/12)

(2013/C 26/36)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour constitutionnelle

Părțile din procedura principală

Reclamant: Institut professionnel des agents immobiliers (IPI)

Pârâți: Geoffrey Englebert, Immo 9 SPRL, Grégory Francotte

Întrebările preliminare

1. Articolul 13 alineatul (1) litera (g) *in fine* din Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că lasă statelor membre libertatea de a prevedea sau de a nu prevedea o excepție de la obligația de informare imediată prevăzută la articolul 11 alineatul (1), dacă aceasta este necesară în vederea protecției drepturilor și libertăților altora, sau statele membre sunt supuse unor restricții în această privință?
2. Activitățile profesionale ale detectivilor privați reglementate de dreptul intern și exercitate în serviciul unor autorități abilitate să denunțe autorităților judiciare orice încălcare a dispozițiilor privind protecția unui titlu profesional și organizarea unei profesii intră, în funcție de circumstanțe, sub incidența excepției prevăzute la articolul 13 alineatul (1) literele (d) și (g) *in fine* din directiva menționată?

3. În cazul unui răspuns negativ la cea de a doua întrebare, articolul 13 alineatul (1) literele (d) și (g) *in fine* din directiva menționată este compatibil cu articolul 6 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, mai precis în raport cu principiul egalității și al nediscriminării?

⁽¹⁾ JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 22 octombrie 2012 — Schiebel Aircraft GmbH

(Cauza C-474/12)

(2013/C 26/37)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Schiebel Aircraft GmbH

Pârât: Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii, în special articolele 18 TFUE, 45 TFUE și 49 TFUE coroborate cu articolul 346 alineatul (1) litera (b) TFUE, se opune unei dispoziții din dreptul național al unui stat membru precum cea aplicabilă în procedura principală conform căreia, în cazul societăților care intenționează să desfășoare activități în domeniul comerțului de armament și de muniții militare și în cel al intermediarii achiziționărilor și vânzărilor de armament și de muniții militare, membrii organelor de reprezentare legală sau asociatul care reprezintă și administrează societatea trebuie să dețină cetățenia sau naționalitatea austriacă, fără a fi suficientă calitatea de resortisant al unui alt stat membru al SEE?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Fővárosi Törvényszék (korábbi Fővárosi Bíróság) (Ungaria) la 22 octombrie 2012 — UPC DTH SárI/Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese

(Cauza C-475/12)

(2013/C 26/38)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék (fost Fővárosi Bíróság)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UPC DTH SárI

Pârât: Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Elnökhelyettese

Întrebările preliminare

- Articolul 2 litera (c) din Directiva-cadru, și anume Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 ⁽²⁾, trebuie modificată în sensul că trebuie calificat drept serviciu de comunicații electronice serviciul în cadrul căruia prestatorul furnizează cu titlu oneros accesul condiționat la un pachet de programe transmis prin satelit care conține servicii de programe radio și de televiziune?
- Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că serviciului descris în prima întrebare îi este aplicabil principiul liberei prestări de servicii între statele membre, în cazul în care este vorba despre un serviciu prestat din Luxemburg pentru teritoriul Ungariei?
- Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că, în cazul serviciului descris în prima întrebare, statul de destinație, pentru care se prestează serviciul, are dreptul să limiteze prestarea acestui tip de servicii prevăzând înregistrarea obligatorie a [prestatorului] serviciului în acest stat membru și stabilirea unei sucursale sau a unei entități juridice autonome, precum și insistând că acest tip de servicii pot fi prestate numai după constituirea unei sucursale sau a unei entități juridice autonome?
- Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că procedurile administrative referitoare la serviciile descrise în prima întrebare, independent de statul membru în care operează sau este înregistrată întreprinderea care prestează serviciul, țin de competența autorității administrative a statului membru competent din punct de vedere teritorial în considerarea locului unde se [prestează] serviciul?
- Articolul 2 litera (c) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 (Directivă-cadru) trebuie interpretat în sensul că serviciul descris în prima întrebare trebuie calificat drept serviciu de comunicații electronice sau în sensul că serviciul respectiv trebuie calificat drept serviciu de acces condiționat prestat prin utilizarea sistemului de acces condiționat definit la articolul 2 litera (f) din Directiva-cadru?

- În lumina considerațiilor de mai sus, dispozițiile relevante trebuie interpretate în sensul că prestatorul serviciului descris în prima întrebare trebuie calificat drept prestator de servicii de comunicații electronice în sensul reglementării comunitare?

⁽¹⁾ Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directivă cadru) (JO L 108, p. 33, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 195).

⁽²⁾ Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (JO L 337, p. 37).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundespatentgericht (Germania) la 24 octombrie 2012 — Hogan Lovells International LLP/Bayer CropScience

(Cauza C-477/12)

(2013/C 26/39)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundespatentgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Hogan Lovells International LLP

Pârâtă: Bayer CropScience K.K.

Întrebarea preliminară

În vederea aplicării articolului 3 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1610/96 ⁽¹⁾, trebuie să se țină seama numai de autorizațiile de introducere pe piață eliberate în temeiul articolului 4 din Directiva 91/414/CEE sau al articolului 8 alineatul (1) din Directiva 91/414 sau poate fi emis un certificat și pe baza unei autorizații de introducere pe piață eliberate în temeiul articolului 8 alineatul (4) din Directiva 91/414?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1610/96 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 1996 privind crearea unui certificat suplimentar de protecție pentru produsele fitosanitare (JO L 198, p. 30, Ediție specială, 03/vol. 19, p. 160)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landesgericht Feldkirch (Austria) la 24 octombrie 2012 — Armin Maletic, Marianne Maletic/lastminute.com GmbH și TUI Österreich GmbH

(Cauza C-478/12)

(2013/C 26/40)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Landesgericht Feldkirch

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Armin Maletic, Marianne Maletic

Pârâte: lastminute.com GmbH, TUI Österreich GmbH

Întrebarea preliminară

Articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 (denumit în continuare „Regulamentul nr. 44/2001”) privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială ⁽¹⁾, care stabilește competența instanței de la domiciliul consumatorului, trebuie interpretat în sensul că, atunci când cealaltă parte la contract (în speță, un agent de voiaj cu sediul în străinătate) recurge la serviciile unei părți la contract (în speță, un operator de turism cu sediul pe teritoriul național), în acțiunile îndreptate împotriva ambelor părți acest articol se aplică și părții la contract cu sediul pe teritoriul național?

⁽¹⁾ JO 2001 L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 25 octombrie 2012 — Minister van Financiën, cealaltă parte din procedură: X BV

(Cauza C-480/12)

(2013/C 26/41)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Neederlanden

Părțile din procedura principală

Recurent: Minister van Financiën

Intimată: X BV

Întrebările preliminare

1. (a) Articolele 203 și 204 din Codul vamal comunitar ⁽¹⁾ coroborate cu articolul 859 [în special punctul 2 litera

(c)] din Regulamentul nr. 2454/93 ⁽²⁾ [Regulamentul de aplicare a Codului vamal comunitar] trebuie interpretate în sensul că (simpla) depășire a termenului pentru operațiunea de tranzit stabilit la articolul 356 alineatul (1) din Regulamentul nr. 2454/93 nu dă naștere unei datorii vamale din cauza sustragerii de sub supravegherea vamală în sensul articolului 203 din Codul vamal comunitar, ci unei datorii vamale în sensul articolului 204 din Codul vamal comunitar?

(b) Pentru a răspunde afirmativ la întrebarea precedentă este necesar ca persoana impozabilă să furnizeze informații autorităților vamale cu privire la cauzele depășirii termenului sau cel puțin să explice autorităților vamale unde s-au aflat mărfurile în perioada cuprinsă între finalul termenului prevăzut la articolul 356 [din Regulamentul nr. 2454/93] și momentul prezentării efective la biroul vamal de destinație?

2. A șasea directivă [TVA] ⁽³⁾, în special articolul 7 din aceasta, trebuie interpretată în sensul că TVA-ul este exigibil în cazul în care datoria vamală ia naștere exclusiv conform articolului 204 din Codul vamal comunitar?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar (JO L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3).

⁽³⁾ A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Grondwettelijk Hof (Belgia) la 29 octombrie 2012 — Pelckmans Turnhout NV/Walter Van Gastel Balen NV și alții

(Cauza C-483/12)

(2013/C 26/42)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Grondwettelijk Hof

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Pelckmans Turnhout NV

Pârâte: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV, Walter Van Gastel Schoten NV

Întrebarea preliminară

Principiul egalității, prevăzut la articolul 6 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană și la articolele 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, coroborat cu articolele 15 și 16 din această cartă și cu articolele 34-36, 56 și 57 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări cum este cea cuprinsă la articolele 8, 9, 16 și 17 din Legea din 10 noiembrie 2006 privind programul de lucru din sectorul comercial, meșteșugăresc și al prestărilor de servicii, întrucât obligația de a avea o zi de repaus săptămânal prevăzută de aceste articole:

- (i) nu se aplică nici comercianților care au subunități în garile feroviare sau în subunitățile societăților de transport public, nici vânzătorilor în aeroporturi sau în zonele portuare deschise traficului internațional de călători, și nici vânzătorilor în stațiile de alimentare sau în subunitățile situate pe domeniul autostrăzilor, dar, în schimb, se aplică comercianților care au subunități în alte locații,
- (ii) nu se aplică comercianților care sunt activi în vânzarea de produse cum ar fi ziare, magazine, produse din tutun și articole pentru fumători, cartele telefonice și de produse ale Loteriei Naționale, în vânzarea de suporturi de opere audiovizuale și de jocuri video, în vânzarea de înghețată, dar, în schimb, se aplică comercianților care oferă alte produse,
- (iii) se aplică numai comerțului cu amănuntul, și anume întreprinderile care desfășoară activități de vânzare la consumator, în timp ce aceasta nu se aplică altor comercianți,
- (iv) implică, cel puțin pentru comercianții care își exercită activitatea prin intermediul unui punct de vânzare fizic sau care au un contact direct cu consumatorul, o limitare mult mai strictă decât cea aplicabilă comercianților care își exercită activitatea prin intermediul unui magazin on-line sau, eventual, prin alte forme de vânzare la distanță?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank 's-Gravenhage (Țările de Jos) la 31 octombrie 2012 — Georgetown University/Octrooicentrum Nederland, handelend onder de naam NL Octrooicentrum

(Cauza C-484/12)

(2013/C 26/43)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank 's-Gravenhage

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Georgetown University

Pârât: Octrooicentrum Nederland, handelend onder de naam NL Octrooicentrum

Întrebările preliminare

1. Regulamentul (CE) nr. 469/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind certificatul suplimentar de protecție pentru medicamente⁽¹⁾ și, în special, articolul 3 litera (c), se opune eliberării către titularul brevetului de bază a câte unui certificat pentru fiecare dintre produsele protejate, în cazul în care există deja un brevet de bază în vigoare care protejează mai multe produse?
2. În măsura în care răspunsul la prima întrebare este afirmativ, cum trebuie interpretat articolul 3 litera (c) din Regulamentul nr. 469/2009 în ipoteza în care un brevet de bază în vigoare protejează mai multe produse și la data cererii de eliberare a certificatului pentru unul dintre produsele protejate de brevetul de bază (A) nu fusese eliberate niciun certificat pentru alte produse protejate de același brevet de bază (B, C), dar au fost eliberate certificate pentru produsele (B, C) înainte de a se soluționa cererea de certificat pentru primul dintre produsele menționate (A)?
3. Pentru a răspunde la întrebarea precedentă este relevant aspectul dacă cererea de certificat pentru unul dintre produsele protejate de brevetul de bază (A) a fost prezentată în aceeași zi în care au fost prezentate și cererile de certificat pentru alte produse protejate prin același brevet de bază (B, C)?
4. În cazul la prima întrebare trebuie să se răspundă afirmativ: poate fi eliberat un certificat pentru un produs protejat printr-un brevet de bază în vigoare, în cazul în care anterior fusese eliberat deja un certificat pentru un alt produs protejat prin același brevet de bază, dacă solicitantul a renunțat la primul certificat pentru ca pe baza aceluiași brevet de bază să poată solicita un nou certificat?
5. În măsura în care pentru răspunsul la întrebarea precedentă este relevant aspectul dacă renunțarea are sau nu are efect retroactiv: problema privind efectul retroactiv al unei renunțări trebuie apreciată din perspectiva articolului 14 litera (b) din Regulamentul nr. 469/2009 sau din perspectiva dreptului național? În cazul în care problema efectului retroactiv al unei renunțări trebuie apreciată din perspectiva articolului 14 litera (b) din Regulamentul nr. 469/2009, această dispoziție trebuie interpretată în sensul că o eventuală renunțare are efect retroactiv?

⁽¹⁾ JO L 152, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de College van Beroep voor het Bedrijfsleven (Olanda) la 31 octombrie 2012 — Maatschap T. van Oosterom și A. van Oosterom-Boelhouwer/Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Cauza C-485/12)

(2013/C 26/44)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din procedura principală

Reclamant: Maatschap T. van Oosterom și A. van Oosterom-Boelhouver

Pârât: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Întrebarea preliminară

Articolul 32 din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că, anterior deciziei că, pe baza fotografiilor aeriene realizate în contextul unei astfel de evaluări, declarația prezentată de un fermier este inexactă, trebuie desfășurată întotdeauna o inspecție fizică în teren?

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a eco-condiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (JO L 141, p. 18, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 210).

Cerere de decizie preliminară, introdusă de het Gerechtshof te 's Hertogenbosch (Țările de Jos) la 31 octombrie 2012 — X/Heffingsambtenaar van de gemeente Z

(Cauza C-486/12)

(2013/C 26/45)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

het Gerechtshof te 's Hertogenbosch

Părțile din procedura principală

Reclamant: X

Pârât: Heffingsambtenaar van de gemeente Z

Întrebările preliminare

1. Dreptul de acces (în temeiul articolului 79 alineatul 2 din Legea privind datele personale, Wet gemeentelijke basisadministratie persoonsgegevens) corespunde obligației de comunicare a datelor care fac obiectul prelucrării, menționată la articolul 12 litera (a) a doua liniuță din Directiva 95/46/CE ⁽¹⁾?
2. Articolul 12 litera (a) din directivă se opune percepției unei taxe pentru comunicarea datelor personale care fac obiectul prelucrării prin intermediul unui extras din GBA (registru de date personale)?

3. În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare: perceperea taxei în discuție este excesivă în sensul articolului 12 litera (a) din directivă?

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ourense (Spania) la 2 noiembrie 2012 — Vueling Airlines S.A./Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia

(Cauza C-487/12)

(2013/C 26/46)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ourense

Părțile din procedura principală

Reclamant: Vueling Airlines S.A.

Pârât: Instituto Galego de Consumo de la Xunta de Galicia

Întrebarea preliminară

Articolul 22 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1008/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 septembrie 2008 prin care se stabilesc normele comune pentru operarea serviciilor aeriene în Comunitate ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se opune unei norme naționale (articolul 97 din Legea nr. 48/1960 privind transportul aerian) care obligă transportatorii aeriene de pasageri să le recunoască acestora indiferent de situație dreptul de a înregistra o valiză fără nicio suprataxă sau vreun tarif suplimentar peste prețul de bază al biletului achiziționat?

⁽¹⁾ JO L 293, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 5 noiembrie 2012 — Conseil national de l'ordre des médecins/Ministère des affaires sociales et de la santé

(Cauza C-492/12)

(2013/C 26/47)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamant: Conseil national de l'ordre des médecins

Pârât: Ministère des affaires sociales et de la santé

Întrebările preliminare

1. Cerința privind caracterul specific al profesiei de medic dentist prevăzută la articolul 36 din Directiva 2005/36/CE ⁽¹⁾ se opune instituirii unei formări de calificare în al treilea ciclu universitar comune studenților la medicină și la medicină dentară?
2. Prevederile directivei referitoare la specializările legate de medicină trebuie interpretate în sensul că se opun ca discipline precum cele enumerate la punctul 3 din prezenta decizie ⁽²⁾ să fie incluse într-o formare în medicină dentară?

⁽¹⁾ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, p. 22, Ediție specială 5/vol. 8, p. 3)

⁽²⁾ Mai precis, pe de o parte, o formare teoretică în chirurgia orală descrisă în anexa la ordinul atacat cuprinde, printre altele, formarea în chirurgia periapicală și în chirurgia chisturilor odontogene sau neodontogene ale maxilarelor, în chirurgia preprotetică și implantară, studiul patologiilor tumorale benigne, patologiile salivare și asistența ortodontico-chirurgicală și ortognatică și, pe de altă parte, o formare practică de cel puțin trei semestre într-un serviciu specializat în odontologie și trei semestre într-un serviciu specializat în chirurgia maxilo-facială.

Cerere de decizie preliminară introdusă de First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Regatul Unit) la 5 noiembrie 2012 — Dixons Retail Plc/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Cauza C-494/12)

(2013/C 26/48)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Dixons Retail Plc

Pârâți: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Întrebările preliminare

1. Articolul 14 alineatul (1) [din Directiva 2006/112 ⁽¹⁾] trebuie interpretat în sensul că se aplică atunci când remiterea bunurilor este obținută printr-o fraudă săvârșită de beneficiar prin plata cu un card despre care știa că nu este autorizat să îl folosească?
2. În cazul în care remiterea bunurilor este obținută prin utilizarea frauduloasă a unui card, există un „transfer [al] dreptului de a dispune de bunuri corporale în calitate de proprietar” în sensul articolului 14 alineatul (1)?

3. Articolul 73 trebuie interpretat în sensul că se aplică în cazul în care plata este obținută de furnizorul bunurilor în temeiul unui acord încheiat cu un terț prin care acesta din urmă este obligat să facă o astfel de plată pentru operațiunile efectuate cu cardul, deși beneficiarul bunurilor știa că nu este autorizat să utilizeze cardul respectiv?

4. În cazul în care plata este efectuată de un terț în temeiul unui acord încheiat cu furnizorul bunurilor, ca urmare a faptului că furnizorului i-a fost prezentat un card pe care beneficiarul bunurilor nu era autorizat să îl utilizeze, plata obținută de la terț „în schimbul livrării sau al prestării” este o plată în sensul articolului 73 [din Directiva 2006/112]?

⁽¹⁾ Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italia) la 7 noiembrie 2012 — Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas/Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

(Cauza C-497/12)

(2013/C 26/49)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Davide Gullotta, Farmacia di Gullotta Davide & C. Sas

Pârâte: Ministero della Salute, Azienda Sanitaria Provinciale di Catania

Întrebările preliminare

1. Principiile libertății de stabilire, nediscriminării și protecției concurenței, prevăzute la articolul 49 TFUE și următoarele, se opun unei reglementări naționale care nu îi permite farmacistului, autorizat și înscris în ordinul profesional respectiv, dar care nu este titular al unității comerciale cuprinse în tabel, să poată vinde cu amănuntul, în para-farmacia pe care o deține, și acele medicamente supuse prescripției medicale numite „rețetă albă”, și anume cele care nu sunt acoperite de serviciul sanitar național, ci se află integral în sarcina cetățeanului, stabilind și în acest sector o interdicție a vânzării anumitor categorii de produse farmaceutice și o limitare numerică a unităților comerciale care se pot înființa pe teritoriul național?

2. Articolul 15 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că principiul stabilit în acesta se aplică fără limite și profesiei de farmacist, fără ca respectivul caracter de interes public al profesiei menționate să justifice regimuri diferite între titularii de farmacii și titularii de parafarmacii în ceea ce privește vânzarea de medicamente menționate la punctul 1 de mai sus?

3. Articolele 102 și 106 [TFUE] trebuie interpretate în sensul că interdicția abuzului de poziție dominantă se aplică nelimitat profesiei de farmacist, în măsura în care farmacistul titular al unei farmacii tradiționale, care vinde medicamente în temeiul unei convenții încheiate cu serviciul sanitar național, este avantajat de interdicția pentru titularii de parafarmacii de a vinde medicamente din categoria C, fără ca aceasta să aibă o justificare validă în trăsăturile caracteristice de netăgăduit ale profesiei de farmacist datorate interesului public legat de protecția sănătății cetățenilor?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Tivoli (Italia) la 7 noiembrie 2012 — Antonella Pedone/Maria Adele Corrao

(Cauza C-498/12)

(2013/C 26/50)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Tivoli

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Antonella Pedone

Pârâtă: Maria Adele Corrao

Întrebările preliminare

1. Articolul 130 din DPR nr. 115 din 30 mai 2002 privind acordarea asistenței juridice gratuite în dreptul italian — în măsura în care impune ca sumele care trebuie să fie plătite apărătorului, asistentului magistratului și expertului părții sunt reduse la jumătate — este conform cu articolul 47 al treilea paragraf din Cartea drepturilor fundamentale a Uniunii Europene care prevede că asistența juridică gratuită se acordă celor care nu dispun de resurse suficiente, în măsura în care aceasta este necesară pentru a asigura accesul efectiv la justiție?

2. Articolul 130 din DPR nr. 115 din 30 mai 2002 privind acordarea asistenței juridice gratuite în dreptul italian — în măsura în care impune ca sumele care trebuie să fie plătite apărătorului, asistentului magistratului și expertului părții

sunt reduse la jumătate — este conform cu articolul 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului, astfel cum a fost transpus în dreptul comunitar prin articolul 52 alineatul (3) din Cartea drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și prin articolul 6 [TUE]?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Tivoli (Italia) la 7 noiembrie 2012 — Elisabetta Gentile/Ufficio Finanziario della Direzione Ufficio Territoriale di Tivoli și alții

(Cauza C-499/12)

(2013/C 26/51)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Tivoli

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Elisabetta Gentile

Pârâți: Ufficio Finanziario della Direzione — Ufficio Territoriale di Tivoli, Fabrizio Penna, Gianfranco Di Nicola

Întrebarea preliminară

Articolul 130 din DPR nr. 115 din 30 mai 2002 privind acordarea asistenței juridice gratuite în dreptul italian — în măsura în care impune ca sumele care trebuie să fie plătite apărătorului, asistentului magistratului și expertului părții sunt reduse la jumătate — este conform cu articolul 47 al treilea paragraf din Cartea drepturilor fundamentale a Uniunii Europene care prevede că asistența juridică gratuită se acordă celor care nu dispun de resurse suficiente, în măsura în care aceasta este necesară pentru a asigura accesul efectiv la justiție?

Acțiune introdusă la 6 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-500/12)

(2013/C 26/52)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Hottiaux și H. Støvlbæk, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că, prin neadoptarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru punerea în aplicare a Directivei 2011/18/UE a Comisiei din 1 martie 2011 de modificare a anexelor II, V și VI la Directiva 2008/57/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind interoperabilitatea sistemului feroviar în Comunitate⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin necomunicarea acestora Comisiei, Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 2 din această directivă;
- obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 31 decembrie 2011.

⁽¹⁾ JO L 57, p. 21

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 8 noiembrie 2012 — Thomas Specht/Land Berlin

(Cauza C-501/12)

(2013/C 26/53)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamant: Thomas Specht

Pârât: Land Berlin

Întrebările preliminare

1. Dreptul european primar și/sau derivat, în special, în speță, Directiva 2000/78/CE⁽¹⁾, trebuie interpretat, în ceea ce privește interdicția completă a discriminării nejustificate pe motive de vârstă, în sensul că vizează și normele naționale privind remunerația funcționarilor landului?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: din interpretarea dreptului european primar și/sau derivat rezultă că reprezintă o discriminare directă sau indirectă pe motive de vârstă o dispoziție națională conform căreia nivelul salariului de bază al unui funcționar la momentul intrării în funcția publică depinde în mod decisiv de vârsta funcționarului, iar apoi creșterea salariului depinde în special în raport cu vechimea în funcția publică?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: interpretarea dreptului european primar și/sau derivat se opune justificării unei astfel de dispoziții naționale prin obiectivul legislativ de a recompensa experiența în muncă?
4. În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare: atât timp cât nu s-a pus în aplicare o legislație nediscriminatorie privind remunerația, din interpretarea dreptului european primar și/sau derivat poate rezulta o altă consecință juridică decât aceea care constă în a remunera în mod retroactiv persoanele discriminate în conformitate cu treapta de salarizare cea mai înaltă din cadrul gradului lor?

Consecința juridică a încălcării principiului nediscriminării rezultă, așadar, direct din dreptul european primar și/sau derivat, în special, în speță, din Directiva 2000/78/CE, sau dreptul persoanei discriminate aplicarea principiului, recunoscut în dreptul Uniunii, al răspunderii statelor membre pentru transpunerea incorectă a prevederilor dreptului Uniunii?

5. Interpretarea dreptului european primar și/sau derivat se opune unei măsuri naționale conform căreia dreptul la plată (cu titlu retroactiv, sub forma unor diferențe) sau la o compensație depinde de invocarea în timp util a acestui drept de către funcționari?
6. În cazul unui răspuns afirmativ la prima, la a doua și la a treia întrebare: din interpretarea dreptului primar și/sau derivat rezultă că o lege tranzitorie conform căreia funcționarii deja numiți sunt încadrați într-o treaptă a noului sistem numai în funcție de cuantumul salariului de bază obținut conform vechii legislații (discriminatorii) la data stabilită pentru trecerea la noul sistem, iar la avansarea în treptele superioare se va ține seama numai de vechimea în muncă acumulată după intrarea în vigoare a legii tranzitorii, indiferent de vechimea în muncă acumulată anterior de funcționar reprezintă — până în momentul la care funcționarul ajunge la treapta cea mai înaltă — o perpetuare a discriminării pe motive de vârstă deja existente?
7. În cazul unui răspuns afirmativ la a patra întrebare: interpretarea dreptului primar și/sau derivat privind justificarea acestui tratament diferențiat continuu se opune obiectivului legislativ conform căruia prin intermediul legii tranzitorii se urmărește nu (numai) protejarea funcționarilor angajați în ziua reîncadrării, ci (și) așteptările funcționarilor deja numiți în ceea ce privește perspectiva obținerii venitului preconizat conform vechii legislații, în cadrul gradului lor?

Perpetuarea discriminării funcționarilor deja angajați poate fi justificată prin faptul că alternativa legislativă (încadrarea individuală în treaptă a funcționarilor deja angajați pe criteriul vechimii în funcție) implică sarcini administrative considerabile?

8. În cazul unui răspuns negativ în ceea ce privește justificarea de la întrebarea a șaptea: atât timp cât nu s-a pus în aplicare o legislație nediscriminatorie privind remunerația și pentru funcționarii deja numiți, din interpretarea dreptului primar

și/sau derivat poate rezulta o altă consecință juridică decât aceea care constă în a remunera în mod retroactiv și continuu funcționarul deja numiți în conformitate cu treapta de salarizare cea mai înaltă din cadrul gradului lor?

(¹) Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 8 noiembrie 2012 — Jens Schombera/Land Berlin

(Cauza C-502/12)

(2013/C 26/54)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jens Schombera

Pârât: Land Berlin

Întrebările preliminare

1. Dreptul european primar și/sau derivat, în special, în speță, Directiva 2000/78/CE (¹), trebuie interpretat, în ceea ce privește interdicția completă a discriminării nejustificate pe motive de vârstă, în sensul că vizează și normele naționale privind remunerația funcționarilor landului?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: din interpretarea dreptului european primar și/sau derivat rezultă că reprezintă o discriminare directă sau indirectă pe motive de vârstă o dispoziție națională conform căreia nivelul salariului de bază al unui funcționar la momentul intrării în funcția publică depinde în mod decisiv de vârsta funcționarului, iar apoi creșterea salariului depinde în special în raport cu vechimea în funcția publică?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: interpretarea dreptului european primar și/sau derivat se opune justificării unei astfel de dispoziții naționale prin obiectivul legislativ de a recompensa experiența în muncă?

4. În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare: atât timp cât nu s-a pus în aplicare o legislație nediscriminatorie privind remunerația, din interpretarea dreptului european primar și/sau derivat poate rezulta o altă consecință juridică decât aceea care constă în a remunera în mod retroactiv persoanele discriminate în conformitate cu treapta de salarizare cea mai înaltă din cadrul gradului lor?

Consecința juridică a încălcării principiului nediscriminării rezultă, așadar, direct din dreptul european primar și/sau derivat, în special, în speță, din Directiva 2000/78/CE, sau dreptul persoanei discriminate aplicarea principiului, recunoscut în dreptul Uniunii, al răspunderii statelor membre pentru transpunerea incorectă a prevederilor dreptului Uniunii?

5. Interpretarea dreptului european primar și/sau derivat se opune unei măsuri naționale conform căreia dreptul la plată (cu titlu retroactiv, sub forma unor diferențe) sau la o compensație depinde de invocarea în timp util a acestui drept de către funcționari?

(¹) Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichts Berlin (Germania) la 8 noiembrie 2012 — Alexander Wieland/Land Berlin

(Cauza C-503/12)

(2013/C 26/55)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichts Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamant: Alexander Wieland

Pârât: Land Berlin

Întrebările preliminare

1. Dreptul european primar și/sau derivat, în special, în speță, Directiva 2000/78/CE (¹), trebuie interpretat, în ceea ce privește interdicția completă a discriminării nejustificate pe motive de vârstă, în sensul că vizează și normele naționale privind remunerația funcționarilor landului?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: din interpretarea dreptului european primar și/sau derivat rezultă că reprezintă o discriminare directă sau indirectă pe motive de vârstă o dispoziție națională conform căreia nivelul salariului de bază al unui funcționar la momentul intrării în funcția publică depinde în mod decisiv de vârsta funcționarului, iar apoi creșterea salariului depinde în special în raport cu vechimea în funcția publică?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: interpretarea dreptului european primar și/sau derivat se opune justificării unei astfel de dispoziții naționale prin obiectivul legislativ de a recompensa experiența în muncă?

4. În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare: atât timp cât nu s-a pus în aplicare o legislație nediscriminatorie privind remunerația, din interpretarea dreptului european primar și/sau derivat poate rezulta o altă consecință juridică decât aceea care constă în a remunera în mod retroactiv persoanele discriminate în conformitate cu treapta de salarizare cea mai înaltă din cadrul gradului lor?

Consecința juridică a încălcării principiului nediscriminării rezultă, așadar, direct din dreptul european primar și/sau derivat, în special, în speță, din Directiva 2000/78/CE, sau dreptul persoanei discriminate aplicarea principiului, recunoscut în dreptul Uniunii, al răspunderii statelor membre pentru transpunerea incorectă a prevederilor dreptului Uniunii?

5. Interpretarea dreptului european primar și/sau derivat se opune unei măsuri naționale conform căreia dreptul la plată (cu titlu retroactiv, sub forma unor diferențe) sau la o compensație depinde de invocarea în timp util a acestui drept de către funcționari?

6. În cazul unui răspuns afirmativ la prima, la a doua și la a treia întrebare: din interpretarea dreptului primar și/sau derivat rezultă că o lege tranzitorie conform căreia funcționarii deja numiți sunt încadrați într-o treaptă a noului sistem numai în funcție de cuantumul salariului de bază obținut conform vechii legislații (discriminatorii) la data stabilită pentru trecerea la noul sistem, iar la avansarea în treptele superioare se va ține seama numai de vechimea în muncă acumulată după intrarea în vigoare a legii tranzitorii, indiferent de vechimea în muncă acumulată anterior de funcționar reprezintă — până în momentul la care funcționarul ajunge la treapta cea mai înaltă — o perpetuare a discriminării pe motive de vârstă deja existente?

7. În cazul unui răspuns afirmativ la a patra întrebare: interpretarea dreptului primar și/sau derivat privind justificarea acestui tratament diferențiat continuu se opune obiectivului legislativ conform căruia prin intermediul legii tranzitorii se urmărește nu (numai) protejarea funcționarilor angajați în ziua reîncadrării, ci (și) așteptările funcționarilor deja numiți în ceea ce privește perspectiva obținerii venitului preconizat conform vechii legislații, în cadrul gradului lor?

[OR 3] Perpetuarea discriminării funcționarilor deja angajați poate fi justificată prin faptul că alternativa legislativă (încadrarea individuală în treaptă a funcționarilor deja angajați pe criteriul vechimii în funcție) implică sarcini administrative considerabile?

8. În cazul unui răspuns negativ în ceea ce privește justificarea de la întrebarea a șaptea: atât timp cât nu s-a pus în aplicare

o legislație nediscriminatorie privind remunerația și pentru funcționarii deja numiți, din interpretarea dreptului primar și/sau derivat poate rezulta o altă consecință juridică decât aceea care constă în a remunera în mod retroactiv și continuu funcționarii deja numiți în conformitate cu treapta de salarizare cea mai înaltă din cadrul gradului lor?

Consecința juridică a încălcării principiului nediscriminării rezultă, așadar, direct din dreptul european primar și/sau derivat, în special, în speță, din Directiva 2000/78/CE, sau dreptul persoanei discriminate aplicarea principiului, recunoscut în dreptul Uniunii, al răspunderii statelor membre pentru transpunerea incorectă a prevederilor dreptului Uniunii?

(¹) Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 8 noiembrie 2012 — Uwe Schönefeld/Land Berlin

(Cauza C-504/12)

(2013/C 26/56)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamant: Uwe Schönefeld

Pârât: Land Berlin

Întrebările preliminare

1. Dreptul european primar și/sau derivat, în special, în speță, Directiva 2000/78/CE (¹), trebuie interpretat, în ceea ce privește interdicția completă a discriminării nejustificate pe motive de vârstă, în sensul că vizează și normele naționale privind remunerația funcționarilor landului?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: din interpretarea dreptului european primar și/sau derivat rezultă că reprezintă o discriminare directă sau indirectă pe motive de vârstă o dispoziție națională conform căreia nivelul salariului de bază al unui funcționar la momentul intrării în funcția publică depinde în mod decisiv de vârsta funcționarului, iar apoi creșterea salariului depinde în special în raport cu vechimea în funcția publică?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: interpretarea dreptului european primar și/sau derivat se opune justificării unei astfel de dispoziții naționale prin obiectivul legislativ de a recompensa experiența în muncă?
4. În cazul unui răspuns afirmativ la întrebările anterioare: din interpretarea dreptului primar și/sau derivat rezultă că o lege tranzitorie conform căreia funcționarii deja numiți sunt încadrați într-o treaptă a noului sistem numai în funcție de cuantumul salariului de bază obținut conform vechii legislații (discriminatorii) la data stabilită pentru trecerea la noul sistem, iar la avansarea în treptele superioare se va ține seama numai de vechimea în muncă acumulată după intrarea în vigoare a legii tranzitorii, indiferent de vechimea în muncă acumulată anterior de funcționar reprezintă — până în momentul la care funcționarul ajunge la treapta cea mai înaltă — o perpetuare a discriminării pe motive de vârstă deja existente?
5. În cazul unui răspuns afirmativ la a patra întrebare: interpretarea dreptului primar și/sau derivat privind justificarea acestui tratament diferențiat continuu se opune obiectivului legislativ conform căruia prin intermediul legii tranzitorii se urmărește nu (numai) protejarea funcționarilor angajați în ziua reîncadrării, ci (și) așteptările funcționarilor deja numiți în ceea ce privește perspectiva obținerii venitului preconizat conform vechii legislații, în cadrul gradului lor?

Perpetuarea discriminării funcționarilor deja angajați poate fi justificată prin faptul că alternativa legislativă (încadrarea individuală în treaptă a funcționarilor deja angajați pe criteriul vechimii în funcție) implică sarcini administrative considerabile?

6. În cazul unui răspuns negativ în ceea ce privește justificarea de la întrebarea a cincea: atât timp cât nu s-a pus în aplicare o legislație nediscriminatorie privind remunerația și pentru funcționarii deja numiți, din interpretarea dreptului primar și/sau derivat poate rezulta o altă consecință juridică decât aceea care constă în a remunera în mod retroactiv și continuu funcționarii deja numiți în conformitate cu treapta de salarizare cea mai înaltă din cadrul gradului lor?

Consecința juridică a încălcării principiului nediscriminării rezultă, așadar, direct din dreptul european primar și/sau derivat, în special, în speță, din Directiva 2000/78/CE, sau dreptul persoanei discriminate aplicarea principiului, recunoscut în dreptul Uniunii, al răspunderii statelor membre pentru transpunerea incorectă a prevederilor dreptului Uniunii?

(¹) Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 8 noiembrie 2012 — Antje Wilke/Land Berlin

(Cauza C-505/12)

(2013/C 26/57)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamant: Antje Wilke

Pârât: Land Berlin

Întrebările preliminare

1. Dreptul european primar și/sau derivat, în special, în speță, Directiva 2000/78/CE, trebuie interpretat, în ceea ce privește interdicția completă a discriminării nejustificate pe motive de vârstă, în sensul că vizează și normele naționale privind remunerația funcționarilor landului?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: din interpretarea dreptului european primar și/sau derivat rezultă că reprezintă o discriminare directă sau indirectă pe motive de vârstă o dispoziție națională conform căreia nivelul salariului de bază al unui funcționar la momentul intrării în funcția publică depinde în mod decisiv de vârsta funcționarului, iar apoi creșterea salariului depinde în special în raport cu vechimea în funcția publică?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: interpretarea dreptului european primar și/sau derivat se opune justificării unei astfel de dispoziții naționale prin obiectivul legislativ de a recompensa experiența în muncă?
4. În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare: atât timp cât nu s-a pus în aplicare o legislație nediscriminatorie privind remunerația, din interpretarea dreptului european primar și/sau derivat poate rezulta o altă consecință juridică decât aceea care constă în a remunera în mod retroactiv persoanele discriminate în conformitate cu treapta de salarizare cea mai înaltă din cadrul gradului lor?

Consecința juridică a încălcării principiului nediscriminării rezultă, așadar, direct din dreptul european primar și/sau derivat, în special, în speță, din Directiva 2000/78/CE, sau dreptul persoanei discriminate aplicarea principiului, recunoscut în dreptul Uniunii, al răspunderii statelor membre pentru transpunerea incorectă a prevederilor dreptului Uniunii?

5. Interpretarea dreptului european primar și/sau derivat se opune unei măsuri naționale conform căreia dreptul la plată (cu titlu retroactiv, sub forma unor diferențe) sau la o compensație depinde de invocarea în timp util a acestui drept de către funcționari?

6. În cazul unui răspuns afirmativ la prima, la a doua și la a treia întrebare: din interpretarea dreptului primar și/sau derivat rezultă că o lege tranzitorie conform căreia funcționarii deja numiți sunt încadrați într-o treaptă a noului sistem numai în funcție de cuantumul salariului de bază obținut conform vechii legislații (discriminatorii) la data stabilită pentru trecerea la noul sistem, iar la avansarea în treptele superioare se va ține seama numai de vechimea în muncă acumulată după intrarea în vigoare a legii tranzitorii, indiferent de vechimea în muncă acumulată anterior de funcționar reprezintă — până în momentul la care funcționarul ajunge la treapta cea mai înaltă — o perpetuare a discriminării pe motive de vârstă deja existente?

7. În cazul unui răspuns afirmativ la a patra întrebare: interpretarea dreptului primar și/sau derivat privind justificarea acestui tratament diferențiat continuu se opune obiectivului legislativ [OR 3] conform căruia prin intermediul legii tranzitorii se urmărește nu (numai) protejarea funcționarilor angajați în ziua reîncadrării, ci (și) așteptările funcționarilor deja numiți în ceea ce privește perspectiva obținerii venitului preconizat conform vechii legislații, în cadrul gradului lor?

Perpetuarea discriminării funcționarilor deja angajați poate fi justificată prin faptul că alternativa legislativă (încadrarea individuală în treaptă a funcționarilor deja angajați pe criteriul vechimii în funcție) implică sarcini administrative considerabile?

8. În cazul unui răspuns negativ în ceea ce privește justificarea de la întrebarea a șaptea: atât timp cât nu s-a pus în aplicare o legislație nediscriminatorie privind remunerația și pentru funcționarii deja numiți, din interpretarea dreptului primar și/sau derivat poate rezulta o altă consecință juridică decât aceea care constă în a remunera în mod retroactiv și continuu funcționarii deja numiți în conformitate cu treapta de salarizare cea mai înaltă din cadrul gradului lor?

Consecința juridică a încălcării principiului nediscriminării rezultă, așadar, direct din dreptul european primar și/sau derivat, în special, în speță, din Directiva 2000/78/CE, sau dreptul persoanei discriminate aplicarea principiului, recunoscut în dreptul Uniunii, al răspunderii statelor membre pentru transpunerea incorectă a prevederilor dreptului Uniunii?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgericht Berlin (Germania) la 8 noiembrie 2012 — Gerd Schini/Land Berlin

(Cauza C-506/12)

(2013/C 26/58)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgericht Berlin

Părțile din procedura principală

Reclamant: Gerd Schini

Pârât: Land Berlin

Întrebările preliminare

1. Dreptul european primar și/sau derivat, în special, în speță, Directiva 2000/78/CE ⁽¹⁾, trebuie interpretat, în ceea ce privește interdicția completă a discriminării nejustificate pe motive de vârstă, în sensul că vizează și normele naționale privind remunerația funcționarilor landului?

2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: din interpretarea dreptului european primar și/sau derivat rezultă că reprezintă o discriminare directă sau indirectă pe motive de vârstă o dispoziție națională conform căreia nivelul salariului de bază al unui funcționar la momentul intrării în funcția publică depinde în mod decisiv de vârsta funcționarului, iar apoi creșterea salariului depinde în special în raport cu vechimea în funcția publică?

3. În cazul unui răspuns afirmativ la a doua întrebare: interpretarea dreptului european primar și/sau derivat se opune justificării unei astfel de dispoziții naționale prin obiectivul legislativ de a recompensa experiența în muncă?

4. În cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare: atât timp cât nu s-a pus în aplicare o legislație nediscriminatorie privind remunerația, din interpretarea dreptului european primar și/sau derivat poate rezulta o altă consecință juridică decât aceea care constă în a remunera în mod retroactiv persoanele discriminate în conformitate cu treapta de salarizare cea mai înaltă din cadrul gradului lor?

Consecința juridică a încălcării principiului nediscriminării rezultă, așadar, direct din dreptul european primar și/sau derivat, în special, în speță, din Directiva 2000/78/CE, sau dreptul persoanei discriminate aplicarea principiului, recunoscut în dreptul Uniunii, al răspunderii statelor membre pentru transpunerea incorectă a prevederilor dreptului Uniunii?

5. Interpretarea dreptului european primar și/sau derivat se opune unei măsuri naționale conform căreia dreptul la plată (cu titlu retroactiv, sub forma unor diferențe) sau la o compensație depinde de invocarea în timp util a acestui drept de către funcționari?

(¹) Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă (JO L 303, p. 16, Ediție specială, 05/vol. 6, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Supreme Court of the United Kingdom (Regatul Unit) la 8 noiembrie 2012 — Jessy Saint Prix/Secretary of State for Work and Pensions

(Cauza C-507/12)

(2013/C 26/59)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Supreme Court of the United Kingdom

Părțile din procedura principală

Reclamant: Jessy Saint Prix

Pârât: Secretary of State for Work and Pensions

Întrebările preliminare

- Dreptul de ședere acordat unui „lucrător salariat” potrivit articolului 7 din Directiva privind cetățenia (¹) trebuie interpretat în sensul că se aplică numai lucrătorilor care (i) se află într-un raport de muncă existent, (ii) (cel puțin în anumite împrejurări) caută un loc de muncă sau (iii) intră în sfera de aplicare a extinderilor prevăzute la articolul 7 alineatul (3) sau trebuie interpretat în sensul că nu se opune recunoașterii altor persoane care își mențin statutul de „lucrător salariat” în acest sens?
- (i) În ultima ipoteză, aceasta se aplică unei femei care, în mod legitim, încetează munca sau care încetează să caute un loc de muncă din cauza constrângerilor fizice care apar în ultima perioadă a sarcinii (și în perioada următoare nașterii unui copil)?
- (ii) În cazul unui răspuns afirmativ, această femeie are dreptul să beneficieze de dispoziția de drept național cu privire la momentul în care este legitim pentru ea să procedeze astfel?

(¹) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Central Administrativo Norte (Portugalia) la 12 noiembrie 2012 — Joaquim Fernando Macedo Maia, și alții/Fundo de Garantia Salarial, IP

(Cauza C-511/12)

(2013/C 26/60)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Tribunal Central Administrativo Norte

Părțile din procedura principală

Recurenți: Joaquim Fernando Macedo Maia, António Pereira Teixeira, António Joaquim Moreira David, Joaquim Albino Moreira David

Intimat: Fundo de Garantia Salarial, IP

Întrebarea preliminară

Dreptul Uniunii în domeniul specific al garantării creanțelor salariale în cazul insolvenței angajatorului — în special, articolele 4 și 10 din Directiva 80/987/CEE (¹) — trebuie interpretat în sensul că se opune unei dispoziții de drept național care garantează numai creanțele devenite exigibile în cadrul celor șase luni anterioare exercitării acțiunii în insolvența angajatorului, chiar și în cazul în care lucrătorii au formulat o acțiune împotriva acestuia la instanța pentru litigii de muncă având ca obiect stabilirea pe cale judecătorească a sumei datorate și executarea silită a acesteia?

(¹) Directiva 80/987/CEE a Consiliului din 20 octombrie 1980 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la protecția lucrătorilor salariați în cazul insolvenței angajatorului (JO L 283, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 197).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Franța) la 13 noiembrie 2012 — Octapharma France/Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé

(Cauza C-512/12)

(2013/C 26/61)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Octapharma France

Pârâte: Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM), Ministère des affaires sociales et de la santé

Întrebările preliminare

1. În cazul plasmei destinate transfuziei, rezultată din sânge integral, care se prepară printr-o metodă care implică un proces industrial, dispozițiile Directivei din 6 noiembrie 2001 ⁽¹⁾ [astfel cum a fost modificată prin Directiva din 31 martie 2004 ⁽²⁾] și ale Directivei din 27 ianuarie 2003 ⁽³⁾ pot fi aplicate simultan în ceea ce privește nu numai recoltarea și controlul, ci și prelucrarea, stocarea și distribuirea acesteia; pe acest temei, norma cuprinsă la alineatul (2) al articolului 2 din Directiva din 6 noiembrie 2001 poate fi interpretată în sensul că determină aplicarea exclusivă a reglementării comunitare privind medicamentele în privința unui produs care intră simultan în domeniul unei alte reglementări comunitare numai în situația în care aceasta din urmă este mai puțin strictă decât reglementarea privind medicamentele?
2. Dispozițiile cuprinse la alineatul (2) al articolului 4 din Directiva din 27 ianuarie 2003 trebuie interpretate, dacă este cazul în lumina articolului 168 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în sensul că permit menținerea sau introducerea unor dispoziții naționale care, întrucât ar supune plasma care se prepară printr-o metodă care implică un proces industrial unui regim mai strict decât regimul căruia i se supun medicamentele, ar justifica neaplicarea în tot sau în parte a dispozițiilor Directivei din 6 noiembrie 2001, în special a celor care supun comercializarea medicamentelor condiției unice a obținerii prealabile a unei autorizări de introducere pe piață și, în caz afirmativ, în ce condiții și în ce măsură?

⁽¹⁾ Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, p. 67, Ediție specială, 13/vol. 33, p. 3).

⁽²⁾ Directiva 2004/27/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 de modificare a Directivei 2001/83/CE de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 136, p. 34, Ediție specială, 13/vol. 44, p. 116).

⁽³⁾ Directiva 2002/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 ianuarie 2003 privind stabilirea standardelor de calitate și securitate pentru recoltarea, controlul, prelucrarea, stocarea și distribuirea sângelui uman și a componentelor sanguine și de modificare a Directivei 2001/83/CE (JO L 33, p. 30, Ediție specială, 15/vol. 9, p. 171).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Lituania) la 14 noiembrie 2012 — UAB 4finance/Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba și Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Cauza C-515/12)

(2013/C 26/62)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Părțile din procedura principală

Reclamantă: UAB 4finance

Pârâte: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba și Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Întrebările preliminare

1. Punctul 14 din anexa I la Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului trebuie interpretat în sensul că faptul de a crea, a exploata sau a promova un sistem de împrumut piramidal este considerat practică comercială înșelătoare în orice situație numai atunci când consumatorul este obligat să plătească o cotizație pentru a primi o parte în special pentru determinarea altor consumatori să intre în sistem și nu din vânzarea sau consumul produselor?
2. Dacă este necesar ca consumatorul să plătească o cotizație în schimbul dreptului de a primi o parte, cuantumul cotizației plătite de consumator în schimbul posibilității de a primi o parte în special pentru determinarea altor consumatori să intre în sistem și nu din vânzarea sau consumul produselor are un impact asupra calificării sistemului de împrumut piramidal drept practică comercială înșelătoare în sensul punctului 14 din anexa I la directivă? Cotizațiile plătite de consumatori care sunt într-un anumit pur simbolic și plătite pentru a permite identificarea consumatorilor pot fi considerate drept o cotizație în schimbul posibilității de a primi o parte în sensul punctului 14 din anexa I la directivă?
3. Punctul 14 din anexa I la directivă trebuie interpretat în sensul că, pentru ca un sistem de împrumut piramidal să fie considerat practică comercială înșelătoare, este important numai ca partea să fie plătită consumatorului deja înregistrat în special pentru faptul că a determinat intrarea altor consumatori în sistem și nu din vânzarea sau consumul produselor, sau măsura în care partea plătită participanților din acest sistem pentru determinarea consumatorilor noi să intre este finanțată din contribuțiile membrilor noi prezintă de asemenea importanță? În speță, partea plătită participanților la sistemul de împrumut piramidal deja înregistrat trebuie să fie, în întregime sau în cea mai mare parte, finanțată din contribuțiile membrilor nou intrați în acest sistem?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 15 noiembrie 2012 — CTP/Regione Campania, Provincia di Napoli

(Cauza C-516/12)

(2013/C 26/63)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: CTP — Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Intimată: Regione Campania, Provincia di Napoli

Întrebarea preliminară

Potrivit articolului 4 din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 ⁽¹⁾, dreptul la compensație se naște numai dacă, în urma unei solicitări exprese în acest sens, autoritățile competente nu au dispus încetarea obligației de a presta serviciul care determină un dezavantaj economic pentru întreprinderea de transport sau această dispoziție se aplică numai acelor obligații de serviciu pentru care regulamentul prevede încetarea și nu permite menținerea?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 al Consiliului din 26 iunie 1969 privind acțiunea statelor membre în ceea ce privește obligațiile inerente noțiunii de serviciu public în domeniul transportului feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare (JO L 156, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 1, p. 25).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 15 noiembrie 2012 — CTP/Regione Campania

(Cauza C-517/12)

(2013/C 26/64)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: CTP — Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Pârâtă: Regione Campania

Întrebarea preliminară

Potrivit articolului 4 din Regulamentul CE nr. 1191/69 ⁽¹⁾, dreptul la compensație se naște numai dacă, în urma unei solicitări exprese în acest sens, autoritățile competente nu au dispus încetarea obligației de a presta serviciul care determină un dezavantaj economic pentru întreprinderea de transport sau această normă se aplică numai acelor obligații de a presta serviciul pentru care regulamentul prevede încetarea și nu permite menținerea?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 al Consiliului din 26 iunie 1969 privind acțiunea statelor membre în ceea ce privește obligațiile inerente noțiunii de serviciu public în domeniul transportului feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare (JO L 156, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 1, p. 25).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 15 noiembrie 2012 — CTP/Regione Campania, Provincia di Napoli

(Cauza C-518/12)

(2013/C 26/65)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Apelantă: CTP — Compagnia Trasporti Pubblici SpA

Intimată: Regione Campania, Provincia di Napoli

Întrebarea preliminară

Potrivit articolului 4 din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 ⁽¹⁾, dreptul la compensație se naște numai dacă, în urma unei solicitări exprese în acest sens, autoritățile competente nu au dispus încetarea obligației de a presta serviciul care determină un dezavantaj economic pentru întreprinderea de transport sau această dispoziție se aplică numai acelor obligații de serviciu pentru care regulamentul prevede încetarea și nu permite menținerea?

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 al Consiliului din 26 iunie 1969 privind acțiunea statelor membre în ceea ce privește obligațiile inerente noțiunii de serviciu public în domeniul transportului feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare (JO L 156, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 1, p. 25).

Recurs introdus la 16 noiembrie 2012 de Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 13 septembrie 2012 în cauza T-369/11, Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE/Comisia Europeană, Delegația Uniunii Europene în Turcia, Central Finance & Contracts Unit (CFCU)

(Cauza C-520/12 P)

(2013/C 26/66)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Diadikasia Symvouloi Epicheiriseon AE (reprezentant: A. Krystallidis, Δικηγόρος)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Delegația Uniunii Europene în Turcia, Central Finance & Contracts Unit (CFCU)

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- Anularea ordonanței atacate;
- declararea admisibilității acțiunii formulate în fața Tribunalului;
- judecarea pe fond a cauzei și repararea prejudiciului cauzat recurente prin decizia nelegală a pârâtei din 5 aprilie 2011, adoptată de Delegația Uniunii Europene în Turcia și primită de recurentă la 6 aprilie 2011, privind anularea atribuirii contractului „Extinderea rețelei de centre de afaceri turco-europene în Sivas, în Antakya, în Batman și în Van — Europe Aid/128621/D/SET/TR” în favoarea consorțiului „DIADIKASIA BUSINESS CONSULTANS S.A. (GR) — WYG INTERNATIONAL LTD (UK) — DELEEUW INTERNATIONAL LTD (TR) — CYBERPARK (TR)”, pentru motivul unei presupuse declarații false, având în vedere interesul orizontal al recurente în cauza în discuție;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în primă instanță și în recurs.

Motivele și principalele argumente

În cadrul primului motiv, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aplicarea articolului 263 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”) în sensul că a omis să ia în considerare faptul că termenul „instituție” care figurează la articolul sus-menționat nu se referă numai la instituțiile Uniunii Europene, ci și la agenții Uniunii Europene, aceștia din urmă fiind în egală măsură responsabili pentru repararea prejudiciilor cauzate persoanelor care au suferit o pierdere ca urmare a acțiunii lor.

În cadrul celui de al doilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a încălcat obligația de motivare, articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, precum și articolul 6 (dreptul la un proces echitabil) și articolul 13 (dreptul la un recurs efectiv) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (denumită în continuare „CEDO”), în calitate de principii ale dreptului

Uniunii, întrucât a respins ca inadmisibilă acțiunea formulată de recurentă, fără a face referire la observațiile prezentate de aceasta cu privire la excepția de inadmisibilitate invocată de pârâtă, care priveau jurisprudența relevantă referitoare la prejudiciile cauzate de agenții Uniunii (Hotărârea Curții din 10 iulie 1969, Sayag și Zurich, 9/69, Rec., p. 329, Hotărârea Curții din 28 aprilie 1971, Lütticke/Comisia, 4/69, Rec., p. 325 și Hotărârea Curții 11 noiembrie 1981, IBM/Comisia, 60/81, Rec., p. 2639), și fără a face referire la interpretarea articolului 263 TFUE în conformitate cu jurisprudența menționată anterior. În ordonanța pronunțată, Tribunalul a omis de asemenea să răspundă la argumentele invocate de recurentă referitoare la încălcarea gravă de către pârâtă a principiilor fundamentale ale dreptului Uniunii privind securitatea juridică, încrederea legitimă și dreptul de a fi ascultat, precum și la încălcarea articolului 4 din Codul european de bună conduită administrativă.

În cadrul celui de al treilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a prezentat în mod eronat și a denaturat elementele de probă furnizate de recurentă în primă instanță prin faptul că a decis că „doar CFCU avea statutul de autoritate contractantă [...] pentru a adopta o decizie de atribuire a contractului în cauză [...], iar competența Comisiei consta exclusiv în a stabili dacă condițiile de finanțare din partea Uniunii Europene erau sau nu erau îndeplinite”, în temeiul înscrisurilor prezentate de recurentă Curții, care fac în realitate dovada faptului că CFCU funcționează sub controlul și în limitele stabilite de Comisia Europeană. Prin urmare, constatările făcute în ordonanța atacată sunt incorecte și denaturează sensul exact al elementelor de probă puse la dispoziția Tribunalului.

Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-525/12)

(2013/C 26/67)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Manhaeve și G. Wilms, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită:

- constatarea faptului că Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (Directiva-cadru privind apa) ⁽¹⁾, și în special în temeiul articolului 2 punctul 38 și al articolului 9, întrucât a exclus anumite servicii din sfera de aplicare a noțiunii de „servicii legate de utilizarea apei”;
- obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că serviciile legate de utilizarea apei includ captarea, îndiguirea, depozitarea, tratarea și distribuția apei de suprafață sau a apei subterane inclusiv în vederea generării de curent electric, a navigației și a protecției împotriva inundațiilor. În plus, și consumul individual se încadrează în sfera noțiunii de servicii legate de utilizarea apei.

Aplicarea pe care pârâta a dat-o noțiunii „servicii legate de utilizarea apei” contravine articolului 9 din Directiva-cadru privind apa. Aceasta exclude din domeniul de aplicare al noțiunii de servicii legate de utilizarea apei în sensul directivei îndiguirea în vederea generării de curent electric, a navigației și a protecției împotriva inundațiilor. O astfel de interpretare restrictivă nu ar fi în acord cu Directiva-cadru privind apa, ar compromite efectivitatea articolului 9 din directivă și ar periclita astfel realizarea scopurilor directivei.

Este cert că statele membre dispun de o anumită marjă de apreciere în temeiul articolului 9 din Directiva-cadru privind apa pentru a înlătura anumite servicii de la recuperarea costurilor. În acest sens, statele membre pot avea în vedere efectele sociale, ecologice și economice ale recuperării costurilor, precum și condițiile geografice și climatice existente în regiunea sau regiunile afectate. În plus, în temeiul articolului 9 alineatul (4) din Directiva-cadru privind apa, statele membre pot decide să nu aplice prevederile articolului 9 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva-cadru privind apa în ceea ce privește politica de stabilire a prețului apei și de recuperare a costurilor, cu condiția ca aceasta să fie o practică stabilită în statul membru respectiv și să nu repună în discuție scopurile directivei și realizarea obiectivelor acesteia.

Totuși, excluderea completă a numeroase servicii, astfel cum intenționează pârâta, depășește cu mult această marjă de apreciere.

(¹) JO L 327, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 06, p. 163

A acțiune introdusă la 20 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-527/12)

(2013/C 26/68)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Maxian Rusche, F. Erlbacher, agenți)

Pârâtă: Republica Federală Germania

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită:

— constatarea faptului că prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a asigura executarea imediată și efectivă a deciziei Comisiei de recuperare a ajutorului acordat,

Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin potrivit articolului 288 TFUE, articolului 108 alineatul (2) TFUE, principiului efectivității, articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (¹), precum și potrivit articolelor 1, 2 și 3 din Decizia 2011/471/UE a Comisiei din 14 decembrie 2010 privind ajutorul de stat acordat de Germania grupului Biria [C 38/05 (ex NN 52/04)] (²);

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin potrivit articolului 288 TFUE, articolului 108 alineatul (2) TFUE, principiului efectivității, articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE, precum și potrivit articolelor 1, 2 și 3 din Decizia 2011/471/UE a Comisiei din 14 decembrie 2010 privind ajutorul de stat acordat de Germania grupului Biria [C 38/05 (ex NN 52/04)], întrucât nu a luat toate măsurile necesare pentru a asigura executarea imediată și efectivă a deciziei Comisiei de recuperare a ajutorului acordat.

Comisia consideră că instrumentul juridic ales de pârâtă pentru recuperarea ajutorului, respectiv formularea unei pretenții civile, urmată de introducerea unei acțiuni în realizare în fața unei instanțe civile, nu este adecvat pentru a asigura executarea imediată și efectivă a deciziei Comisiei de recuperare a ajutorului acordat. În subsidiar, Comisia arată că, până la introducerea acțiunii, pârâta nu a utilizat, în vederea executării deciziei Comisiei, titlul său provizoriu care rezultă din hotărârea pronunțată în lipsă.

(¹) JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol.01, p. 41

(²) JO L 195, p. 55

Recurs introdus la 21 noiembrie 2012 de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 13 septembrie 2012 în cauza T-404/10, National Lottery Commission/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-530/12 P)

(2013/C 26/69)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurent: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: P. Bullock, F. Mattina, agenți)

Cealaltă parte din procedură: National Lottery Commission

Concluziile recurentului

- Anularea hotărârii atacate;
- obligarea National Lottery Commission (reclamantă în fața Tribunalului) la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Oficiu.

Motivele și principalele argumente

Oficiul invocă trei motive în drept, și anume (i) încălcarea articolului 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 ⁽¹⁾, (ii) încălcarea dreptului OAPI de a fi ascultat și (iii) inconsistența vădită și denaturarea faptelor care afectează hotărârea atacată.

Primul motiv este împărțit în două aspecte. Pe de o parte, Tribunalul a încălcat articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009, astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție în raport cu articolul 53 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009 și cu Norma 37 din Regulamentul nr. 2869/95 ⁽²⁾, în cuprinsul Hotărârii Elio Fiorucci, în măsura în care Tribunalul s-a întemeiat pe dispozițiile dreptului național, și anume pe articolul 2704 din Codul civil italian, care nu fusese invocat de părți și care, așadar, nu constituia un element al litigiului în fața camerei de recurs. Pe de altă parte, Tribunalul a încălcat articolul 76 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009 în măsura în care s-a întemeiat pe jurisprudența națională, și anume Hotărârea sus-menționată nr. 13912 din 14 iunie 2007, pronunțată de Corte Suprema di Cassazione, menționată la punctul 32 din hotărârea atacată, care nu fusese invocată de părți și care nu constituia un element al litigiului în fața camerei de recurs.

Al doilea motiv privește încălcarea dreptului OAPI de a fi ascultat, în măsura în care Oficiul nu a avut posibilitatea de a-și expune punctul de vedere cu privire la aspecte procedurale și substanțiale referitoare la hotărârea pronunțată de Corte Suprema di Cassazione. Dacă i s-ar fi acordat Oficiului această posibilitate, nu se poate exclude ca raționamentul și concluzia Tribunalului să fi fost diferite.

Al treilea motiv privește inconsistența vădită și denaturarea faptelor care afectează raționamentul și concluzia Tribunalului. Oficiul consideră că Tribunalul a interpretat greșit și a denaturat analiza camerei de recurs, precum și argumentele expuse de National Lottery Commission și a omis să aprecieze că camera de recurs a aplicat criteriul juridic corect, conform dreptului italian, atunci când a constatat că National Lottery Commission nu demonstrase că data ștampilei poștale aplicate pe Acordul din 1986 nu era relevantă.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei din 13 decembrie 1995 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 40/94 al Consiliului privind marca comunitară (JO L 303, p. 1, Ediție specială, 17/vol. 1, p. 189).

Acțiune introdusă la 23 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Marele Ducat al Luxemburgului

(Cauza C-532/12)

(2013/C 26/70)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Hetsch, O. Beynet, A. Tokár, agenți)

Pârât: Marele Ducat al Luxemburgului

Concluziile reclamantei

- Constatarea faptului că prin neadoptarea actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare pentru a transpune Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE ⁽¹⁾ sau, în orice caz, prin faptul că nu a comunicat dispozițiile respective Comisiei, Marele Ducat al Luxemburgului nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 72 alineatul (1) din directiva menționată;
- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului, în conformitate cu articolul 260 alineatul (3) TFUE, la plata unei penalități cu titlu cominatoriu în cuantum de 8 320 de euro pe zi începând de la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză;

- obligarea Marelui Ducat al Luxemburgului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea Directivei 2009/81/CE a expirat la 21 august 2011.

⁽¹⁾ JO L 216 din 20.8.2009, p. 76.

Acțiune introdusă la 26 noiembrie 2012 — Comisia Europeană/Republica Slovenia**(Cauza C-538/12)**

(2013/C 26/71)

*Limba de procedură: slovena***Părțile**

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Hetsch, A. Tokár și D. Kukovec, agenți)

Pârâtă: Republica Slovenia

Concluziile reclamantei

- constatarea faptului că prin neadoptarea tuturor actelor cu putere de lege și actelor administrative necesare transpunerii Directivei 2009/81/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE ⁽²⁾ și 2004/18/CE ⁽³⁾ sau, în orice caz, prin omisiunea de a comunica Comisiei măsurile respective, Republica Slovenia nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 72 alineatul (1) din directiva menționată;
- obligarea Republicii Slovenia, în temeiul articolului 260 alineatul (3) TFUE, la plata penalităților cu titlu cominatoriu în cuantum de 7 038,72 euro pe zi cu începere de la data pronunțării hotărârii în această cauză.
- obligarea Republicii Slovenia la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Termenul pentru transpunerea directivei a expirat la 21 august 2011.

⁽¹⁾ JO L 216, p. 76.

⁽²⁾ JO L 134, p. 1.

⁽³⁾ JO L 134, p. 114.

Recurs introdus la 28 noiembrie 2012 de Republica Elenă împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 10 octombrie 2012 în cauza T-158/09, Grecia/Comisia**(Cauza C-547/12 P)**

(2013/C 26/72)

*Limba de procedură: greaca***Părțile**

Recurentă: Republica Elenă (reprezentanți: I. Chalkias și S. Papaioannou, agenți)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Admiterea recursului și anularea hotărârii atacate a Tribunalului Uniunii Europene, în partea în care Tribunalul Uniunii Europene a declarat că, în cazul nr. 4, Magrizos II (EL/1995/017), Comisia a imputat în mod întemeiat o neglijență autorităților elene, în ceea ce privește nerecuperarea sumelor în cauză;
- admiterea primului motiv de recurs prin care se solicită anularea deciziei Comisiei întrucât, în același caz, nu erau îndeplinite condițiile legale pentru aplicarea articolului 32 din Regulamentul nr. 1290/2005 și pentru imputarea de către Comisia Europeană în sarcina Republicii Elene a cuantumului de 276 347,86 euro;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Republica Elenă.

Motivele și principalele argumente

În cazul nr. 4, Magrizos II (EL/1995/017), Tribunalul Uniunii Europene a interpretat în mod eronat situația de fapt, denaturând în mod vădit conținutul elementelor de probă din dosar, ajungând la concluzia eronată că erau îndeplinite în acest caz condițiile legale pentru aplicarea articolului 32 din Regulamentul nr. 1290/2005 și pentru imputarea de către Comisia Europeană în sarcina Republicii Elene a cuantumului de 276 347,86 euro.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2012 — CB/ Comisia

(Cauza T-491/07) ⁽¹⁾

[„Concurență — Decizie a unei asocieri de întreprinderi — Piața emiterii cardurilor de plată în Franța — Decizie de constatare a unei încălcări a articolului 81 CE — Măsuri tarifare aplicabile «noilor operatori pe piață» — Taxă de adeziune și mecanisme numite de «reglementare a funcției de achiziție» și al «membriilor latenți care devin activi» — Piața relevantă — Obiectul măsurilor în cauză — Restrângerea concurenței prin intermediul obiectului — Articolul 81 alineatul (3) CE — Erori vădite de apreciere — Principiul bunei administrări — Proporționalitate — Securitate juridică”]

(2013/C 26/73)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Groupement des cartes bancaires (CB) (Paris, Franța) (reprezentați: inițial A. Georges, J. Ruiz Calzado și É. Barbier de La Serre, ulterior J. Ruiz Calzado și F. Pradelles, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentați: inițial F. Arbault, O. Beynet și V. Bottka, ulterior O. Beynet, V. Bottka și B. Mongin, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantei: BNP Paribas (Paris, Franța) (reprezentați: O. de Juvigny și D. Berg, avocați); BPCE, fosta Caisse nationale des caisses d'épargne et de prévoyance (CNCEP) (Paris) (reprezentați: B. Bär-Bouyssièr și A. de Beaugrenier, avocați); și Société générale (Paris) (reprezentați: A. Barav și D. Reymond, avocați)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2007) 5060 final a Comisiei din 17 octombrie 2007 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] (COMP/D1/38.606 — Groupement des cartes bancaires „CB”)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Groupement des cartes bancaires „CB” suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

3. BPCE, BNP Paribas și Société générale suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 64, 8.3.2008.

Hotărârea Tribunalului din 7 decembrie 2012 — A. Locker/OAPI — Editrice Quadratum (QUADRATUM)

(Cauza T-42/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale QUADRATUM — Marca comunitară verbală anterioară LOCKER QUADRATINI — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009] — Articolul 73 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009) — Articolul 74 din Regulamentul nr. 40/94 (devenit articolul 76 din Regulamentul nr. 207/2009)”]

(2013/C 26/74)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: A. Locker SpA (Auna di Sotto, Italia) (reprezentați: V. Bilardo, C. Bacchini și M. Mazzitelli, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Sempio, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Editrice Quadratum SpA (Milano, Italia) (reprezentați: P. Pezzoi, P. Perani și G. Ghisletti, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 23 octombrie 2008 (cauza R 34/2008-1) privind o procedură de opoziție între A. Locker SpA și Editrice Quadratum SpA

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă A. Locker SpA la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 69, 21.3.2009.

Hotărârea Tribunalului din 6 decembrie 2012 — Evropaïki Dynamiki/Comisia

(Cauza T-167/10) ⁽¹⁾

[„Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Cereri de deviz — Refuzul accesului — Acțiune în anulare — Termen de introducere a acțiunii — Punct de plecare — Admisibilitate — Excepție privind protecția politicii economice a Uniunii Europene — Excepție privind protecția intereselor comerciale ale unui terț — Excepție privind protecția interesului public în domeniul siguranței publice — Obligația de motivare”]

(2013/C 26/75)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grecia) (reprezentanți: N. Korogiannakis și M. Dermitzakis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: E. Manhaeve și C. ten Dam, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 27 ianuarie 2010 de refuz al accesului la cererile de deviz privind lotul 3 A al cererii de ofertă DIGIT/PO/2005/113 — ESP DESIS (JO 2005/S 252 248566) și, pe de altă parte, cerere de anulare a Deciziei Comisiei din 11 martie 2010 de refuz al accesului la cererile de deviz privind toate celelalte loturi ale cererii de ofertă menționate, toate loturile cererilor de ofertă DI/0005 ESP (JO 2001/S 53 036539) și ADMIN/DI/2/PO/2003/192 ESP DIMA (JO 2003/S 249 221337) și contractul-cadru BUDG/0101

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Comisiei Europene din 27 ianuarie 2010 de refuz al accesului la cererile de deviz privind lotul 3 A al cererii de ofertă DIGIT/PO/2005/113 — ESP DESIS.
2. Anulează Decizia Comisiei din 11 martie 2010 de refuz al accesului la cererile de deviz privind toate celelalte loturi ale cererii de ofertă menționate, toate loturile cererilor de ofertă DI/0005 ESP și ADMIN/DI/2/PO/2003/192 ESP DIMA și contractul-cadru BUDG/0101.
3. Comisia suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE.

⁽¹⁾ JO C 161, 19.6.2010.

Hotărârea Tribunalului din 6 decembrie 2012 — Füller-Tomlinson/Parlamentul European

(Cauza T-390/10 P) ⁽¹⁾

[„Recurs — Funcție publică — Agenți temporari — Securitate socială — Boală profesională — Stabilirea gradului de invaliditate de origine — Aplicarea baremului european de evaluare în scopuri medicale a afectării integrității fizice și psihice — Denaturarea faptelor — Termen rezonabil”]

(2013/C 26/76)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Paulette Füller-Tomlinson (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European (reprezentanți: K. Zejdová și S. Seyr, agenți)

Obiectul

Recurs declarat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) pronunțate la 1 iulie 2010, Füller-Tomlinson/Parlamentul European (F-97/08, nepublicată încă în Repertoriu), și având ca obiect anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Doamna Paulette Füller-Tomlinson suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile efectuate de Parlamentul European în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 301, 6.11.2010.

Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2012 — Adamowski/OAPI — Fagumit

(Cauza T-537/10 și T-538/10) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de declarare a nulității — Marca comunitară verbală Fagumit și marca comunitară figurativă FAGUMIT — Marca națională figurativă anterioară FAGUMIT — Cauză de nulitate relativă — Articolul 8 alineatul (3) și articolul 165 alineatul (4) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2013/C 26/77)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Ursula Adamowski (Hamburg, Germania) (reprezentant: D. von Schultz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: G. Schneider, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Fabryka Węży Gumowych i Tworzyw Sztucznych Fagumit sp. z o.o. (Fagumit) (Wolbrom, Polonia) (reprezentanți: M. Krekora, T. Targosz și P. Podrecki, avocați)

Obiectul

Două acțiuni formulate împotriva a două Decizii ale Camerei întâi de recurs a OAPI din 3 septembrie 2010 (cauzele R 1002/2009-1 și, respectiv, R 1003/2009-1) privind două proceduri de declarare a nulității între Fabryka Węży Gumowych i Tworzyw Sztucznych Fagumit sp. z o.o. și doamna Ursula Adamowski

Dispozitivul

1. Conexează cauzele T-537/10 și T-538/10 în vederea pronunțării prezentei hotărâri.
2. Respinge acțiunile.
3. Doamna Ursula Adamowski suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) și de Fabryka Węży Gumowych i Tworzyw Sztucznych Fagumit sp. z o.o. în procedura desfășurată în fața Tribunalului.

(¹) JO C 30, 29.1.2011.

Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2012 — Thesing și Bloomberg Finance/BCE

(Cauza T-590/10) (¹)

(„Acces la documente — Decizia 2004/258/CE — Documente referitoare la datoria publică și la deficitul public ale unui stat membru — Refuz de acces — Excepție în ceea ce privește politica economică a Uniunii sau a unui stat membru — Refuz parțial de acces”)

(2013/C 26/78)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Gabi Thesing (Londra, Regatul Unit) și Bloomberg Finance LP (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentanți: M. Stephens, R. Lands, solicitors, și T. Pitt-Payne, QC)

Pârâtă: Banca Centrală Europeană (BCE) (reprezentanți: inițial A. Sáinz de Viqueña Barroso, M. López Torres și S. Lambrinoc, ulterior M. López Torres și S. Lambrinoc, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei comitetului executiv al BCE, comunicată doamnei Thesing prin scrisoarea președintelui BCE din 21 octombrie 2010, de respingere a unei cereri formulate de

doamna Thesing pentru a obține accesul la două documente referitoare la deficitul public și la datoria publică ale Republicii Elene

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Doamna Gabi Thesing și Bloomberg Finance LP suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Banca Centrală Europeană (BCE).

(¹) JO C 72, 5.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 11 decembrie 2012 — Sina Bank/Consiliul

(Cauza T-15/11) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Acțiune în anulare — Obligația de motivare”)

(2013/C 26/79)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Sina Bank (Teheran, Iran) (reprezentanți: B. Mettetal și C. Wucher-North, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bishop și G. Marhic, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: F. Erlbacher și M. Konstantinidis, agenți)

Obiectul

Pe de o parte, anularea, în primul rând, a anexei VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO L 281, p. 1), în măsura în care aceasta o privește pe reclamantă, și, în al doilea rând, a „scrisorii-decizie” a Consiliului din 28 octombrie 2010 în privința reclamantei și, pe de altă parte, declararea inaplicabilității în privința reclamantei, în primul rând, a anexei II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO L 195, p. 39), astfel cum rezultă din Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO L 281, p. 81), în măsura în care aceasta o privește pe reclamantă, în al doilea rând, a articolului 16 alineatul (2) din Regulamentul nr. 961/2010 și, în al treilea rând, a articolului 20 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2010/413

Dispozitivul

1. Anulează anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC, astfel cum rezultă din Decizia 2010/644/PESC a Consiliului din 25 octombrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/413, și anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007, în măsura în care acestea o privesc pe Sina Bank.
2. Efectele anexei II la Decizia 2010/413, astfel cum rezultă din Decizia 2010/644, sunt menținute în ceea ce privește Sina Bank până la intrarea în vigoare a anulării anexei VIII la Regulamentul nr. 961/2010.
3. Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.
4. Consiliul suportă două treimi din cheltuielile de judecată ale Sina Bank și două treimi din propriile cheltuieli de judecată.
5. Sina Bank suportă o treime din propriile cheltuieli de judecată și o treime din cheltuielile de judecată ale Consiliului.
6. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 72, 5.3.2011.

Hotărârea Tribunalului din 5 decembrie 2012 — Consorzio vino Chianti Classico/OAPI — FFR (F.F.R.)

(Cauza T-143/11) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative «F.F.R.» — Mărci naționale figurative anterioare CHIANTI CLASSICO — Motiv relativ de refuz — Lipsa riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) și articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2013/C 26/80)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Consorzio vino Chianti Classico (Radda in Chianti, Italia) (reprezențanți: S. Corona, G. Ciccone și A. Loffredo, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezențanți: inițial V. Melgar și G. Mannucci, ulterior V. Melgar și D. Walicka, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Fédération française de rugby (FFR) (Marcoussis, Franța)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 10 ianuarie 2011 (cauza R 43/2010-4), privind o procedură de opoziție între Consorzio vino Chianti Classico și Fédération française de rugby (FFR)

Dispozitivul

1. Anulează decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)(OAPI) din 10 ianuarie 2011 (cauza R 43/2010-4) în măsura în care camera de recurs a respins opoziția întrucât era întemeiată pe articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară.
2. Respinge în rest acțiunea.
3. Consorzio vino Chianti Classico și OAPI suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată efectuate în procedura de pe rolul Tribunalului.

(¹) JO C 152, 21.5.2011.

Hotărârea Tribunalului din 29 noiembrie 2012 — Hopf/OAPI (Clampflex)

(Cauza T-171/11) (¹)

[„Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Clampflex — Motive absolute de refuz — Caracter descriptiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 — Obligația de motivare — Articolul 75 din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2013/C 26/81)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Hans-Jürgen Hopf (Zirndorf, Germania) (reprezentant: V. Mensing, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: K. Klüpfel, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 19 ianuarie 2011 (cauza R 1514/2010-4) privind o cerere de înregistrare a semnului verbal Clampflex ca marcă comunitară

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 19 ianuarie 2011 (cauza R 1514/2010-4) în ceea ce privește produsele „seringi”.

2. Respinge în rest acțiunea.
3. Domnul Hans- Jürgen Hopf suportă propriile cheltuieli de judecată și jumătate din cheltuielile de judecată ale OAPI. Acesta din urmă suportă cealaltă jumătate din cheltuielile sale de judecată.

(¹) JO C 145, 14.5.2011.

Hotărârea Tribunalului din 5 decembrie 2012 — Qualitest/Consiliul

(Cauza T-421/11) (¹)

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive luate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghețarea fondurilor — Acțiune în anulare — Obligația de motivare — Eroare vădită de apreciere”)

(2013/C 26/82)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Qualitest FZE (Dubai, Emiratele Arabe Unite) (reprezentanți: L. Cattrain González, avocat, E. Wright și H. Zhu, barristers)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: G. Marhic și R. Liudvinaviciute-Cordeiro, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: S. Boelaert și T. Scharf, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare în parte a Deciziei 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 65, rectificare în JO 2011, L 164, p. 19), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 26, rectificare în JO 2011, L 164, p. 22) și a Regulamentului (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO L 88, p. 1, rectificare în JO 2012, L 332, p. 31)

Dispozitivul

1. Anulează, în măsura în care privesc Qualitest FZE:
 - Decizia 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului;
 - Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului;

— Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010.

2. Efectele Deciziei 2011/299 sunt menținute cu privire la Qualitest până când începe să producă efecte anularea Regulamentului de punere în aplicare nr. 503/2011 și a Regulamentului nr. 267/2012.
3. Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Qualitest.
4. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 282, 24.9.2011.

Hotărârea Tribunalului din 6 decembrie 2012 — Strobl/Comisia

(Cauza T-630/11 P) (¹)

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Recrutare — Concurs general — Candidați înscriși pe o listă de rezervă anterior intrării în vigoare a noului statut — Anunț pentru ocuparea unui post vacant — Numire — Încadrare în grad conform noilor norme mai puțin favorabile — Articolul 12 din anexa XIII la statut — Eroare de drept — Obligație de motivare de către Tribunalul Funcției Publice”)

(2013/C 26/83)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Peter Strobl (Besozzo, Italia) (reprezentant: H.-J. Rüber, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall, agent, asistat de B. Wägenbaur, avocat) și Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: J. Herrmann și A. Jensen, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 29 septembrie 2011, Strobl/Comisia (F-56/05, nepublicată încă în Repertoriu) și prin care se urmărește anularea acestei hotărâri

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Domnul Peter Strobl suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri.
3. Consiliul Uniunii Europene suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 49, 18.2.2012.

Hotărârea Tribunalului din 11 decembrie 2012 — Fomanu/OAPI (Qualität hat Zukunft)

(Cauza T-22/12) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Qualität hat Zukunft — Motive absolute de refuz — Lipsa caracterului distinctiv — Articolul 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2013/C 26/84)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Fomanu AG (Neustadt an der Waldnaab, Germania) (reprezentant: T. Raible, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: K. Klüpfel, agent)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 27 octombrie 2011 (cauza R 1518/2011-1) privind o cerere de înregistrare ca marcă comunitară a semnului verbal Qualität hat Zukunft

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Fomanu AG la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 80, 17.3.2012.

Hotărârea Tribunalului din 28 noiembrie 2012 — Bauer/OAPI — BenQ Materials (Daxon)

(Cauza T-29/12) ⁽¹⁾

[„*Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Daxon — Marcă comunitară verbală anterioară DALTON — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009*”]

(2013/C 26/85)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Erika Bauer (Schauffling, Germania) (reprezentant: A. Merz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: K. Klüpfel, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: BenQ Materials Corp. (Gueishan Taoyuan, Taiwan)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 9 noiembrie 2011 (cauza R 2191/2010-2), privind o procedură de opoziție între doamna Erika Bauer et BenQ Materials Corp.

Dispozitivul

1. Autorizează substituirea doamnei Erika Bauer prin Alva Management GmbH în calitate de reclamantă.
2. Respinge acțiunea.
3. Obligă Alva Management la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 80, 17.3.2012

Ordonanța Tribunalului din 27 noiembrie 2012 — Steinberg/Comisia

(Cauza T-17/10) ⁽¹⁾

[„*Acțiune în anulare — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Documente privind decizii de finanțare pentru subvenții acordate unor organizații neguvernamentale israeliene și palestiniene în cadrul programului «Parteneriat pentru pace» și al Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului — Respingere parțială a cererii de acces — Excepție privind protecția interesului public în materie de securitate publică — Obligația de motivare — Acțiune în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată*”]

(2013/C 26/86)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Gerald Steinberg (Ierusalim, Israel) (reprezentant: T. Asserson, solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Tufvesson și C. ten Dam, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei SG.E.3/MV/psi D(2009) 3914 a Comisiei din 15 mai 2009 prin care s-a respins parțial cererea reclamantului de acces la anumite documente privind decizii de finanțare pentru subvenții acordate unor organizații neguvernamentale israeliene și palestiniene în cadrul programului „Parteneriat pentru pace” și al Instrumentului european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca fiind în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată.

2) *Domnul Gerald Steinberg suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.*

(¹) JO C 80, 27.3.2010.

Ordonanța Tribunalului din 23 noiembrie 2012 — Crocs/OAPI — Holey Soles Holdings și PHI (Reproduceri privind o încălțăminte)

(Cauza T-302/10) (¹)

(„Marcă comunitară — Cerere de declarare a nulității — Retragerea cererii de declarare a nulității — Nepronunțare asupra fondului”)

(2013/C 26/87)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Crocs, Inc. (Niwtot, Statele Unite) (reprezentant: I. R. Craig, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: S. Hanne, agent)

Celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Holey Soles Holdings Ltd (Vancouver, Canada) și Partenaire Hospitalier International (La Haie Foissière, Franța)

Obiectul

A acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a OAPI din 26 martie 2010 (cauza R 9/2008-3) privind o procedură de declarare a nulității între Holey Shoes Holdings Ltd și Partenaire Hospitalier International, pe de o parte, și Crocs, Inc., pe de altă parte.

Dispozitivul

1. *Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.*
2. *Reclamanta suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de pârât.*

(¹) JO C 260, 25.9.2010.

Ordonanța Tribunalului din 27 noiembrie 2012 — ADEDY și alții/Consiliul

(Cauza T-541/10) (¹)

(„Acțiune în anulare — Decizii adresate unui stat membru pentru remedierea unei situații de deficit excesiv — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)

(2013/C 26/88)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamante: Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY) (Atena, Grecia) Spyridon Papaspyros (Atena) și Ilias Iliopoulos (Atena) (reprezentant: M.-M. Tsipra, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: T. Middleton, A. de Gregorio Merino și E. Chatziioakeimidou, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Smulders, J. P. Keppenne și M. Konstantinidis, agenți)

Obiectul

Anularea Deciziei (UE) 2010/320 a Consiliului din 8 iunie 2010 adresată Greciei în vederea consolidării și a aprofundării supravegheii fiscale și de notificare a Greciei să ia măsuri de reducere a deficitului considerate necesare pentru remedierea situației de deficit excesiv (JO L 145, p. 6), precum și a Deciziei (UE) 2010/486 a Consiliului din 7 septembrie 2010 de modificare a Deciziei (UE) 2010/320 (JO L 241, p. 12)

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea.*
2. *Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY) și domnii Spyridon Papaspyros și Ilias Iliopoulos suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.*
3. *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.*

(¹) JO C 30, 29.1.2011.

Ordonanța Tribunalului din 27 noiembrie 2012 — ADEDY și alții/Consiliul

(Cauza T-215/11) (¹)

(„Acțiune în anulare — Decizie adresată unui stat membru în vederea remedierii unei situații de deficit excesiv — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”)

(2013/C 26/89)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamanti: Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY) (Atena, Grecia); Spyridon Papaspyros (Atena) și Ilias Iliopoulos (Atena) (reprezentant: M.-M. Tsipra, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: G. Maganza, M. Vitsentzatos și A. de Gregorio Merino, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtului: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Smulders, J. P. Keppenne și M. Konstantinidis, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2011/57/UE a Consiliului din 20 decembrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/320/UE adresată Greciei în vederea consolidării și a aprofundării supravegherii fiscale și de notificare a Greciei să ia măsuri de reducere a deficitului considerate necesare pentru remedierea situației de deficit excesiv (JO L 26, p. 15)

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY), domnul Spyridon Pappaspyros și domnul Ilias Iliopoulos suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Consiliul Uniunii Europene.
3. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 186, 25.6.2011.

Ordonanța Tribunalului din 13 noiembrie 2012 — ClientEarth și alții/Comisia

(Cauza T-278/11) (¹)

[„Acțiune în anulare — Acces la documente — Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 — Respingerea implicită a cererii de acces — Termen de introducere a acțiunii — Tardivitate — Inadmisibilitate vădită”]

(2013/C 26/90)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: ClientEarth (Londra, Regatul Unit), Friends of the Earth Europe (Amsterdam, Țările de Jos), Stichting FERN (Leiden, Țările de Jos) și Stichting Corporate Europe Observatory (Amsterdam) (reprezentant: P. Kirch, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: K. Herrmann și C. ten Dam, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei implicite a Comisiei care ar fi luat naștere la 22 aprilie 2011 prin care s-a respins accesul la anumite documente referitoare la sistemele de certificare voluntară pentru care s-a solicitat recunoașterea de către Comisie potrivit articolului 18 din Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, p. 16).

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca vădit inadmisibilă.

2. Obligă Comisia Europeană să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și trei sferturi din cheltuielile de judecată efectuate de ClientEarth, de Friends of the Earth Europe, de Stichting FERN și de Corporate Europe Observatory, care suportă un sfert din propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 219, 23.7.2011.

Ordonanța Tribunalului din 19 octombrie 2012 — Ellinika Nafpigeia și Hoern/Comisia

(Cauza T-466/11) (¹)

[„Acțiune în anulare — Ajutoare de stat — Construcții navale — Ajutoare acordate de autoritățile elene unui șantier naval — Măsuri de executare a deciziei Comisiei prin care se constată incompatibilitatea ajutoarelor și prin care se dispune recuperarea acestora — Inadmisibilitate”]

(2013/C 26/91)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamante: Ellinika Nafpigeia AE (Skaramagka, Grecia) și 2. Hoern Beteiligungs GmbH (Kiel, Germania) (reprezentanți: K. Chrysogonos și A. Mitsis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Stromsky și M. Konstantinidis, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a scrisorii C(2010) 8274 final a Comisiei din 1 decembrie 2010 privind „Ajutorul de stat CR 16/2004 — executarea deciziei negative și recuperarea ajutoarelor de stat acordate societății [Ellinika Nafpigeia AE] — invocarea de către Grecia a articolului 346 alineatul (1) litera (b) TFUE și procedura în temeiul articolului 348 alineatul (1) TFUE”, astfel cum este completată de documentele și de celelalte elemente din dosar despre care reclamantele au luat la cunoștință parțial în iunie 2011

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Constată că nu este necesar să se pronunțe asupra cererilor de intervenție formulate de Nafpīgikes kai viomichanikes epicheiriseis Elefsinas.
3. Obligă Ellinika Nafpigeia AE și 2. Hoern Beteiligungs GmbH la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Comisia Europeană.
4. Nafpīgikes kai viomichanikes epicheiriseis Elefsinas, intervenient, suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 331, 12.11.2011.

**Ordonanța Tribunalului din 20 noiembrie 2012 —
Marcuccio/Comisia**

(Cauza T-491/11 P) ⁽¹⁾

[„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Durata procedurii de recunoaștere a unei invalidități permanente parțiale — Prejudiciu pe care recurentul pretinde că l-a suferit — Rambursare a unor cheltuieli care ar fi putut fi evitate — Respingere a acțiunii în primă instanță ca vădit nefondată — Articolul 94 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice”]

(2013/C 26/92)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezențanți: J. Currall și C. Berardis Kayser, agenți, asistați de A. Del Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a treia) din 30 iunie 2011, Marcuccio/Comisia (F-14/10, nepublicată încă în Reper-toriu), prin care se urmărește anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Domnul Luigi Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentei proceduri.

⁽¹⁾ JO C 331, 12.11.2011.

**Ordonanța Tribunalului din 26 noiembrie 2012 — MIP
Metro/OAPI — Real Seguros (real,- QUALITY)**

(Cauza T-548/11) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Decădere din drepturile conferite de mărci naționale anterioare — Nepronunțare asupra fondului”]

(2013/C 26/93)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Germania) (reprezențanți: J.-C. Plate și R. Kaase, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezențanți: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Real Seguros, SA (Porto, Portugalia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 17 august 2011 (cauza R 114/2011-4), privind o procedură de opoziție între Real Seguros, SA și MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii în fața Tribunalului..

⁽¹⁾ JO C 6, 7.1.2012.

**Ordonanța Tribunalului din 26 noiembrie 2012 — MIP
Metro/OAPI — Real Seguros (real,- BIO)**

(Cauza T-549/11) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedura de opoziție — Decăderea din drepturile asupra mărcilor naționale anterioare — Nepronunțare asupra fondului”]

(2013/C 26/94)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Germania) (reprezențanți: J.-C. Plate și R. Kaase, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: A. Folliard-Monguiral, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: Real Seguros, SA (Porto, Portugalia)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 17 august 2011 (cauza R 115/2011-4), privind o procedură de opoziție între Real Seguros, SA și MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.

2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată efectuate în fața Tribunalului.

(¹) JO C 6, 7.1.2012.

Ordonanța Tribunalului din 8 noiembrie 2012 — Marcuccio/Comisia

(Cauza T-616/11 P) (¹)

[„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Respingerea acțiunii în primă instanță ca vădit lipsită de orice temeii juridice — Prejudiciu despre care se pretinde că a fost suferit de reclamant — Rambursarea cheltuielilor de judecată care ar fi putut fi evitate — Articolul 94 litera (a) din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției publice”]

(2013/C 26/95)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și C. Berardis-Kayser, agenți, asistați de A. Dal Ferro, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 8 septembrie 2011, Marcuccio/Comisia (F-69/10, nepublicată încă în Repertoriu) și prin care se solicită anularea acestei ordonanțe

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Domnul Luigi Marcuccio suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisie în cadrul prezentului proces.

(¹) JO C 25, 28.1.2012.

Ordonanța Tribunalului din 27 noiembrie 2012 — H-Holding/Parlamentul European

(Cauza T-672/11) (¹)

[„Acțiune în constatarea abținerii de a acționa — Acțiune în despăgubire — Acțiune parțial vădit inadmisibilă și parțial vădit nefondată”]

(2013/C 26/96)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: H-Holding AG (Cham, Elveția) (reprezentant: R. Závodný, avocat)

Pârât: Parlamentul European (reprezentanți: U. Rösslein și P. Schonard, agenți)

Obiectul

Cerere având ca obiect constatarea faptului că Parlamentul s-a abținut în mod ilegal să inițieze o procedură de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva Republicii Cehe și să solicite OLAF deschiderea unei anchete privind un partid politic ceh în temeiul sesizării pe care a formulat-o la 24 august 2011 și, pe de altă parte, repararea prejudiciului suferit din cauza acestei pretense abțineri a Parlamentului

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă H-Holding AG la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 235, 4.8.2012.

Ordonanța Tribunalului din 20 noiembrie 2012 — Shahid Beheshti University/Consiliul

(Cauza T-120/12) (¹)

[„Acțiune în anulare — Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate împotriva Iranului în scopul de a împiedica proliferarea nucleară — Înghetarea fondurilor — Termen de introducere a acțiunii — Tardivitate — Inadmisibilitate”]

(2013/C 26/97)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Shahid Beheshti University (Teheran, Iran) (reprezentant: J.-M. Thouvenin, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: R. Liudvinavičiute-Cordeiro și A. Varnav, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 65), a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 136, p. 26), a Deciziei 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 319, p. 71) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 al Consiliului din 1 decembrie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 319, p. 11), în măsura în care aceste acte privesc reclamanta, precum și a deciziei cuprinse în scrisoarea Consiliului adresată reclamantei la 5 decembrie 2011

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca inadmisibilă.
2. Shahid Beheshti University suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile efectuate de Consiliul Uniunii Europene.

(¹) JO C 165, 9.6.2012.

**Ordonanța Tribunalului din 20 noiembrie 2012 — Geipel/
OAPI — Reeh (BEST BODY NUTRITION)**

(Cauza T-138/12) (¹)

„**Marcă comunitară — Opoziție — Retragerea opoziției —
Nepronunțare asupra fondului**”

(2013/C 26/98)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Yves Geipel (Auerbach, Germania) (reprezentant: J. Sachs, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezențanți: G. Marten și R. Pethke, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: Jörg Reeh (Buxtehude, Germania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 12 ianuarie 2012 (cauza R 2433/2010-1) privind o procedură de opoziție între Jörg Reeh și Yves Geipel

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Obligă reclamantul să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de pârât.

(¹) JO C 157, 2.6.2012.

**Ordonanța președintelui Tribunalului din 29 noiembrie
2012 — Alstom/Comisia**

(Cauza T-164/12 R)

„**Măsuri provizorii — Concurență — Decizie a Comisiei de a transmite documente unei instanțe naționale — Confidențialitate — Dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă — Cerere de măsuri provizorii — Fumus boni iuris — Urgență — Evaluare comparativă a intereselor**”

(2013/C 26/99)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Alstom (Levallois-Perret, Franța) (reprezențanți: J. Derenne, avocat, N. Heaton, P. Chaplin și M. Farley, solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezențanți: A. Antoniadis, N. Khan și P. Van Nuffel, agenți)

Intervenientă în susținerea pârâtei: National Grid Electricity Transmission plc (Londra, Regatul Unit) (reprezențanți: A. Magnus, C. Bryant și E. Coulson, solicitors, J. Turner și D. Beard, QC)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei Comisiei din 26 ianuarie 2012 cuprinsă în scrisorile D/2012/006840 și D/2012/006863 ale directorului general al Direcției Generale Concurență a Comisiei, privind transmiterea anumitor documente către High Court of Justice (England & Wales) [Înalta Curte de Justiție (Anglia și Țara Galilor)] în vederea utilizării acestora ca probe în cadrul unei acțiuni formulate împotriva reclamantei, și o cerere prin care se urmărește dispunerea tratamentului confidențial în cadrul unei proceduri a măsurilor provizorii al secretelor profesionale care sunt cuprinse în răspunsul reclamantei din 30 iunie 2006 cu privire la comunicarea privind obiecțiunile în cauza COMP/F/38.899 — Instalații de comutație cu izolație în gaz

Dispozitivul

1. Suspendă executarea Deciziei Comisiei din 26 ianuarie 2012 în măsura în care privește transmiterea către High Court of Justice (England & Wales) a versiunii confidențiale a răspunsului formulat de Alstom din 30 iunie 2006 cu privire la comunicarea privind obiecțiunile în cauza COMP/F/38.899 — Instalații de comutație cu izolație în gaz.
2. Respinge în rest cererea de măsuri provizorii.
3. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

**Ordonanța președintelui Tribunalului din 16 noiembrie
2012 — Evonik Degussa/Comisia**

(Cauza T-341/12 R)

„**Procedură privind măsurile provizorii — Concurență — Publicarea unei decizii prin care Comisia constată o încălcare a dispozițiilor care interzic înțelegerile — Respingerea cererii de aplicare a regimului de confidențialitate informațiilor transmise Comisiei în cadrul punerii în aplicare a Comunicării privind cooperarea — Evaluare comparativă a intereselor — Urgență — Fumus boni iuris**”

(2013/C 26/100)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Evonik Degussa GmbH (Essen, Germania) (reprezențanți: C. Steinle, M. Holm-Hadulla și C. von Köckritz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Giolito, M. Kellerbauer și G. Meessen, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendare a executării Deciziei C(2012) 3534 final a Comisiei din 24 mai 2012 de respingere a cererii de aplicare a regimului de confidențialitate formulată de reclamantă (cazul COMP/38.620 — Peroxid de hidrogen și perborat) și cerere de măsuri provizorii pentru a se dispune menținerea regimului de confidențialitate acordat anumitor date referitoare la reclamantă cu ocazia publicării unei versiuni mai detaliate a Deciziei 2006/903/CE a Comisiei din 3 mai 2006 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/F/C.38.620 — Peroxid de hidrogen și perborat) (JO L 353, p. 54)

Dispoziitivul

1. Suspendă executarea Deciziei C(2012) 3534 final a Comisiei din 24 mai 2012 de respingere a cererii de aplicare a regimului de confidențialitate formulată de Evonik Degussa GmbH în temeiul articolului 8 din Decizia 2011/695/UE a președintelui Comisiei din 13 octombrie 2011 privind funcția și mandatul consilierului-auditor în anumite proceduri în domeniul concurenței (cazul COMP/38.620 — Peroxid de hidrogen și perborat).
2. Dispune nepublicarea de către Comisie pe site-ul său internet sau în orice alt loc a versiunii Deciziei 2006/903/CE a Comisiei din 3 mai 2006 privind o procedură de aplicare a articolului 81 [CE] și a articolului 53 din Acordul privind SEE împotriva Akzo Nobel NV, a Akzo Nobel Chemicals Holding AB, a Eka Chemicals AB, a Degussa AG, a Edison SpA, a FMC Corporation, a FMC Foret S.A., a Kemira OYJ, a L'Air Liquide SA, a Chemoxal SA, a Snia SpA, a Caffaro Srl, a Solvay SA/NV, a Solvay Solexis SpA, a Total SA, a Elf Aquitaine SA și a Arkema SA (cazul COMP/F/C.38.620 — Peroxid de hidrogen și perborat) ori neacordarea de către Comisie a accesului terților la această versiune, care ar fi mai detaliată în ceea ce privește reclamanta decât cea publicată în septembrie 2007 pe site-ul internet al Direcției Generale Concurență.
3. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța Tribunalului din 21 noiembrie 2012 — Grupo T Diffusión/OAPI — ABR Producción Contemporánea (Lampe)

(Cauza T-343/12) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Cerere de declarare a nulității — Retragerea cererii de declarare a nulității — Nepronunțare asupra fondului”)

(2013/C 26/101)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Grupo T Diffusión, SA (Barcelona, Spania) (reprezentant: A. Lasala Grimalt, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI: ABR Producción Contemporánea, SL (Barcelona, Spania)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a treia de recurs a OAPI din 1 iunie 2012 (cauza R 1622/2010-3), privind o procedură de declarare a nulității între ABR Producción Contemporánea, SL și Grupo T Diffusión, SA.

Dispoziitivul

1. Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 287, 22.9.2012.

Acțiune introdusă la 12 octombrie 2012 — Zoo Sport/OAPI — K-2 (ZOOSPORT)

(Cauza T-453/12)

(2013/C 26/102)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Zoo Sport Ltd (Leeds, Regatul Unit) (reprezentant: I. Rungg, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: K-2 Corp. (Seattle, Statele Unite)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— modificarea Deciziei din 9 august 2012 a Camerei a patra de recurs a OAPI în cauza R 1119/2011-4, în sensul respingerii opoziției în totalitate și

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Zoo Sport Ltd

Marca comunitară vizată: marca verbală „ZOOSPORT” pentru produse și servicii din clasele 18, 25 și 35 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8909251

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: înregistrarea mărcii comunitare nr. 5233119 pentru marca verbală „ZOOT”, pentru produse din clasele 9 și 25; înregistrarea mărcii comunitare nr. 4719316 pentru marca figurativă în alb și negru „SPORT ZOOT SPORTS”, pentru produse și servicii din clasele 25, 35, 36 și 41

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția pentru o parte dintre produsele și serviciile contestate

Decizia camerei de recurs: anulează în parte decizia atacată

Motivale invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/09 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 22 octombrie 2012 — Sothys Auriac/OAPI — Grand Hotel Primavera (BEAUTY GARDEN)

(Cauza T-470/12)

(2013/C 26/103)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Sothys Auriac (Auriac, Franța) (reprezentant: A. Berthet, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Grand Hotel Primavera SA (Borgo Maggiore, San Marino)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității prezentei acțiuni;
- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 12 iulie 2012 în cauza R 1419/2011-1;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată;

Motivale și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: Marca verbală „BEAUTY GARDEN” pentru produse din clasele 3, 5, 29, 30 și 32 — Marca comunitară nr. 3 456 134

Titularul mărcii comunitare: Reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Grand Hotel Primavera SA

Motivarea cererii de declarare a nulității: Marca națională figurativă care cuprinde elementul verbal „BEAUTY GARDEN” pentru produse din clasele 3 și 5

Decizia diviziei de anulare: Admite în parte cererea.

Decizia camerei de recurs: Respinge în parte calea de atac și anulează și reformează în parte decizia diviziei de anulare.

Motivale invocate:

— Încălcarea articolului 76 alineatul (1) și a articolului 75 din Regulamentul nr. 207/2009

— Încălcarea principiului general al motivării deciziilor OAPI și al respectării contradictorialității

Acțiune introdusă la 1 noiembrie 2012 — Aer Lingus/Comisia

(Cauza T-473/12)

(2013/C 26/104)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Aer Lingus Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentați: K. Bacon, D. Scannell, Barristers, și A. Burnside, Solicitor)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea (sau, cu titlu subsidiar, anularea în parte) a Deciziei Comisiei din 25 iulie 2012 din cazul privind ajutorul de stat SA.29064 (2011/C) (ex 2011/NN) — Rate diferențiate ale taxei pe transportul aerian aplicate de Irlanda și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe eroarea de drept pe care a săvârșit-o reclamanta atunci când a conchis în decizia atacată că taxa la o rată mai redusă constituia un ajutor de stat ilegal. Mai precis, pentru a stabili dacă taxa la o rată mai redusă constituia un avantaj selectiv, Comisia a săvârșit o eroare calificând taxa la o rată mai ridicată drept rata „normală” a taxei. Întrucât taxa la o rată mai ridicată era lipsită de validitate în raport cu dispozițiile de drept al Uniunii care au efect direct, Comisia nu putea să o considere în mod întemeiat, în acest scop, drept rata de referință „normală”. Pentru aceleași motive, Comisia a constatat în mod eronat că operatorii de transport aerian supuși taxei la o rată mai redusă beneficiau de un avantaj care corespunde a 8 euro per pasager.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că, chiar dacă Comisia ar putea în mod întemeiat să califice taxa la o rată mai redusă drept ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, ordinul de recuperare a ajutorului de la operatorii de transport aerian supuși taxei la o rată mai redusă, în împrejurări în care, în același timp, trebuia rambursată și taxa la rata mai ridicată a încălcat principiul securității juridice, principiul efectivității și principiul bunei administrări. Prin urmare, întrucât se dispune recuperarea ajutorului, decizia atacată a încălcat articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului ⁽¹⁾.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe eroarea de drept și de fapt care a fost săvârșită, de asemenea, de către pârâtă atunci când a identificat operatorii de transport aerian supuși taxei la o rată mai redusă drept beneficiari ai pretinsului ajutor cu un quantum de 8 euro per pasager și, pe acest temei, a ordonat recuperarea ajutorului, în condițiile în care Comisia a recunoscut că sarcina acestei taxe putea să fi fost suportată de pasagerii care, prin urmare, erau principalii beneficiari ai ratei mai reduse.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe împrejurarea că întrucât este imposibilă recuperarea ulterioară a 8 euro per pasager de la pasagerii care au beneficiat de taxa la o rată mai redusă, ordinul de recuperare acționează ca o taxă suplimentară în sarcina operatorilor de transport aerian vizați și, prin urmare, echivalează mai mult cu o penalizare nelegală a acestor operatori de transport aerian decât cu restabilirea situației anterioare acordării pretinsului ajutor. Aceasta este disproporționată și constituie o încălcare a principiului egalității de tratament și, prin urmare, constituie o nouă încălcare a articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâta nu a motivat sau nu a motivat suficient ordinul de recuperare a ajutorului și evaluarea acestui ajutor la 8 euro per pasager.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 5 noiembrie 2012 — Coca-Cola/OAPI — Mitico (Master)

(Cauza T-480/12)

(2013/C 26/105)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: The Coca-Cola Company (Atlanta, Statele Unite) (reprezitanți: S. Malynicz, Barrister, D. Stone și L. Ritchie, Solicitors)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) (Damasc, Siria)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 29 august 2012 în cauza R 2156/2011-2 și
- obligarea pârâtului și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la suportarea propriilor cheltuieli de judecată și la plata celor efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă „Master”, pentru produse din clasele 29, 30 și 32 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9091612

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 8792475 pentru marca figurativă „Coca-Cola”; cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 3021086 pentru marca figurativă „Coca-Cola”; cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 2117828 pentru marca figurativă „Coca-Cola”; cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 2107118 pentru marca figurativă „Coca-Cola”; cererea de înregistrare a unei mărci britanice nr. 2428468 pentru marca figurativă „C”

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în întregime

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului

Acțiune introdusă la 29 octombrie 2012 — Internationaler Hilfsfonds/Comisia

(Cauza T-482/12)

(2013/C 26/106)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Internationaler Hilfsfonds eV (Rosbach, Germania) (reprezentant: H.-H. Heyland, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea deciziei implicite a Comisiei prin care a fost respinsă a doua cerere a reclamantului din 4 octombrie 2012;

— cu titlu subsidiar, anularea în parte a Deciziei Comisiei din 28 august 2012 din cauza nerespectării obligațiilor prevăzute în Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2012 pronunțată în cauza T-300/10;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul arată, în esență, că prin decizia adoptată Comisia nu a respectat, în parte, orientările cuprinse în Hotărârea Tribunalului din 22 mai 2012 pronunțată în cauza T-300/10 (Internationaler Hilfsfonds/Comisia, nepublicată încă în Repertoriu).

Acțiune introdusă la 5 noiembrie 2012 — Nestlé Unternehmungen Deutschland/OAPI — Lotte (LOTTE)

(Cauza T-483/12)

(2013/C 26/107)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Nestlé Unternehmungen Deutschland GmbH (Frankfurt pe Main, Germania) (reprezentant: A. Jaeger-Lenz, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Lotte Co. Ltd (Tokio, Japonia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 3 septembrie 2012 în cauza R 2103/2010-4;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Lotte Co. Ltd

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementul verbal „LOTTE” precum și imaginea unui urs koala într-un copac, ținând un pui de koala, pentru produse din clasa 30 — cererea de înregistrare ca marcă comunitară nr. 6 158 463

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: mărcile figurative naționale care conțin elementele verbale „KOALA BÄREN” și „KOALA”, precum și imaginea unui urs koala într-un copac, ținând un pui de koala, pentru produse din clasa 30

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac și anulează decizia diviziei de opoziție

Motivele invocate: încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009, a normei 22 alineatul (2) din Regulamentul nr. 2868/95 și a articolului 15 alineatul (1) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 6 noiembrie 2012 — CeWe Color/OAPI (SMILECARD)

(Cauza T-484/12)

(2013/C 26/108)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: CeWe Color AG & Co. OHG (Oldenburg, Germania) (reprezentant: U. Sander, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 3 septembrie 2012, pronunțată în cauza R 2279/2011-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „SMILECARD” pentru bunuri și servicii din clasele 9, 16 și 40 –cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 861 691

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009.

A acțiune introdusă la 9 noiembrie 2012 — Grupo Bimbo/OAPI (SANISSIMO)

(Cauza T-485/12)

(2013/C 26/109)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Grupo Bimbo, SAB de CV (México, Mexic) (reprezentant: N. Fernández Fernández-Pacheco, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului să constate că prin depunerea cererii sale introductive împreună cu înscrisurile care o însoțesc s-a formulat în termen și conform cerințelor legale o acțiune împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne din 29 august 2012, pronunțată în cauza R 1218/2011-2 și, la finalizarea procedurii, să pronunțe o hotărâre de anulare a deciziei menționate cu obligarea expresă a Oficiului la plata cheltuielilor de judecată și să dispună, în consecință, înregistrarea mărcii comunitare SANISSIMO cu nr. 9.274.119.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „SANISSIMO” pentru produse din clasele 29 și 30 — cerere de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9.274.119.

Decizia examinatorului: respinge cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul nr. 207/2009; încălcarea articolului 7 alineatul (3) din Regulamentul nr. 207/2009.

A acțiune introdusă la 9 noiembrie 2012 — Eckes-Granini/OAPI — Panini (PANINI)

(Cauza T-487/12)

(2013/C 26/110)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Germania) (reprezentant: W. Berlit, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Panini SpA (Modena, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) adoptate la 6 septembrie 2012 în cauza R 2393/2011-2 și

- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă „PANINI” pentru produse din clasa 32 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8721987

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca comunitară verbală „GRANINI”, înregistrată cu nr. 121780, printre altele pentru produse din clasa 32; marca verbală germană „GRANINI”, înregistrată cu nr. 30315871, printre altele pentru produse din clasa 32

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în totalitate

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 8 noiembrie 2012 — Planet/Comisia

(Cauza T-489/12)

(2013/C 26/111)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Planet AE Anonymi Etaireia Parochis Symvouleftikon Ypiresion (societate pe acțiuni prestatoare de servicii de consultanță) (Atena, Grecia) (reprezentant: V. Spiridon, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Constatarea faptului că, prin respingerea costurilor de personal aferente persoanelor cu funcții superioare de conducere ale reclamantei, Comisia a încălcat contractele ONTOGOV, FIT și RACWeb și că, în plus, costurile de personal aferente angajaților cu funcții superioare de conducere ai reclamantei prezentate Comisiei pentru contractele menționate, în valoare de 547 653,42 euro, îndeplinesc condițiile de finanțare și nu trebuie să fie restituite de către reclamantă Comisiei, și
- obligarea Comisiei Europene la plat cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune, întemeiată pe articolul 272 și pe articolul 340 primul paragraf TFUE privește răspunderea Comisiei în temeiul următoarelor contracte: (a) nr. 507237 de executare a proiectului „Ontology enabled E-Gov Service Configuration” (ONTOGOV), (b) nr. 027090 de executare a proiectului „Fostering self-adaptive e-government service improvement using semantic technologies (FIT)” și (c) nr. 045101 de executare a proiectului „Risk Assessment for Customs in Western Balkans (RACWeb)”. Concret, reclamanta susține că, deși și-a îndeplinit în totalitate, în mod corespunzător și cu succes obligațiile contractuale, Comisia a respins, cu încălcarea contractelor menționate și a normelor aplicabile procedurilor de audit, costurile de personal care priveau salariații săi cu funcții de conducere la cele mai înalte trei niveluri.

Mai precis, reclamanta invocă două motive în susținerea acțiunii sale:

În primul rând, reclamanta pretinde că nu și-a încălcat obligațiile contractuale în privința costurilor de personal întrucât

(a) costurile de personal referitoare la salariații săi cu funcții de conducere la cele mai înalte trei niveluri îndeplinesc toate condițiile de finanțare impuse de dispozițiile contractelor în cauză, iar (b) contractele nu interzic în niciun fel participarea salariaților cu funcții superioare de conducere la proiectele finanțate.

În al doilea rând, reclamanta pretinde că în procedura de audit Comisia și-a încălcat obligațiile contractuale în măsura în care (a) auditul Comisiei s-a desfășurat cu încălcarea normelor elene și internaționale de audit, (b) cererea Comisiei de prezentare a unor documente pe care Planet nu avea nicio obligație să le păstreze constituie o încălcare a contractelor în cauză și o încercare de a modifica unilateral a posteriori obligațiile contractuale ale Planet și (c) concluziile auditului în cauză sunt contrare auditurilor anterioare pe care Comisia le-a efectuat la Planet.

Acțiune introdusă la 6 noiembrie 2012 — Mondadori Editore/OAPI — Grazia Equity (GRAZIA)

(Cauza T-490/12)

(2013/C 26/112)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Arnoldo Mondadori Editore SpA (Milano, Italia) (reprezentați: G. Dragotti și R. Valenti, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Grazia Equity GmbH (Stuttgart, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei din 6 septembrie 2012 a Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțate în cauza R 1958/2010-4 și
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca verbală „GRAZIA” înregistrată pentru servicii din clasele 35 și 36 sub nr. 6840466.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca figurativă italiană „GRAZIA” înregistrată pentru produse și servicii din clasele 3, 9, 16, 18, 25 și 38 sub nr. 906507; marca comunitară figurativă „GRAZIA” înregistrată pentru produse și servicii din clasele 3, 9, 16, 18 și 38 sub nr. 1714146; marca verbală italiană „GRAZIA” înregistrată pentru produse din clasa 16 sub nr. 1049965; înregistrarea italiană nr. 1050165 și înregistrările internaționale nr. 276829, 276833 și 817006 ale mărcilor sus-menționate pentru produse și servicii din clasele 9, 16 sau 38.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în totalitate.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Ațiune introdusă la 14 noiembrie 2012 — Sanofi/OAPI — GP Pharm (GEPRAL)

(Cauza T-493/12)

(2013/C 26/113)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Sanofi (Paris, Franța) (reprezentant: C. Hertz-Eichenrode, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: GP Pharm, SA (Sant Quinti de Mediona, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 5 septembrie 2012 în cauza R 201/2012-2 și

— obligarea OHMI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „GEPRAL”, pentru produse din clasa 5 — înregistrarea internațională nr. 1010832 în care este desemnată Uniunea Europeană

Titularul mărcii sau al semnelor invocate în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: înregistrarea internațională nr. 418607 cu efect în Austria a mărcii verbale „DELPRAL”, pentru produse din clasa 5

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în totalitate

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac și admite continuarea înregistrării internaționale în totalitate

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul Consiliului nr. 207/2009

Ațiune introdusă la 14 noiembrie 2012 — Biscuits Poult/OAPI — Banketbakkerij Merba (Biscuiți)

(Cauza T-494/12)

(2013/C 26/114)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamantă: Biscuits Poult (Montauban, Franța) (reprezentant: C. Chapoullié, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Banketbakkerij Merba BV (Oosterhout, Țările de Jos)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea sau cel puțin reformarea deciziei Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) pronunțate la 2 august 2002 în cauza R 914/2011-3;

— confirmarea deciziei pronunțate de divizia de anulare care a recunoscut validitatea modelului nr. 001114292-0001;

— respingerea cererii de declarare a nulității înregistrate sub nr. ICD 000007120 și

— obligarea societății Banketbakkerij Merba BV la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Modelul industrial comunitar înregistrat care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: modelul unui biscuit în formă de inimă fondantă pentru biscuiți din clasa 01-01 — modelul industrial comunitar nr. 001114292-0001.

Titularul modelului comunitar: reclamanta.

Partea care solicită declararea nulității modelului industrial comunitar: Banketbakkerij Merba BV

Motivarea cererii de declarare a nulității: încălcarea articolelor 4-9 din Regulamentul nr. 6/2002.

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: admite acțiunea și declară nulitatea desenului industrial comunitar.

Motivele invocate: încălcarea articolului 4 alineatul (2) și a articolului 6 din Regulamentul nr. 6/2002.

Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — European Drinks/OAPI — Alexandrion Grup Romania (Dracula Bite)

(Cauza T-495/12)

(2013/C 26/115)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: European Drinks SA (Ștei, Romania) (reprezentant: V. von Bomhard, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: SC Alexandrion Grup Romania Srl (Pleașa, Romania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 septembrie 2012 în cauza R 680/2011-4, și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă în culori „Dracula Bite”, pentru produse și servicii din clasele 33, 35 și 39 — cererea de înregistrare a unei mărcii comunitare nr. 7588247

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca figurativă română nr. 34847 „Dracula”, pentru produse și servicii din clasele 33 și 35

Decizia diviziei de opoziție: respinge în întregime opoziția

Decizia camerei de recurs: repinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului

Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — European Drinks/OAPI — Alexandrion Grup România (DRACULA BITE)

(Cauza T-496/12)

(2013/C 26/116)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: European Drinks SA (Ștei, România) (reprezentant: V. von Bomhard, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: SC Alexandrion Grup România Srl (Pleașa, România)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 septembrie 2012 pronunțate în cauza R 682/2011-4 și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă „DRACULA BITE”, pentru produse și servicii din clasele 33, 35 și 39 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 7588288

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: înregistrarea în România cu nr. 34847 a mărcii figurative „Dracula” pentru produse și servicii din clasele 33 și 35

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în totalitate

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Motivele invocate: încălcarea articolului 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — European Drinks/OAPI — Alexandrion Grup România (DRACULA BITE)

(Cauza T-497/12)

(2013/C 26/117)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: European Drinks SA (Ștei, România) (reprezentant: V. von Bomhard, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: SC Alexandrion Grup România Srl (Pleașa, România)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 septembrie 2012 pronunțate în cauza R 679/2011-4 și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă „DRACULA BITE” pentru produse și servicii din clasele 33, 35 și 39 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 7588321

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: înregistrarea în România cu nr. 34847 a mărcii figurative „Dracula” pentru produse și servicii din clasele 33 și 35

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în totalitate

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — Koinopraxia Touristiki Loutrakiou/Comisia

(Cauza T-498/12)

(2013/C 26/118)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Koinopraxia Touristiki Loutrakiou AE OTA — Loutraki AE — Club Hotel Loutraki Casino Touristikos kai Xenodocheiakos Epicheiriseis AE (Loutraki, Grecia) (reprezentant: S. Pappas, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea deciziei confirmative a Comisiei din 18 septembrie 2012 — Ares (2012)1082114 — prin care a fost respinsă cererea reclamantei de acordare a accesului la anumite documente, și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin acțiunea formulată, reclamanta solicită, conform articolului 263 TFUE, anularea deciziei Comisiei Europene din 18 septembrie 2012 prin care a fost respinsă definitiv cererea confirmativă a reclamantei de acordare a accesului la scrisoarea autorităților elene din 16 mai 2012 privind stabilirea cuantumului ajutorului de stat nelegal care trebuie recuperat în conformitate cu decizia Direcției Generale Concurență a Comisiei Europene din 24 mai 2011 (1).

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următoarele motive:

În primul rând, reclamanta invocă încălcarea obligației administrației de motivare a deciziilor de respingere, dat fiind că, în răspunsul său, administrația se limitează la o referire generală la excepțiile prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, fără vreo dezvoltare suplimentară sau vreo motivare efectivă a deciziei.

În al doilea rând, reclamanta invocă încălcarea principiului transparenței, ca urmare a încălcării Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 și a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 (2), dat fiind că decizia atacată nu acordă accesul public cel mai larg posibil la documente, prin neinterpretarea și neaplicarea în mod strict a excepțiilor prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

În sfârșit, reclamanta invocă de asemenea încălcarea articolului 108 alineatul (2) TFUE, precum și a articolelor 6 și 20 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, cu nerespectarea dreptului la apărare al reclamantei și, prin extindere, a principiului buneii administrări.

- (¹) Decizia Comisiei Europene C(2011) 3504 final din 24 mai 2011 privind ajutorul de stat acordat de Grecia în favoarea anumitor cazinouri grecești [măsura de ajutor de stat C 16/10 (ex NN 22/10, ex CP 318/09)] (JO L 285, p. 25).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, 08/vol. 1, p. 41).

Acțiune introdusă la 13 noiembrie 2012 — HSH Investment Holdings Coinvest-C și HSH Investment Holdings FSO/Comisia

(Cauza T-499/12)

(2013/C 26/119)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: HSH Investment Holdings Coinvest-C Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) și HSH Investment Holdings FSO Sàrl (Luxemburg) (reprezentanți: H. Niemeyer și H. Ehlers, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei pârâtei din 20 septembrie 2011 în cazul C 29/2009 (ex N 264/2009) — HSH Nordbank AG;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă următoarele motive pentru a contesta obligațiile impuse acționarilor minoritari:

1. Primul motiv, întemeiat pe inexistența unui ajutor autonom în favoarea acționarilor minoritari

Reclamantele invocă aplicarea eronată de către Comisie a noțiunii de ajutor, prevăzută la articolul 107 alineatul (1) TFUE, prin faptul că le-a identificat în mod incorect pe reclamante ca fiind beneficiare ale ajutorului. Creșterea valorii acțiunilor lor reprezintă pentru acționarii minoritari un simplu reflex economic rezultat ca urmare a ajutorului în favoarea HSH Nordbank, iar nu un ajutor indirect în favoarea acționarilor minoritari.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe motivarea insuficientă privind constatarea conform căreia reclamantele au obținut un avantaj

În această privință, reclamantele invocă încălcarea de către Comisie a obligației de motivare prevăzută la articolul 296 al doilea paragraf TFUE prin faptul că nu a precizat în mod suficient motivul pentru care s-a presupus că reclamantele au primit un ajutor de stat indirect și nici motivele pentru care se consideră că valoarea întreprinderii HSH Nordbank a fost calculată incorect. În plus, Comisia nu a cuantificat suma pretinsului ajutor în favoarea acționarilor minoritari și a făcut o confuzie între examinarea acestui ajutor și examinarea repartizării obligațiilor.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe constatarea eronată a faptelor efectuată cu ocazia examinării aspectului dacă reclamantele au primit un avantaj financiar

În cadrul acestui motiv, este criticată aprecierea eronată a Comisiei asupra situației de fapt. În opinia reclamantelor, societatea care a evaluat HSH Nordbank nu a supraevaluat valoarea întreprinderii HSH Nordbank și, astfel, prețul de emisie a noilor acțiuni ordinare, ci a realizat evaluarea în conformitate cu metoda de evaluare recunoscută.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe neluarea în considerare, în cadrul repartizării obligațiilor, a plăților anticipate efectuate de reclamante

Reclamantele invocă aplicarea eronată de către Comisie a cerințelor privind repartizarea obligațiilor care rezultă din articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și din Comunicarea privind restructurarea (¹) prin faptul că nu a luat în considerare plățile anticipate efectuate de reclamante atunci când a examinat aspectul dacă acestea sunt implicate suficient în repartizarea obligațiilor.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 (²) și a principiului securității juridice ca urmare a închiderii nelegale a procedurii oficiale de investigare

În această privință, reclamantele invocă încălcarea de către Comisie a articolului 7 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 și a principiului securității juridice prin faptul că a închis procedura oficială de investigare în ceea ce le privește pe reclamante fără a adopta o decizie de tipul celor prevăzute la articolul 7 din Regulamentul nr. 659/1999.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999, a articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și a Comunicării privind restructurarea ca urmare a impunerii unor condiții neadekvate

În cadrul acestui motiv, reclamantele invocă încălcarea de către Comisie a articolului 7 alineatul (4) din Regulamentul nr. 659/1999 și a Comunicării privind restructurarea prin faptul că a impus condiții care nu aveau legătură cu restructurarea HSH Nordbank, dar care reprezentau o autorizare disimulată a unui ajutor indirect supus unor condiții.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității ca urmare a impunerii unei obligații excesive reclamantelor

Reclamantele critică încălcarea de către Comisie a principiului proporționalității prin faptul că le-a impus acestora o sarcină excesivă în contextul repartizării obligațiilor.

8. Al optulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament ca urmare a discriminării reclamanților

În această privință, reclamantele invocă încălcarea de către Comisie a principiului egalității de tratament prin impunerea, în cadrul deciziei sale, în sarcina reclamanților a unor condiții pe care nu le-a impus în alte situații comparabile.

Reclamantele invocă următoarele motive suplimentare împotriva deciziei atacate:

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și a Comunicării privind tratarea activelor depreciate⁽³⁾ ca urmare a calculării eronate a elementului de ajutor incompatibil

În cadrul acestui motiv, reclamantele invocă încălcarea de către Comisie a articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și a Comunicării privind tratarea activelor depreciate prin faptul că a calculat în mod eronat așa-numitul element de ajutor incompatibil aferent garanției în favoarea HSH Nordbank.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe motivarea insuficientă privind calcularea valorii economice reale

În această privință, reclamantele susțin că Comisia a motivat insuficient modul în care s-a realizat calculul valorii economice reale a portofoliului acoperit de garanție.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și a Comunicării privind tratarea activelor depreciate ca urmare a calculării eronate a claw-back (recuperare)

Reclamantele critică încălcarea de către Comisie a articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și a Comunicării privind tratarea activelor depreciate prin faptul că a calculat în mod eronat claw-back.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament săvârșită cu ocazia calculării claw-back

În al patrulea rând, în contextul în cauză Comisia este criticată pentru încălcarea principiului egalității de tratament prin prejudicierea HSH Nordbank cu ocazia calculării claw-back, în raport cu alte situații comparabile.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și a principiului proporționalității ca urmare a condiționării autorizării de o reducere excesiv de ridicată a bilanțului

În sfârșit, reclamantele invocă încălcarea de către Comisie a articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și a principiului

proporționalității și prin faptul că a condiționat autorizarea acordată HSH Nordbank de o reducere excesiv de ridicată a bilanțului.

(¹) Comunicarea Comisiei privind restabilirea viabilității și evaluarea măsurilor de restructurare luate în sectorul financiar, în contextul crizei actuale, în conformitate cu normele privind ajutoarele de stat (JO 2009, C 195, p. 9).

(²) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [88 CE] (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

(³) Comunicarea Comisiei privind tratarea activelor depreciate în sectorul bancar comunitar (JO 2009, C 72, p. 1).

Acțiune introdusă la 15 noiembrie 2012 — Ryanair/Comisia

(Cauza T-500/12)

(2013/C 26/120)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ryanair Ltd (Dublin, Irlanda) (reprezentanți: B. Kennelly, Barrister, E. Vahida și I. Metaxas-Maragkidis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea articolului 1 din Decizia Comisiei din 25 iulie 2012 în cazul privind ajutorul de stat SA.29064 (2011/C, ex 2011/NN) potrivit căreia tarifele diferențiale aplicate în cadrul taxei irlandeze privind pasagerii aerieni (denumită în continuare „TPA”) între 30 martie 2009 și 1 martie 2011 au constituit un ajutor de stat nelegal, care încalcă articolul 107 alineatul (1) TFEU;

— anularea articolelor 4, 5 și 6 din aceeași decizie; și

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată din prezenta procedură, inclusiv a celor efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unei erori de drept atunci când a considerat că tariful de 10 EUR aplicabil în cadrul TPA era tariful „normal” sau tariful „standard” legitim, în pofida faptului că acest tarif mai ridicat era, în toată perioada relevantă, nelegal în raport cu dreptul Uniunii.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor erori vădite de apreciere în legătură cu evaluarea avantajului acordat în temeiul TPA, prin faptul că a considerat că Ryanair și Aer Arann se aflau în aceeași situație în ceea ce privește avantajele economice și concurențiale acordate de TPA, fără a lua deloc în considerare efectele concurențiale specifice produse de TPA între Ryanair și Aer Lingus, prin faptul că a făcut o evaluare greșită a pretinsului avantaj obținut de Ryanair în raport cu alți transportatori, care nu sunt irlandezi, și prin faptul că a ignorat prejudiciul suferit de Ryanair ca urmare a efectelor avantajoase ale TPA pentru concurenții Ryanair.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor erori vădite de apreciere în ceea ce privește decizia de recuperare, prin faptul că a lipsit Irlanda de marja de apreciere necesară pentru a evalua măsura în care ajutorul de stat a denaturat concurența și, în consecință, pentru a restabili situația anterioară, prin faptul că nu a analizat relevanța capacității companiilor aeriene de a repercuta TPA asupra clienților lor, precum și prin faptul că nu a luat în considerare denaturările concurenței care se vor produce ca urmare a deciziei de recuperare combinată cu dreptul companiilor aeriene pretins „beneficiare” la restituire în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului irlandez.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că Ryanair nu a fost informat de Comisie cu privire la decizia acesteia de recuperare, astfel cum impune articolul 6 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului ⁽¹⁾ și articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către Comisie a obligației sale de motivare, prin faptul că nu a arătat motivele pentru care, prin excepție de la jurisprudența consacrată, tariful de 10 EUR putea fi nelegal în raport cu dreptul Uniunii și, în același timp, un tarif de referință „normal” sau „legitim”, precum și prin faptul că nu a analizat efectele economice și concurențiale ale măsurii în cauză.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO 1999, L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 01, p. 41).

Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2012 — Farmaceutisk Laboratorium Ferring/OAPI — Tillotts Pharma (OCTASA)

(Cauza T-501/12)

(2013/C 26/121)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Farmaceutisk Laboratorium Ferring A/S (Copenhaga, Danemarca) (reprezentanți: I. Fowler, Solicitor, A. Renck și J. Fuhrmann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Tillotts Pharma AG (Ziefen, Elveția)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 septembrie 2012 adoptate în cauza R 1214/2011-4 și

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată sau, în cazul în care cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs intervine în susținerea pârâtului, obligarea acesteia în solidar cu pârâtul la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „OCTASA”, pentru produse din clasa 5 — cererea de înregistrare ca marcă comunitară nr. 8169881

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca verbală austriacă „PENTASA”, înregistrată cu nr. 102370, pentru, printre altele, produse din clasa 5; marca verbală maghiară „PENTASA”, înregistrată cu nr. 136836, pentru produse din clasa 5; marca verbală italiană „PENTASA”, înregistrată cu nr. 40977 C/81, pentru, printre altele, produse din clasa 5; marca verbală poloneză „PENTASA”, înregistrată cu nr. 71634, pentru produse din clasa 5; marca verbală slovacă „PENTASA”, înregistrată cu nr. 175482, pentru produse din clasa 5; marca verbală suedeză „PENTASA”, înregistrată cu nr. 173377, pentru, printre altele, produse din clasa 5; marca verbală franceză „PENTASA”, înregistrată cu nr. 1699236, pentru, printre altele, produse din clasa 5; marca verbală irlandeză „PENTASA”, înregistrată cu nr. 107207, pentru produse din clasa 5; marca verbală cehă „PENTASA”, înregistrată cu nr. 182567, pentru produse din clasa 5

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în întregime

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului

**Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2012 — Ferring/OAPI
— Tillotts Pharma (OCTASA)**

(Cauza T-502/12)

(2013/C 26/122)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Ferring BV (Haarlem, Țările de Jos) (reprezențanți: I. Fowler, Solicitor, A. Renck și J. Fuhrmann, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Tillotts Pharma AG (Ziefen, Elveția)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 septembrie 2012, pronunțată în cauza R 1216/2011-4; și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii, or, — în cazul în care cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs intervine în sprijinul pârâtului — obligarea în solidar a pârâtului și a intervenientului la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca comunitară vizată: marca verbală „OCTASA” pentru produse din clasa 5 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8169881.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca verbală „PENTASA” înregistrată în Benelux sub nr. 377513, printre altele, pentru produse din clasa 5; marca verbală „PENTASA” înregistrată în Germania sub nr. 1181393 pentru produse din clasa 5; marca verbală „PENTASA” înregistrată în Portugalia sub nr. 218845 pentru produse din clasa 5; marca verbală „PENTASA” înregistrată în Danemarca sub nr. VR 02.430 1980 pentru produse din clasa 5; marca verbală „PENTASA” înregistrată în Finlanda sub nr. 94367 pentru produse din clasa 5; marca verbală „PENTASA” înregistrată în Regatul Unit sub nr. 1131049 pentru produse din clasa 5; marca verbală „PENTASA” înregistrată în Spania sub nr. 1766091 pentru produse din clasa 5; marca verbală internațională „PENTASA” înregistrată sub nr. 605880 pentru produse din clasa 5; marca verbală „OCTOSTIM” înregistrată în Benelux sub nr. 430245 pentru produse din clasa 5; marca

verbală „OCTOSTIM” înregistrată în Germania sub nr. 2024737 pentru produse din clasa 5; marca verbală „OCTOSTIM” înregistrată în Finlanda sub nr. 95782 pentru produse din clasa 5; marca verbală „OCTOSTIM” înregistrată în Franța sub nr. 1537576 pentru produse din clasa 5; marca verbală „OCTOSTIM” înregistrată în Regatul Unit sub nr. 1262052 pentru produse din clasa 5; marca verbală „OCTOSTIM” înregistrată în Grecia sub nr. 129507-A pentru produse din clasa 5; marca verbală „OCTOSTIM” înregistrată în Irlanda sub nr. 175341 pentru produse din clasa 5; marca verbală „OCTOSTIM” înregistrată în Portugalia sub nr. 246194 pentru produse din clasa 5; marca verbală „OCTOSTIM” înregistrată în Danemarca sub nr. VR 198601124 pentru produse din clasa 5; marca verbală „OCTOSTIM” înregistrată în Suedia sub nr. 2000103 pentru produse din clasa 5.

Decizia diviziei de opoziție: a respins în întregime opoziția.

Decizia camerei de recurs: a respins calea de atac.

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului;
- încălcarea normei 80 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2868/95 al Comisiei.

**Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — Regatul Unit/
Comisia**

(Cauza T-503/12)

(2013/C 26/123)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (reprezențanți: D. Wyatt, QC, V. Wakefield, Barrister, și C. Murrell, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei 2012/500/UE a Comisiei din 6 septembrie 2012 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre, în măsura în care vizează patru poziții din anexă privind o corecție forfetară de 5 % din cheltuielile efectuate în Irlanda de Nord în cursul exercițiului financiar 2008 (în quantum de 277 231,60 euro și de 13 671,90 euro) și al exercițiului financiar 2009 (în quantum de 270 398,26 euro și de 15 844 193,29 euro) (JO L 244, p. 11) și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor erori de drept și de fapt și pe aspectul că nu a ținut seama de considerații privind întinderea pierderilor eventuale pentru Fondurile Uniunii Europene, având în vedere riscul prezentat pentru aceste Fonduri de cheltuielile efectuate în cursul anilor de cerere 2007 și 2008, rezultând în special din erori săvârșite în anul 2005 cu ocazia stabilirii numărului de hectare eligibile pentru ajutor care afectează alocarea inițială a drepturilor.
2. Al doilea motiv întemeiat pe săvârșirea de către Comisie a unor erori de drept și de fapt, întrucât a concluzionat în mod eronat că Northern Ireland Department of Agriculture and Rural Development (denumit în continuare „DARD”) nu aplicase în mod corect, sau nu aplicase deloc, dispozițiile referitoare la sancțiuni, recuperarea plăților excedentare și neconformitatea intenționată și că Comisia, în consecință, a supraestimat și/sau nu a ținut seama de considerații privind întinderea pierderilor eventuale pentru Fondurile Uniunii Europene. În particular, Comisia:
 - a criticat în mod eronat o recalculare pretins „sistematică” a drepturilor la plată de către DARD;
 - a susținut în mod greșit că erorile săvârșite în 2005 puteau avea efecte materiale asupra elementului istoric al valorii drepturilor;
 - a adoptat o metodă eronată de calcul al plăților excedentare;
 - a adoptat o abordare eronată a sancțiunilor, în particular:
 - prin adoptarea unei metode eronate de calcul al sancțiunilor și
 - prin susținerea în mod eronat că trebuia să fie impusă o sancțiune pentru fiecare an în cazurile în care o sancțiune era aplicabilă în 2005, dar nu și pentru exercițiile următoare, în speță 2007 și 2008, în cazul în care plățile excedentare rezultau din aceeași eroare ca și cea sancționată în 2005;
 - a adoptat o abordare eronată a neconformității intenționate.

Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2012 — Murnauer Markenvertrieb/OAPI (NOTFALL CREME)

(Cauza T-504/12)

(2013/C 26/124)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Murnauer Markenvertrieb GmbH (Treburi, Germania)
(reprezentați: F. Traub și H. Daniel, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 20 septembrie 2012 în cauza R 271/2012-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementul verbal „NOTFALL CREME”, pentru produse din clasele 3 și 5 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 10 107 134

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) și a articolului 83 din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2012 — Compagnie des montres Longines, Francillon/OAPI — Cheng (B)

(Cauza T-505/12)

(2013/C 26/125)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Compagnie des montres Longines, Francillon SA (Saint-Imier, Elveția) (reprezentant: P. González-Bueno Catalán de Ocón, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Xiuxiu Cheng (Budapesta, Ungaria)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 14 septembrie 2012 în cauza R 193/2012-5 și
- Obligarea pârâtului și a celeilalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă redată în negru și alb „B”, pentru produse din clasele 9 și 25 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8483562

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca verbală internațională înregistrată sub nr. 401319 reprezentând desenul unor aripi întinse cu un motiv geometric în mijloc, pentru produse din clasele 7, 9 și 14

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția în totalitate

Decizia camerei de recurs: respinge recursul

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 19 noiembrie 2012 — Automobile Association/OAPI — Duncan Petersen Publishing (Folders)

(Cauza T-508/12)

(2013/C 26/126)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: The Automobile Association Ltd (St. Helier, Regatul Unit) (reprezentant: N. Walker, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Duncan Petersen Publishing Ltd (Londra, Regatul Unit)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a treia de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 12 septembrie 2012 pronunțată în cauza R 172/2011-3 a și trimiterea cauzei la OAPI pentru a se pronunța din nou asupra acesteia;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: un desen pentru produsul „clasoare” — cerere de înregistrare a desenului comunitar nr. 1121404-0001.

Titularul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: reclamanta.

Motivarea cererii de declarare a nulității: reclamanta a solicitat declararea nulității cererii de înregistrare a desenului comunitar în temeiul articolelor 4-9 din Regulamentul nr. 6/2002 al Consiliului.

Decizia diviziei de anulare: a respins cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: a respins calea de atac.

Motivele invocate:

- Încălcarea articolului 8 din Regulamentul nr. 6/2002 al Consiliului;
- Încălcarea articolului 8 alineatul (2) coroborat cu articolul 62 din Regulamentul nr. 6/2002 al Consiliului; și
- Încălcarea articolului 25 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 3 litera (a) din Regulamentul nr. 6/2002 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — Advance Magazine Publishers/OAPI — Nanso Group (TEEN VOGUE)

(Cauza T-509/12)

(2013/C 26/127)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, Statele Unite) (reprezentant: C. Aikens, Barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Nanso Group Oy (Nokia, Finlanda)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 17 septembrie 2012 în cauza R 147/2011-4 și respingerea opoziției; și
- obligarea persoanei care a formulat opoziția la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „TEEN VOGUE” pentru produse care fac parte, printre altele, din clasa 25 — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 3529476

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: marca verbală suedeză „VOGUE”, înregistrată sub nr. 126124 pentru produse din clasa 25; marca figurativă suedeză „Vogue”, înregistrată sub nr. 43934 pentru produse din clasa 25; cererea de înregistrare a mărcii verbale finlandeze nr. T 199 803 628 „VOGUE”, pentru produse din clasa 25; denumirea comercială auxiliară înregistrată „VO Gue”

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția pentru toate produsele contestate

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2012 — Conrad Electronic/OAPI — Sky IP International (EuroSky)

(Cauza T-510/12)

(2013/C 26/128)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Conrad Electronic SE (Hirschau, Germania) (reprezentanți: P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, J. Künzel, D. Jestaedt, M. Bergermann, J. Vogtmeier și A. Kramer, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sky IP International Ltd (Isleworth, Regatul Unit)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 20 septembrie 2012 în cauza R 1183/2011-4;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurii desfășurate în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „EuroSky” pentru produse din clasa 9 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 4 539 896

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Sky IP International Ltd

Marca sau semnul invocat: marca națională și comunitară verbală și figurativă „Sky” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 18, 25, 28, 35, 36, 38, 41, 42, 43 și 45

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2012 — NCL/OAPI — (NORWEGIAN GETAWAY)

(Cauza T-513/12)

(2013/C 26/129)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: NCL Corporation Ltd (Miami, Statele Unite ale Americii) (reprezentant: N. Gröger, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) în cauza R 1014/2012-4 din 12 septembrie 2012 și trimiterea cauzei camerei de recurs;

— în subsidiar, anularea deciziei atacate în măsura în care privește serviciile din clasa 39: „Arranging of cruises (organizarea de croaziere), Cruise ship services (servicii de croazieră), Cruise arrangement (organizare de croaziere)” și trimiterea cauzei camerei de recurs;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: Marca verbală „NORWEGIAN GETAWAY” pentru servicii din clasa 39 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 10 281 939

Decizia examinatorului: Respinge cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: Respinge calea de atac

Motivele invocate: Încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2012 — NCL/OAPI (NORWEGIAN BREAKAWAY)

(Cauza T-514/12)

(2013/C 26/130)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: NCL Corporation Ltd (Miami, Statele Unite ale Americii) (reprezentant: N. Gröger, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) în cauza R 1017/2012-4 din 12 septembrie 2012 și trimiterea cauzei la camera de recurs;
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei atacate în ceea ce privește serviciile din clasa 39 „arranging of cruises (organizarea de croaziere), cruise ship services (servicii legate de croaziere), cruise arrangement (organizarea de croaziere)” și trimiterea cauzei la camera de recurs;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca verbală „NORWEGIAN BREAKAWAY” pentru servicii din clasa 39 — cererea de înregistrare nr. 10 281 905

Decizia examinatorului: respinge cererea de înregistrare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) literele (b) și (c) coroborat cu articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 22 noiembrie 2012 — El Corte Inglés/OAPI — English Cut (The English Cut)

(Cauza T-515/12)

(2013/C 26/131)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamantă: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentanți: E. Seijo Veiguela, J. Rivas Zurdo și I. Munilla Muñoz, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: The English Cut, SL (Málaga, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 septembrie 2012 în cauza R 1673/2011-1 și declararea faptului că, în temeiul articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, calea de atac introdusă la OAPI de persoana care a formulat opoziția ar fi trebuit să fie admisă și ar fi trebuit să fie anulată decizia diviziei de opoziție prin care s-a admis înregistrarea totală a mărcii comunitare (verbale) nr. 8 868 747 „The English Cut”;
- obligarea părților care se opun prezentei acțiuni la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: The English Cut, SL.

Marca comunitară vizată: marca denominativă „The English Cut” pentru produse din clasa 25 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 8 868 747.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: mărcile naționale și comunitare verbale și figurative „El Corte Inglés” pentru produse din clasele 25 și 35.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate:

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009;

— încălcarea articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009.

**Acțiune introdusă la 27 noiembrie 2012 —
mobile.international/OAPI — Comisia (PL mobile.eu)**

(Cauza T-519/12)

(2013/C 26/132)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: mobile.international GmbH (Kleinmachnow, Germania) (reprezentant: T. Lührig, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 septembrie 2012 în cauza R 1401/2011-1, pentru următoarele produse și servicii;

Clasa 9: Aparate și instrumente de uz științific, nautic, topografic, pentru fotografie, cinematografie, optică, cântărire, măsurare, semnalizare, verificare, salvare și învățământ; aparate pentru înregistrarea, transmiterea și reproducerea sunetului sau imaginii; suporturi magnetice de înregistrare, discuri acustice; automate de vânzare și mecanisme pentru aparate care funcționează cu fișe; mașini de calculat, echipamente pentru prelucrarea datelor, calculatoare, periferice și programe pentru calculator (cuprinse în clasa 9); toate produsele menționate anterior — numai în legătură cu o piață online pentru cumpărarea și vânzarea de autovehicule, remorci și accesorii de autovehicule.

Clasa 16: Hârtie, carton și produse din aceste materiale (cuprinse în clasa 16); tipărituri, articole de legătorie; fotografii; papetărie; mașini de scris și articole de birou (cu excepția mobilierului); material didactic sau pentru învățământ (cuprinse în clasa 16); materiale plastice pentru ambalaj, și anume huse, pungă, săculeți și folii din plastic; toate produsele menționate anterior — numai în legătură cu o piață online pentru cumpărarea și vânzarea de autovehicule, remorci și accesorii de autovehicule.

Clasa 35: Publicitatea; conducerea și administrarea afacerilor; lucrări de birou; numai în legătură cu o piață online pentru cumpărarea și vânzarea de autovehicule, remorci și accesorii de autovehicule.

Clasa 36: Asigurări; intermediere în asigurări; afaceri financiare; agenții de credit; afaceri monetare; administrarea de bunuri; toate produsele menționate anterior — numai în legătură cu o piață online pentru cumpărarea și vânzarea de autovehicule, remorci și accesorii de autovehicule.

Clasa 38: Telecomunicații, în special servicii de internet; colectarea, prelucrarea și transmiterea de mesaje, informații, imagini și texte; transmiterea electronică de anunțuri; toate produsele menționate anterior — numai în legătură cu o piață online pentru cumpărarea și vânzarea de autovehicule, remorci și accesorii de autovehicule.

Clasa 42: Servicii în domeniile științei și tehnologiei ca și cercetarea și proiectarea aferente; servicii de analiză și cercetare industrială; proiectare și dezvoltare hardware și software; închirierea de programe informatice; furnizarea de motoare de căutare pentru internet; toate produsele menționate anterior — numai în legătură cu o piață online pentru cumpărarea și vânzarea de autovehicule, remorci și accesorii de autovehicule.

— în subsidiar, anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 6 septembrie 2012, în cauza R 1401/2011-1 pentru serviciile din clasele 35, 38 și 42 în măsura menționată mai sus;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă care conține elementele verbale „PL mobile.eu”, pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 35, 36, 38 și 42 — marca comunitară înregistrată sub numărul 8 307 779

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Comisia Europeană

Motivarea cererii de declarare a nulității: marca comunitară ar constitui o imitație heraldică a emblemei Uniunii Europene

Decizia diviziei de anulare: respinge cererea

Decizia camerei de recurs: anulează decizia diviziei de anulare și declară nulă marca comunitară

Motivele invocate:

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (h) din Regulamentul nr. 207/2009 coroborat cu articolul 6 din Convenția de la Paris pentru protecția proprietății industriale;

— încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (g) din Regulamentul nr. 207/2009;

— încălcarea principiului protecției încrederii legitime.

Acțiune introdusă la 6 decembrie 2012 — DeMaCo Holland/Comisia

(Cauza T-527/12)

(2013/C 26/133)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: DeMaCo Holland (Langedijk, Țările de Jos) (reprezentanți: L. Linders și S. Bishop, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Declararea acțiunii reclamantei ca fiind admisibilă și întemeiată;

— în consecință, obligarea Euratom la încetarea imediată a oricărei utilizări a proiectului modificat, drepturile asupra acestuia aparținând reclamantei, precum și la plata către aceasta a sumei de 100 000 EUR cu titlu de daune interese provizorii pe baza culpei sale extra-contractuale;

— obligarea Euratom la plata eventualelor cheltuieli de judecată aferente prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Acțiunea are ca obiect repararea prejudiciului suferit ca urmare a culpei extra-contractuale a Comunității Europene a Energiei Atomice, reprezentată de Comisia Europeană, prin faptul că aceasta a utilizat desene tehnice aparținând reclamantei și le-a transmis în vederea utilizării de către Întreprinderea comună europeană pentru ITER și pentru dezvoltarea energiei de fuziune (Fusion for Energy) în cadrul unei proceduri de achiziții publice.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă faptul că pârâta a utilizat în mod nelegal desenele sale tehnice.

Pârâta a utilizat fără consimțământul reclamantei desenele tehnice elaborate exclusiv de aceasta din urmă — în afara oricărui cadru contractual între părți. În plus, pârâta a facilitat utilizarea desenelor tehnice de către terți, în special Fusion For Energy.

Utilizarea nelegală cu intenție de către pârâtă a desenelor tehnice ale reclamantei constituie culpă și implică o încălcare a drepturilor de autor ale reclamantei.

Prin aceasta, pârâta a obținut un avantaj economic nelegal pe baza eforturilor financiare și intelectuale ale reclamantei, ceea ce este contrar uzanțelor comerciale loiale și concurenței loiale.

Prejudiciul suferit este constituit din folosul nerealizat de către reclamantă ca urmare a procedurii de atribuire inițiate de Fusion For Energy, care s-a putut desfășura ca urmare a intervenției pârâtei, precum și dintr-o despăgubire pentru încălcarea drepturilor de proprietate intelectuală ale reclamantei.

Ordonanța Tribunalului din 3 decembrie 2012 — JSK International Architekten und Ingenieure/BCE

(Cauza T-468/09) ⁽¹⁾

(2013/C 26/134)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 24, 30.1.2010.

Ordonanța Tribunalului din 28 noiembrie 2012 — Nordzucker/Comisia

(Cauza T-100/10) ⁽¹⁾

(2013/C 26/135)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei șasea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 113, 1.5.2010.

Ordonanța Tribunalului din 4 decembrie 2012 — Arla Foods/OAPI — Artax (Lactofree)

(Cauza T-364/11) ⁽¹⁾

(2013/C 26/136)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 282, 24.9.2011.

Ordonanța Tribunalului din 14 noiembrie 2012 — S & S Szlegiel Szlegiel i Wiśniewski/OAPI — Scotch & Soda (SODA)

(Cauza T-590/11) ⁽¹⁾

(2013/C 26/137)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei întâi a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 25, 28.1.2012.

Ordonanța Tribunalului din 4 decembrie 2012 — Wahl/OAPI — Tenacta Group (bellissima)

(Cauza T-77/12) ⁽¹⁾

(2013/C 26/138)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 109, 14.4.2012.

Ordonanța Tribunalului din 12 noiembrie 2012 — Shannon Free Airport Development/Comisia

(Cauza T-200/12) ⁽¹⁾

(2013/C 26/139)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a cincea a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 258, 25.8.2012.

Ordonanța Tribunalului din 21 noiembrie 2012 — Axa Belgium/Comisia

(Cauza T-230/12) ⁽¹⁾

(2013/C 26/140)

Limba de procedură: franceza

Președintele Camerei a treia a dispus radierea cauzei.

⁽¹⁾ JO C 243, 11.8.2012.

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2012 — ZZ/Europol

(Cauza F-103/12)

(2013/C 26/141)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: W.J. Dammingh și N. D. Dane, avocați)

Pârât: Oficiul European de Poliție (Europol)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Europol, adoptată pentru punerea în executare a Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 29 iunie 2010, pronunțată în cauza Doyle/Europol, F-37/09, prin care Europol a acordat reclamantului o sumă forfetară pentru compensarea prejudiciului cauzat acestuia prin decizia anulată prin hotărârea menționată.

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei din 28 noiembrie 2011 prin care pârâtul, pentru executarea în totalitate a unei hotărâri anterioare a Tribunalului Funcției Publice, a acordat reclamantului suma de 3 000 euro pentru compensarea prejudiciului pe care reclamantul l-a suferit, precum și a Deciziei din 29 iunie 2012 prin care reclamația introdusă de reclamant împotriva Deciziei din 28 noiembrie 2011 a fost respinsă.

— obligarea Europol la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariului reprezentanților.

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2012 — ZZ/Europol

(Cauza F-104/12)

(2013/C 26/142)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: W.J. Dammingh și N. D. Dane, avocați)

Pârât: Oficiul European de Poliție (Europol)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Europol, adoptată pentru punerea în executare a Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 29 iunie 2010, pronunțată în cauza Hanschmann/Europol, F-27/09, prin care Europol a acordat reclamantului o sumă forfetară pentru compensarea prejudiciului cauzat acestuia prin decizia anulată prin hotărârea menționată.

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei din 28 noiembrie 2011 prin care pârâtul, pentru executarea în totalitate a unei hotărâri anterioare a Tribunalului Funcției Publice, a acordat reclamantului suma de 13 000 euro pentru compensarea prejudiciului pe care reclamantul l-a suferit, precum și a Deciziei din 29 iunie 2012 prin care reclamația introdusă de reclamant împotriva Deciziei din 28 noiembrie 2011 a fost respinsă;

— obligarea Europol la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariului reprezentanților.

Acțiune introdusă la 27 septembrie 2012 — ZZ/Europol

(Cauza F-105/12)

(2013/C 26/143)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: W.J. Dammingh și N.D. Dane, avocați)

Pârât: Oficiul European de Poliție (Europol)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Europol, adoptată pentru punerea în executare a Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 29 iunie 2010, pronunțată în cauza Knöll/Europol, F-44/09, prin care Europol a acordat reclamantului o sumă forfetară pentru compensarea prejudiciului cauzat acestuia prin decizia anulată prin hotărârea menționată.

Concluziile reclamantului

— Anularea Deciziei din 28 noiembrie 2011 prin care pârâtul, pentru executarea în totalitate a unei hotărâri anterioare a Tribunalului Funcției Publice, a acordat reclamantului suma de 20 000 euro pentru compensarea prejudiciului pe care reclamantul l-a suferit, precum și a Deciziei din 29 iunie 2012 prin care reclamația introdusă de reclamant împotriva Deciziei din 28 noiembrie 2011 a fost respinsă;

— obligarea Europol la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a onorariului reprezentanților.

A acțiune introdusă la 9 octombrie 2012 — ZZ/Comisia

(Cauza F-113/12)

(2013/C 26/144)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezențanți: L. Levi și A.Tymen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu îl înscrie pe reclamant pe lista de rezervă a concursului EPSO/AD/204/10

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei din 20 ianuarie 2012 de a nu îl înscrie pe reclamant pe lista de rezervă a concursului EPSO/AD/204/10;

— anularea deciziei din 6 iulie 2012 prin care s-a respins reclamația formulată de reclamant;

— obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

A acțiune introdusă la 10 octombrie 2012 — ZZ/Comisia

(Cauza F-114/12)

(2013/C 26/145)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: P. K. Rosiak, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei prin care se refuză să i se acorde reclamantului indemnizația de expatriere

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei Comisiei din 11 iulie 2012 prin care s-a refuzat acordarea în favoarea reclamantului a indemnizației de expatriere în Italia;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

A acțiune introdusă la 15 octombrie 2012 — ZZ/Comisia

(Cauza F-115/12)

(2013/C 26/146)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei implicite de respingere a cererii sale de daune interese ca urmare a primirii scrisorii Comisiei având ca obiect nota de debit pentru suma de 4 875 de euro, reprezentând cheltuielile de judecată stabilite în sarcina reclamantului de către Tribunalul de Primă Instanță în cauza T-241/03

Concluziile reclamantului

— Anularea respingerii, oricare ar fi forma acesteia, a cererii din 19 iulie 2011;

— anularea respingerii, oricare ar fi forma acesteia, a reclamației din 19 februarie 2012, introdusă împotriva deciziei de respingere din 19 iulie 2011;

— în măsura necesară, anularea notei din 12 iunie 2012, redactată în limba franceză, care poartă pe prima dintre cele cinci pagini, în partea dreaptă sus, mențiunea „Ref. Ares(2012)704847 — 13.06.2012”;

— obligarea pârâtei la plata către reclamant a sumei de 5 500 de euro, însoțită de dobânzi în valoare de 10 % pe an, cu capitalizare anuală, de la data de 20 iulie 2011 și până la plata efectivă a acestei sume;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 22 octombrie 2012 — ZZ/Consiliul**(Cauza F-122/12)**

(2013/C 26/147)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: J. Lecuyer, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei Consiliului privind concedierea reclamantului, pe de o parte, și despăgubirea reclamantului pentru prejudiciul material și moral pe care l-a suferit, pe de altă parte.

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei adoptate de Consiliu prin care reclamantul a fost concediat și, în măsura în care se impune, anularea actului de respingere a reclamației sale împotriva acestei decizii;
- obligarea Consiliului la plata către reclamant a sumei provizionale de 160 181,85 de euro, cu titlu de reparare a prejudiciului său material;
- obligarea Consiliului la plata către reclamant a sumei provizionale de 25 000 de euro cu titlu de reparare a prejudiciului său moral;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 22 octombrie 2012 — ZZ/OEDT**(Cauza F-124/12)**

(2013/C 26/148)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentați: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și E. Marchal, avocați)*Pârât:* Observatorul European pentru Droguri și Toxicomanie**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei de a nu prelungi contractul de agent temporar al reclamantului

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei AIPN de a nu prelungi contractul reclamantului ca agent temporar, în temeiul articolului 2 litera (1) din RAA;
- în măsura în care va fi necesar, anularea răspunsului cu valoare de respingere a reclamației reclamantului privind prelungirea contractului său;
- obligarea OEDT la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 3 noiembrie 2012 — ZZ/OAPI**(Cauza F-125/12)**

(2013/C 26/149)

*Limba de procedură: germana***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: H. Tettenborn, Rechtsanwalt)*Pârât:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)**Obiectul și descrierea litigiului**

Cerere de anulare a raportului de notare a reclamantului pentru anul 2011 și a deciziei de stabilire a obiectivelor care trebuie atinse, precum și cerere de despăgubiri

Concluziile reclamantului

- Anularea raportului de evaluare (appraisal report) a reclamantului pentru anul 2011 în versiunea sa din 1 februarie 2012, precum și a e-mailurilor pârâtului din 2 februarie 2012 trimise la 14.51 și, respectiv, la 15.49, în măsura în care prin acestea se fixează obiectivele OAPI pentru reclamant pentru perioada 1 octombrie 2011-30 septembrie 2012;
- obligarea OAPI la plata către reclamant a unei despăgubiri într-un quantum adecvat, lăsat la aprecierea Tribunalului, pentru prejudiciile morale și nemateriale pe care le-a suportat;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 29 octombrie 2012 — ZZ/Parlamentul European

(Cauza F-128/12)

(2013/C 26/150)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: A. Salerno și B. Cortese, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a recupera, în temeiul articolului 85 al doilea paragraf din Statut, ansamblul alocațiilor pentru creșterea copilului percepute fără a fi datorate, iar nu numai pe cele pe care reclamantul le-a primit fără drept în ultimii cinci ani.

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei AIPN din 9 decembrie 2011 în măsura în care aceasta, în temeiul celei de a doua fraze a articolului 85 al doilea paragraf din Statut, cere recuperarea tuturor sumelor percepute fără drept începând din septembrie 1999, iar nu numai a celor percepute fără drept în ultimii cinci ani, în temeiul faptului că AIPN consideră că reclamantul a indus în mod deliberat în eroare administrația;

— dacă este cazul, anularea deciziei de respingere a reclamației;

— obligarea Parlamentului European la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 31 octombrie 2012 — CH/Parlamentul European

(Cauza F-129/12)

(2013/C 26/151)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: CH (reprezentanți: L. Levi, C. Bernard-Glanz, A. Tymen, avocați)

Pârât: Parlamentul European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de concediere a reclamantei și a deciziei de respingere a cererii de asistență prin care reclamanta solicită recunoașterea unei hărțuiri morale, precum și a cererii de despăgubire

Concluziile reclamantei

— Declaraarea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și fondată;

— anularea deciziei din 19 ianuarie 2012 de concediere a reclamantei;

— anularea deciziei din 20 martie de respingere a cererii de asistență a reclamantei din 22 decembrie 2011;

— în măsura necesară, anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 20 iulie 2012, primită la 24 iulie 2012, de respingere a reclamației din 30 martie 2012 formulată de reclamantă împotriva deciziei de concediere a acesteia;

— în măsura necesară, anularea deciziei Secretarului General al Parlamentului European din 8 octombrie 2012, primită la 11 octombrie 2012, de respingere a reclamației din 22 iunie 2012 formulată de reclamantă împotriva deciziei de respingere a cererii sale de asistență;

— obligarea Parlamentului European la plata sumei de 120 000 de euro cu titlu de daune interese;

— obligarea Parlamentului European la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 7 noiembrie 2012 — ZZ și alții/Comisia Europeană

(Cauza F-132/12)

(2013/C 26/152)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamanți: ZZ și alții (reprezentanți: F. di Gianni, G. Coppo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de respingere a cererii de despăgubire a prejudiciului nepatrimonial suferit de reclamanți, rezultat din omorârea unui membru al familiei lor, funcționar al Comisiei, și a soției acestuia.

Concluziile reclamanților

- Anularea deciziei Autorității împuternicite să facă numiri („AIPN”) din 27 iulie 2012, comunicată la 31 iulie 2012;
- obligarea Comisiei la plata sumei de 463 050 de euro către fiecare dintre avânzii-cauză ai funcționarului omorât, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul nepatrimonial suferit de aceștia;
- obligarea Comisiei la plata sumei de 308 700 euro către primul reclamant, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul nepatrimonial suferit de acesta;
- obligarea Comisiei la plata sumei de 308 700 euro către cel de al doilea reclamant, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul nepatrimonial suferit de acesta;
- obligarea Comisiei la plata sumei de 154 350 de euro către cel de al treilea reclamant, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul nepatrimonial suferit de acesta;
- obligarea Comisiei la plata sumei de 154 350 de euro către cel de al patrulea reclamant, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul nepatrimonial suferit de acesta;
- obligarea Comisiei la plata sumei de 574 000 de euro către avânzii-cauză ai funcționarului omorât, pentru prejudiciul nepatrimonial suferit de aceștia în orele de agonie a defuncțului;
- obligarea Comisiei la plata intereselor compensatorii și moratorii acumulate între timp;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2012 — ZZ/Consiliul**(Cauza F-134/12)**

(2013/C 26/153)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: ZZ (reprezentanți: A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, D. Abreu Caldas și S. Orlandi, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea, în primul rând, a Deciziei nr. 2011/866/UE a Consiliului din 19 decembrie 2011 privind decizia de neadoptare a propunerii de regulament a Comisiei referitoare

la ajustarea anuală a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și a altor agenți al Uniunii precum și, în al doilea rând, a adeverințelor de venit pentru lunile ianuarie, februarie și martie 2012 emise în aplicarea deciziei menționate.

Concluziile reclamantului

- Constatarea nelegalității Deciziei (2011/866/UE) a Consiliului din 19 decembrie 2011 privind propunerea Comisiei referitoare la un regulament al Consiliului de ajustare, începând cu 1 iulie 2011 a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și a altor agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților de corectare care afectează aceste remunerații și pensii;
- anularea răspunsului de respingere a reclamației din 30 iulie 2012 îndreptată împotriva adeverințelor de venit pentru lunile ianuarie, februarie și martie 2012 emise în aplicarea Deciziei nr. 2011/866/UE a Consiliului din 19 decembrie 2011;
- obligarea Consiliului să plătească reclamantului sumele restante din remunerația și pensia la care are dreptul începând cu 1 iulie 2011, majorate cu dobânzi moratorii calculate, începând de la data scadenței sumelor restante datorate, la rata stabilită de BCE pentru operațiunile principale de refinanțare majorată cu două puncte;
- obligarea Consiliului să plătească reclamantului un euro simbolizând prejudiciul moral suferit ca urmare a erorii administrative săvârșite prin adoptarea Deciziei (2011/866/UE) a Consiliului din 19 decembrie 2011;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 9 noiembrie 2012 — ZZ/REA**(Cauza F-135/12)**

(2013/C 26/154)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamant: ZZ (reprezentanți: S. Rodrigues, A. Blot, A. Tymen, lawyers)

Pârâtă: Research Executive Agency

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu îl include pe reclamant pe lista de rezervă a concursului REA/2011/TA/PO/AD5.

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 21 februarie 2012 de a nu îl include pe reclamant pe lista de rezervă a concursului REA/2011/TA/PO/AD5;
- anularea deciziei din 10 august 2012 de respingere a plângerii reclamantei;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

A acțiune introdusă la 9 noiembrie 2012 — ZZ/Consiliul**(Cauza F-136/12)**

(2013/C 26/155)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant: ZZ (reprezentant: M. Velardo, avocat)**Pârât: Consiliul Uniunii Europene***Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea, în primul rând, a Deciziei nr. 2011/866/UE a Consiliului din 19 decembrie 2011 referitoare la decizia de a nu adopta propunerea de regulament a Comisiei privind ajustarea anuală a remunerațiilor și a pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii și, în al doilea rând, a fișelor de remunerație ale reclamantului din lunile ianuarie, februarie și martie 2012 stabilite în temeiul deciziei menționate

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziilor Consiliului concretizate în fișele de salariu aferente lunii ianuarie 2012 și următoarele, precum și în fișele aferente anului 2011, întrucât nu aplică indicele de adaptare de 1,7 % propus de Comisie;
- obligarea Consiliului la plata în favoarea reclamantului a diferenței dintre cuantumurile remunerațiilor achitate în temeiul Deciziei Consiliului din 19 decembrie 2011 până la data pronunțării unei hotărâri în prezenta cauză și cuantumurile care ar fi trebuit să fie achitate dacă ajustarea ar fi fost calculată corect, majorate cu dobânzi de întârziere în funcție de rata stabilită de Banca Centrală Europeană pentru operațiunile principale de refinanțare aplicabilă în perioadele vizate, majorată cu 3,5 puncte, începând de la data de la care erau datorate sumele principale solicitate;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

A acțiune introdusă la 14 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia**(Cauza F-137/12)**

(2013/C 26/156)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant: ZZ (reprezentant: S. Pappas, avocat)**Pârâtă: Comisia Europeană***Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei EPSO de a nu îl include pe reclamant pe lista persoanelor care au trecut probele de la finalul formării ce face parte din procedura de certificare și o cerere de despăgubiri

Concluziile reclamantului

- Declararea acțiunii ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea actului atacat;
- obligarea Comisiei să plătească reclamantului 10 000 de euro pentru repararea prejudiciului suferit și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

A acțiune introdusă la 14 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia**(Cauza F-138/12)**

(2013/C 26/157)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant: ZZ (reprezentant: S. Pappas, avocat)**Pârât: Comisia Europeană***Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei EPSO de a nu îl include pe reclamant pe lista persoanelor care au reușit la probele de la finalul formării care face parte din procedura de certificare, precum și o cerere de despăgubiri

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei EPSO de a nu îl include pe reclamant pe lista persoanelor care au reușit la probele de la finalul formării care face parte din procedura de certificare;

- obligarea Comisiei la plata către reclamant a sumei de 10 000 de euro pentru repararea prejudiciului suferit;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

A acțiune introdusă la 14 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia**(Cauza F-139/12)**

(2013/C 26/158)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: S. Pappas, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei EPSO de a nu îl include pe reclamant pe lista persoanelor care au reușit testele de la finalul formării care se înscrie în cadrul procedurii de certificare, precum și o cerere de despăgubire.

Concluziile reclamantului

- Declararea acțiunii ca fiind admisibilă și fondată;
- anularea actului atacat;
- obligarea Comisiei la plata către reclamant a sumei de 10 000 de euro drept reparație a prejudiciului suferit;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

A acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia**(Cauza F-140/12)**

(2013/C 26/159)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: R. Duta)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea respingerii cererii de confirmare, adresată de reclamant Comisiei, privind accesul la unele întrebări adresate acestuia din urmă în cadrul procedurii de preselecție pentru concursul general EPSO/AD/230 231/12.

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Comisiei de respingere a cererii de confirmare privind accesul la documente introdusă de reclamant;
- dacă este necesar și în special în măsura în care ar fi stabilit caracterul lor decizional, anularea deciziilor din 20 iulie 2012 ale EPSO, potrivit cărora reclamantului i s-a refuzat comunicarea a unui număr de șapte întrebări dintre cele care au făcut obiectul fazei de preselecție a concursului extern EPSO/AD/230-231;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

A acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia**(Cauza F-141/12)**

(2013/C 26/160)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: S. Pappas, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei EPSO de a nu îl include pe reclamant pe lista persoanelor care au absolvit cu succes probele de finalizare a formării care se înscrie în cadrul procedurii de certificare, precum și o cerere de despăgubire.

Concluziile reclamantului

- Declararea acțiunii ca fiind admisibilă și întemeiată;
- anularea actului atacat;
- obligarea Comisiei la plata către reclamant a sumei de 10 000 de euro pentru repararea prejudiciului suferit;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 16 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia**(Cauza F-142/12)**

(2013/C 26/161)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: ZZ (reprezentanți: B. Cambier și A. Paternostre, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei care soluționează cererea de recunoaștere a bolii profesionale formulată de reclamant în temeiul articolului 73 din statut și prin care i se recunoaște un grad de invaliditate permanentă parțială de 20 % și se stabilește data consolidării la 25 februarie 2010 precum și repararea prejudiciului moral și material suferit

Concluziile reclamantului

- Constatarea faptului că Comisia se face vinovată de încălcarea termenului rezonabil și de diferite greșeli pe care ea sau organele sale le-au săvârșit cu prilejul examinării cererii de recunoaștere a bolii profesionale introdusă de reclamant în temeiul articolului 73 din statut, și ca urmare;
- anularea deciziilor AIPN din 11 ianuarie 2012 și din 7 august 2012;
- obligarea Comisiei să plătească reclamantului și familiei sale suma de 100 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral cauzat reclamantului independent de boala sa;
- constatarea faptului că Comisia se face vinovată de diferite greșeli pe care ea sau organele sale le-au comis și care au contribuit la apariția, menținerea și agravarea stării de sănătate a reclamantului și, pe cale de consecință, obligarea acesteia să achite reclamantului suma de 1 798 650 de euro pentru repararea prejudiciului material și a sumei de 145 850 de euro în ceea ce privește prejudiciul moral și diversele cheltuieli. Această sumă globală poate fi redusă cu 268 679,44 euro, sumă care i-a fost plătită reclamantului în aplicarea articolului 73 din statut;
- obligarea Comisiei să plătească dobânzi în rată de 12 % pentru toate sumele menționate începând cu luna noiembrie 2004, dată la care ar fi putut fi soluționată cererea reclamantului întemeiată pe articolul 73 din statut;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia**(Cauza F-143/12)**

(2013/C 26/162)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: ZZ (reprezentanți: L. Levi, A. Tymen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei EPSO de a nu o include pe reclamantă în lista persoanelor care au reușit probele de încheiere a formării incluse în cadrul procedurii de certificare, precum și o cerere de despăgubiri

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei EPSO din 16 decembrie 2011 prin care reclamanta a fost exclusă din lista funcționarilor certificați în temeiul exercițiului de certificare 2010-2011;
- în măsura necesară, anularea deciziei EPSO din 16 august 2012 de respingere a reclamației formulate de reclamantă;
- acordarea unor despăgubiri în cuantum de 5 000 de euro;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia**(Cauza F-144/12)**

(2013/C 26/163)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: ZZ (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal și D. Abreu Caldas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei privind transferul drepturilor de pensie ale reclamantei în sistemul de pensii al Uniunii, decizie care aplică noile DGA referitoare la articolele 11 și 12 din anexa VIII la Statutul funcționarilor

Concluziile reclamantei

- Declararea nelegalității articolului 9 din dispozițiile generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut;
- anularea Deciziei din 3 februarie 2012 de a aplica parametrii menționați în dispozițiile generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut din 3 martie 2011 pentru transferul drepturilor de pensie ale reclamantei;
- obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Ațiune introdusă la 28 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia**(Cauza F-146/12)**

(2013/C 26/164)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: ZZ (reprezentați: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal și D. Abreu Caldas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei privind transferul drepturilor de pensie ale reclamantei în sistemul de pensii al Uniunii, decizie care aplică noile DGA referitoare la articolele 11 și 12 din anexa VIII la Statutul funcționarilor

Concluziile reclamantei

- Declararea nelegalității articolului 9 din Dispozițiile generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la Statut;
- anularea deciziei din 3 februarie 2012 de aplicare, în ceea ce privește transferul drepturilor de pensie ale reclamantei, a parametrilor menționați în Dispozițiile generale din 3 martie 2011 de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la Statut;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

<u>Număr de referință</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2013/C 26/162	Cauza F-143/12: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia	77
2013/C 26/163	Cauza F-144/12: Acțiune introdusă la 21 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia	77
2013/C 26/164	Cauza F-146/12: Acțiune introdusă la 28 noiembrie 2012 — ZZ/Comisia	78

Prețul abonamentelor în 2013
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 420 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	910 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informații).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

